

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES EN VERORDENINGEN LOIS, DECRETS, ORDONNANCES ET REGLEMENTS

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

VLAAMSE OVERHEID

[C – 2014/35934]

16 MEI 2014. — Besluit van de Vlaamse Regering houdende bijkomende algemene en sectorale milieuvoorwaarden voor GPBV-installaties

Verslag aan de leden van de Vlaamse Regering

Algemene toelichting

Dit ontwerp van besluit geeft uitvoering aan een titel III van het VLAREM. Titel III van het VLAREM bevat bijkomende algemene en sectorale voorwaarden voor GPBV-installaties en kadert in de uitvoering van de Richtlijn Industriële Emissies. Daarnaast wijzigt dit ontwerp van besluit titel I en titel II van het VLAREM en het Milieuhandhavingsbesluit als gevolg hiervan.

Kader: Richtlijn Industriële Emissies

Op 17 december 2010 werd de richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (afgekort: richtlijn industriële emissies, hierna RIE) gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie. De RIE is in werking getreden op 6 januari 2011 en moest door de lidstaten binnen de 2 jaar in de nationale wetgeving omgezet worden. Deze omzetting gebeurde in Vlaanderen met:

1) het decreet van 25 mei 2012 tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming met het oog op de omzetting van de Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging);

2) de VLAREM-trein 2012 (besluit van de Vlaamse Regering van 7 juni 2013 tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu houdende omzetting van Europese richtlijnen en andere diverse wijzigingen).

Het is van essentieel belang dat bij de afgifte van vergunningen een geïntegreerde benadering wordt toegepast die rekening houdt met de effecten op alle milieucapartimenten. De toepassing van de beste beschikbare technieken (BBT) vormt de kern van een dergelijke benadering. Daaronder wordt het gebruik verstaan van de bestaande technieken die het doeltreffendst zijn om een hoog beschermingsniveau voor het milieu als geheel te bereiken en waarvan de toepassing in de sector in kwestie, rekening houdend met de kosten en baten, economisch en technisch haalbaar is.

“BBT-conclusies” als gedefinieerd in artikel 3, lid 12, van de RIE zijn het belangrijkste deel van BBT-referentiedocumenten (BREF's) en bevatten de conclusies over de beste beschikbare technieken, de beschrijving ervan, gegevens ter beoordeling van de toepasselijkheid ervan, de met de beste beschikbare technieken geassocieerde emissieniveaus (BBT-GEN), de daarmee verbonden monitoring, de daarmee verbonden verbruiksniveaus en, in voorkomend geval, toepasselijke terreinsaneringsmaatregelen.

In de RIE wordt uitdrukkelijk bepaald dat de BBT-conclusies de referentie vormen voor de vaststelling van de vergunningsvoorwaarden. Overeenkomstig artikel 14, lid 3, van de RIE moeten de BBT-conclusies immers het ijkpunt vormen voor de vaststelling van de vergunningsvoorwaarden voor GPBV-installaties. Dit principe werd in het Milieuvergunningendecreet toegevoegd aan artikel 20 (via het voormelde decreet van 25 mei 2012) en in titel I van het VLAREM omgezet in artikel 30bis, §6 (via de VLAREM-trein 2012).

Artikel 15, lid 3, van de RIE schrijft voor dat de bevoegde autoriteit emissiegrenswaarden vaststelt die waarborgen dat de emissies onder normale bedrijfsomstandigheden niet hoger zijn dan de BBT-GEN, zoals vastgesteld in de in artikel 13, lid 5, van de RIE bedoelde besluiten over BBT-conclusies. Dit principe werd in titel I van het VLAREM omgezet in artikel 30bis, §10 (via de VLAREM-trein 2012).

Deze BBT-conclusies zijn/zullen worden vastgesteld door een comité van de lidstaten (artikel 75 van de RIE) en worden vertaald in alle officiële talen van de EU-lidstaten. Na de publicatie van de BBT-conclusies betreffende de hoofdactiviteit dienen bestaande installaties binnen vier jaar te voldoen aan de bepalingen uit alle van toepassing zijnde BREF's. Voor nieuwe installaties gelden de betreffende BBT-conclusies onmiddellijk.

Met de milieuvergunning enerzijds en anderzijds door de invoering van titel III van het VLAREM verzekert de overheid dat de GPBV-inrichtingen de beste beschikbare technieken toepassen.

Titel III van het VLAREM*a) Algemeen*

Zoals reeds aangehaald, hebben de BBT-conclusies een bindend karakter gekregen en vormen deze de referentie voor de vaststelling van de vergunningsvoorwaarden, in tegenstelling tot vóór de RIE, waar de BREF's alleen een richtinggevend karakter hadden.

Om aan dit principe invulling te geven, werd er geopteerd om een titel III van het VLAREM in te voeren, waarin de BBT-conclusies die gepubliceerd werden in het Europees Publicatieblad, zullen worden opgenomen. Er werd voor geopteerd om die BBT-conclusies in te voegen die algemeen toepasbaar en handhaafbaar zijn. In de praktijk komt dit neer op de opname van bijna alle BBT-conclusies in titel III van het VLAREM, waarbij er in het geval van keuze uit verschillende technieken er rechtstreeks wordt verwezen naar de betreffende BBT-conclusie waarbij steeds de mogelijkheid wordt gelaten om gelijkwaardige technieken toe te passen. De BBT-conclusies die niet worden opgenomen in titel III van het VLAREM zullen worden bekeken bij de individuele toetsing.

De invoering van een titel III van het VLAREM (die dus enkel van toepassing is voor GPBV-installaties) heeft, naast de voordelen van rechtszekerheid (voor zowel de bedrijven als de overheid) en handhaafbaarheid, het grote voordeel dat niet-GPBV-installaties hiermee niet belast worden en dat GPBV-installaties snel hun bijkomende voorwaarden, die voortvloeien uit de BBT-conclusies kunnen terugvinden.

b) Opbouw

Titel III van het VLAREM bevat momenteel de BBT-conclusies van de eerste twee sectoren waarvoor BBT-conclusies werden gepubliceerd in het Europees Publicatieblad, namelijk enerzijds voor de sector van de ijzer- en staalindustrie en anderzijds voor de sector van de glasindustrie. Deze BBT-conclusies werden gepubliceerd op 8 maart 2012. Het is de bedoeling om de BBT-conclusies in titel III van het VLAREM chronologisch te ordenen naar publicatiedatum toe. De algemene BBT-conclusies die voor elke sector gelijk zijn, worden in titel III van het VLAREM vóór de sectorale milieuvorwaarden beschreven, en zijn dus van toepassing voor alle GPBV-installaties. Deze hebben specifiek betrekking op bodem en monitoring en informatieplicht. Zo stelt artikel 16, lid 1, van de RIE dat de in artikel 14, lid 1, onder c), van de richtlijn bedoelde eisen inzake monitoring moeten worden gebaseerd op de in de BBT-conclusies beschreven conclusies inzake monitoring. Dit principe werd in titel I van het VLAREM omgezet in artikel 30bis, §12 (via de VLAREM-trein 2012).

De BBT-GEN betreffen ranges. VLAREM werkt evenwel met absolute waarden, wat ook veruit te verkiezen is naar handhaafbaarheid en rechtszekerheid toe. Voor het vaststellen van de emissiegrenswaarden in titel III van het VLAREM op basis van deze BBT-GEN werd er geopteerd om zoveel mogelijk de bovengrens van de BBT geassocieerde emissieniveaus te nemen. In de volgende gevallen kan er een strengere emissiegrenswaarde opgenomen worden:

- O Als VLAREM II reeds strenger is;
- O Als goedgekeurde Vlaamse beleidsplannen dit noodzakelijk maken (vooral fijn stof en NO_x);
- O Als dit zou blijken uit de screening van de bijzondere voorwaarden zoals opgenomen in de milieuvergunningen.

Daarbij moet nagegaan worden of eventuele strengere voorwaarden die opgelegd werden in de bijzondere voorwaarden niet het gevolg zijn van lokale of bedrijfsspecifieke omstandigheden.

De voorgestelde strengere emissiegrenswaarden dan de BBT-GEN moeten haalbaar en motiveerbaar zijn.

Titel III van het VLAREM is opgebouwd uit drie delen en twee bijlagen.

In deel 1 van titel III van het VLAREM wordt onder andere een artikel voorzien voor het verlenen van afwijkingen. Artikel 15, lid 4, van de RIE voorziet immers in afwijkingen op het vereiste van artikel 15, lid 3, indien de kosten voor het halen van emissieniveaus met betrekking tot de BBT buitensporig hoog zijn in verhouding tot de milieuvordelen als gevolg van de geografische ligging, de plaatselijke milieusituatie of de technische kenmerken van de betrokken installatie. Deze afwijkingsmogelijkheid van BBT-GEN voor GPBV-installaties werd met de VLAREM-trein 2012 ingevoegd in de nieuwe afdeling 1.2.2bis van titel II van het VLAREM en wordt nu verplaatst naar titel III van het VLAREM, daar deze afwijkingsmogelijkheid alleen betrekking heeft op GPBV-installaties.

Hieronder wordt de grote structuur van titel III van het VLAREM weergegeven:

Deel 1. Algemene Bepalingen

Deel 2. Algemene milieuvorwaarden

Hoofdstuk 2.1. Algemene voorschriften

Hoofdstuk 2.2. Bodem

Hoofdstuk 2.3. Monitoring en informatieplicht

Deel 3. Sectorale milieuvorwaarden

Hoofdstuk 3.1. Ijzer- en staalproductie

Hoofdstuk 3.2. Productie van glas

Bijlage 1. Lijst van GPBV-activiteiten

Bijlage 2. Maximale emissiegrenswaarden voor de individuele afwijkingen op de BBT-GEN voor GPBV-installaties als vermeld in artikel 1.4, conform de richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging).

Artikelsgewijze bespreking

Deel 1. Algemene Bepalingen

Artikel 1.1. Dit artikel stelt dat de delen 4 en 5, respectievelijk "Algemene milieuvorwaarden" en "Sectorale milieuvorwaarden" van titel II van het VLAREM ook van toepassing zijn op GPBV-installaties en dat dit besluit in dat opzicht bijkomende algemene en sectorale milieuvorwaarden bevat voor GPBV-installaties. Er wordt duidelijk gemaakt dat als in titel II van het VLAREM en in titel III van het VLAREM een voorwaarde een zelfde problematiek zou regelen (bijvoorbeeld een normering voor een zelfde parameter), de strengste voorwaarde dan geldig is.

Artikel 1.2. Dit artikel stelt dat de bijlagen bij dit besluit met betrekking tot meet- en analysemethoden en codes van goede praktijk door de Vlaamse Minister, bevoegd voor het leefmilieu en het waterbeleid, kunnen gewijzigd worden, conform titel II van het VLAREM.

Artikel 1.3. Dit artikel voert een afwijkingprocedure in die in de milieuvergunning kan toegestaan worden. Deze afwijking moet dus niet aangevraagd worden bij de minister. Er kan via deze procedure afwijking gevraagd worden van een emissiegrenswaarde van titel III van het VLAREM tot aan de bovengrens van de BBT-GEN. Als er in titel II van het VLAREM een andere (hogere) norm zou staan voor de parameter waarvoor afwijking wordt gevraagd, mag er geen afwijking toegestaan worden boven deze norm, zoals bepaald in titel II van het VLAREM.

Artikel 1.4. Dit artikel betreft de afwijkingsprocedure zoals voorzien in afdeling 1.2.2*bis*, die werd ingevoegd met de VLAREM-trein 2012. Omdat deze afwijkingsprocedure alleen betrekking heeft op GPBV-installaties wordt deze verhuisd naar titel III van het VLAREM, teneinde niet-GPBV-installaties hiermee niet te belasten.

Lid 1 laat de Vlaamse Minister toe om bij gemotiveerd besluit in specifieke gevallen door middel van een individuele afwijking minder strenge emissiegrenswaarden vast te stellen dan deze vermeld titel III van het VLAREM. Via deze afwijkingsmogelijkheid kunnen emissiegrenswaarden worden vastgesteld die soepeler zijn dan de bovengrens BBT-GEN, in tegenstelling tot de afwijking van artikel 1.3 die de afwijkingsmogelijkheid omvat tot aan de bovengrens van de BBT-GEN. Deze afwijkingsmogelijkheid betreft de omzetting van artikel 15, lid 4, van de RIE. En geeft mee uitvoering aan de considerans 22 van de RIE dat stelt dat in specifieke gevallen waarin bij de toetsing en bijstelling van de vergunning blijkt dat een langere periode dan vier jaar na de bekendmaking van een besluit over de BBT-conclusies nodig kan zijn voor de invoering van nieuwe beste beschikbare technieken, de bevoegde autoriteiten in de vergunningsvoorwaarden een langere termijn kunnen vaststellen wanneer dat gerechtvaardigd is op basis van de criteria die in de RIE worden vastgelegd.

Lid 2 beschrijft de voorwaarden waaronder de afwijking kan worden toegestaan.

Lid 3 omschrijft hoe een dergelijke afwijkingsaanvraag moet gebeuren. Deze moet schriftelijk aangevraagd worden door de exploitant via een aangetekende zending bij de afdeling Milieuvergunningen. Deze paragraaf beschrijft tevens welke elementen dergelijke aanvraag moet bevatten.

Lid 4 beschrijft de gevallen tot wanneer de afwijking kan worden toegestaan.

Artikel 1.5. Dit artikel stelt dat de procedure voor de individuele afwijking, vermeld in artikel 1.4, conform afdeling 1.2.2*ter* van titel II van het VLAREM verloopt.

Artikel 1.6. Dit artikel stelt dat indien in de milieuvergunning emissiegrenswaarden worden vastgesteld die, wat betreft waarden, perioden en referentieomstandigheden, verschillen van de BBT-GEN uit de BBT-conclusies, conform artikel 30*bis*, §10, 2° van titel I van het VLAREM, de emissiegrenswaarden van titel III van het VLAREM dan niet van toepassing zijn.

Artikel 1.7. Dit artikel stelt dat in de milieuvergunning met toepassing van artikel 30*bis*, §8, van titel I van het VLAREM, andere gelijkwaardige beste beschikbare technieken kunnen opgenomen worden dan deze vermeld in de delen 2 en 3 van dit besluit. Dit betreft de omzetting van artikel 14, lid 5 van de RIE.

Deel 2. Algemene milieuvorwaarden

Hoofdstuk 2.1. Algemene voorschriften

Artikel 2.1.1. Dit artikel beschrijft hoe een GPBV-installatie moet geëxploiteerd worden in algemene voorschriften, zoals het nemen van alle passende preventieve maatregelen tegen verontreiniging en het toepassen van BBT. Dit artikel betreft het met de VLAREM-trein 2012 vervangen artikel 43*ter* van titel I van het VLAREM en wordt verplaatst naar dit besluit omdat het alleen van toepassing is voor GPBV-installaties.

Hoofdstuk 2.2. Bodem

Artikel 2.2.1. Dit artikel stelt dat de twee volgende artikelen vastgesteld zijn ter uitvoering van het Bodemdecreet en het VLAREBO. Dit artikel betreft het met de VLAREM-trein 2012 ingevoegde artikel 4.1.13.1 van titel II van het VLAREM en wordt verplaatst naar dit besluit omdat het alleen van toepassing is voor GPBV-installaties.

Artikel 2.2.2. In dit artikel wordt er gesteld dat installaties die in de VLAREBO-kolom van de indelingslijst van titel I van het VLAREM staan aangeduid met de letter "A" of "B" onderhevig zijn aan de periodieke bodemonderzoeksplicht, zoals vermeld in artikel 33 van het Bodemdecreet. Dit artikel betreft het met de VLAREM-trein 2012 ingevoegde artikel 4.1.13.2 van titel II van het VLAREM en wordt verplaatst naar dit besluit omdat het alleen van toepassing is voor GPBV-installaties.

Artikel 2.2.3. Dit artikel omschrijft welke verplichtingen er gelden als de activiteiten definitief worden stopgezet. Dit artikel betreft het met de VLAREM-trein 2012 ingevoegde artikel 4.1.13.3 van titel II van het VLAREM en wordt verplaatst naar dit besluit omdat het alleen van toepassing is voor GPBV-installaties.

Hoofdstuk 2.3. Monitoring en informatieplicht

Artikel 2.3.1. Dit artikel stelt dat monitoring, bemonstering en beoordeling van emissies, worden uitgevoerd conform deel 4 van titel II van het VLAREM, tenzij anders vermeld in deel 3 van dit besluit.

Artikel 2.3.2. Dit artikel stelt dat, als artikel 30*bis*, §10, 2°, van titel I van het VLAREM wordt toegepast (als emissiegrenswaarden zijn vastgesteld die, wat betreft waarden, perioden en referentieomstandigheden, verschillen van de BBT-GEN), de exploitant aan de vergunningverlenende overheid die in eerste aanleg bevoegd is ten minste jaarlijks en uiterlijk voor 15 maart van elk kalenderjaar, een overzicht van de resultaten bezorgt van de monitoring van emissies, met dezelfde periode en onder dezelfde referentieomstandigheden, zoals bepaald is voor de BBT-GEN, zodat een vergelijking mogelijk is met die BBT-GEN. Dit artikel betreft het met de VLAREM-trein 2012 ingevoegde artikel 4.1.13.4 van titel II van het VLAREM en wordt verplaatst naar dit besluit omdat het alleen van toepassing is voor GPBV-installaties.

Artikel 2.3.3. Dit artikel stelt dat de exploitant de toezichthouder regelmatig en ten minste jaarlijks op de hoogte moet houden van de informatie die wordt verkregen op basis van de resultaten van de monitoring van emissies, die door dit besluit of de milieuvergunning werd opgelegd, en van andere vereiste gegevens aan de hand waarvan de toezichthouder de naleving van de vergunningsvoorwaarden kan toetsen. Dit artikel betreft het met de VLAREM-trein 2012 ingevoegde artikel 4.1.13.5 van titel II van het VLAREM en wordt verplaatst naar dit besluit omdat het alleen van toepassing is voor GPBV-installaties.

Artikel 2.3.4. Dit artikel stelt dat de exploitant op verzoek van de afdeling, bevoegd voor milieuvergunningen, alle gegevens moet bezorgen die voor de toetsing van de vergunningsvoorwaarden, vermeld in artikel 41*bis* van titel I van het VLAREM, noodzakelijk zijn, waaronder met name de resultaten van de monitoring van emissies en andere gegevens die een vergelijking mogelijk maken van de werking van de installatie met de BBT zoals beschreven in de toepasselijke BBT-conclusies en met de BBT-GEN. Dit verzoek kan geen betrekking hebben op gegevens die reeds beschikbaar zijn bij de overheid. Dit artikel betreft het met de VLAREM-trein 2012 ingevoegde artikel 43*quater* van titel I van het VLAREM en wordt verplaatst naar dit besluit omdat het alleen van toepassing is voor GPBV-installaties.

Deel 3. Sectorale milieuvorwaarden

Hoofdstuk 3.1. IJzer- en staalproductie

Artikel 3.1.1.1. Dit artikel omschrijft het toepassingsgebied van hoofdstuk 3.1.

Artikel 3.1.1.2. Dit artikel omvat de definities van bestaande en nieuwe installaties, gebaseerd op de BBT-conclusies. Dit artikel geeft ook de verwijzing naar de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie in het Europees Publicatieblad weer.

Artikel 3.1.2.1. Dit artikel omschrijft het toepassingsgebied van de algemene bepalingen van afdeling 3.1.2.

Artikel 3.1.2.2. Dit artikel stelt dat er een milieubeheersysteem moet worden nageleefd en beschrijft tevens de elementen die dat systeem moet omvatten.

Artikel 3.1.2.3. Dit artikel omschrijft een algemene BBT over het beperken van het verbruik van thermische energie en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.1.2.4. Dit artikel omschrijft een algemene BBT over het verminderen van het primaire energieverbruik.

Artikel 3.1.2.5. Dit artikel omschrijft een BBT over overtollig cokesovengas, hoogovengas en oxystaalovengas dat gebruikt wordt om stoom, elektriciteit en/of warmte te produceren.

Artikel 3.1.2.6. Dit artikel omschrijft een algemene BBT over het beperken van het verbruik van elektriciteitsverbruik en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.1.2.7. Dit artikel omschrijft een algemeen toepasbare BBT over het beheer en de controle van interne materiaalstromen.

Artikel 3.1.2.8. Dit artikel omschrijft een BBT om een laag emissieniveau voor relevante verontreinigende stoffen te bereiken, en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.1.2.9. Dit artikel omschrijft een algemene BBT over het beperken van afval.

Artikel 3.1.2.10. Dit artikel omschrijft een algemene BBT over het extern gebruik en recyclage van vaste residuen en over het beheren van afval.

Artikel 3.1.2.11. Dit artikel omschrijft een algemene BBT over de toepassing van de beste bedrijfs- en onderhoudspraktijken.

Artikel 3.1.2.12. Dit artikel omschrijft een algemene BBT om diffuse stofemissies van de opslag, de hantering en het transport van materiaal te voorkomen of verminderen, en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.1.2.13. Dit artikel omschrijft een algemene BBT om afvalwater te voorkomen en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.1.2.14. Dit artikel omschrijft een algemene BBT over het meten van alle relevante parameters.

Artikel 3.1.2.15. Dit artikel beschrijft de verschillende methoden om de orde van grootte van diffuse luchtmissies te bepalen.

Artikel 3.1.2.16. Dit artikel omvat BBT-technieken om verontreiniging bij ontmanteling te voorkomen.

Artikel 3.1.2.17. Dit artikel omschrijft een algemene BBT om geluidsemissies te verminderen en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.1.3.1. Dit artikel omschrijft het toepassingsgebied van de bepalingen over sinterfabrieken van afdeling 3.1.3.

Artikel 3.1.3.1.1. Dit artikel omschrijft een BBT om stofverspreiding te voorkomen bij het samenvoegen of mengen van materialen.

Artikel 3.1.3.1.2. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden voor luchtmissies van de sinterband (lid 1) en van stofemissies van de afvoer van de sinterband, het malen, het koelen en het zeven van sinters en de overslagpunten op transportbanden (lid 2). De emissiegrenswaarden komen steeds overeen met de bovenste waarde van de BBT-GEN range, behalve voor de parameter NO_x waarbij de huidige geldende emissiegrenswaarde van titel II van het VLAREM van 400 mg/Nm^3 wordt overgenomen. De BBT-GEN bedraagt hier 500 mg/Nm^3 bij gebruik van procesgeïntegreerde maatregelen, 250 mg/Nm^3 bij gebruik van RAC en 120 mg/Nm^3 bij gebruik van SCR.

Artikel 3.1.3.1.3. Dit artikel omschrijft een BBT om voor sinterbanden de primaire emissies van dioxinen en furanen en polychloorbifenylen te voorkomen of te verminderen en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.1.3.2.1. Dit artikel omschrijft een BBT om waterverbruik te minimaliseren.

Artikel 3.1.3.2.2. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de lozing van het bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater. Deze komen overeen met de BBT-GEN.

Artikel 3.1.3.3.1. Dit artikel omschrijft een BBT om voor sinterbanden het ontstaan van afval te voorkomen en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast. Dit artikel beschrijft ook de BBT om procesresiduen die vermeden noch gerecycleerd kunnen worden te beheren.

Artikel 3.1.3.3.2. Dit artikel omschrijft de BBT omtrent de recyclage van residuen van de sinterband e.d.

Artikel 3.1.3.3.3. Dit artikel omschrijft de BBT omtrent het koolwaterstofgehalte van het sintermengsel.

Artikel 3.1.3.4.1. Dit artikel omschrijft de BBT om het verbruik van thermische energie in sinterfabrieken te verminderen en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.1.4.1. Dit artikel omschrijft het toepassingsgebied van de bepalingen over pelletiseerfabrieken van afdeling 3.1.4. Momenteel bestaan er geen pelletiseerfabrieken in Vlaanderen.

Artikel 3.1.4.1.1. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden voor luchtmissies van o.a. de verhardingslijn. De emissiegrenswaarden komen steeds overeen met de bovenste waarde van de BBT-GEN range.

Artikel 3.1.4.1.2. Dit artikel omschrijft de BBT omtrent NO_x -emissies.

Artikel 3.1.4.2.1. Dit artikel omschrijft de BBT om het waterverbruik en de afvoer van was-, spoel- en koelwater te beperken en zoveel mogelijk te hergebruiken.

Artikel 3.1.4.2.2. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de lozing van het bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater. Deze komen overeen met de BBT-GEN.

Artikel 3.1.4.3.1. Dit artikel omschrijft de BBT om het ontstaan van afval in pelletiseerfabrieken te voorkomen en procesresiduen die vermeden noch gerecycleerd kunnen worden te beheren.

Artikel 3.1.4.4.1. Dit artikel omschrijft de BBT over het beperken van het verbruik van thermische energie in pelletiseerfabrieken en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.1.5.1. Dit artikel omschrijft het toepassingsgebied van de bepalingen over cokesfabrieken van afdeling 3.1.5.

Artikel 3.1.5.1.1. Dit artikel omvat een emissiegrenswaarde voor stof voor de kolenmaalinstallaties.

Artikel 3.1.5.1.2. Dit artikel omschrijft de BBT om voor de opslag en behandeling van poederkool de diffuse stofemissies te voorkomen of te verminderen en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.1.5.1.3. Dit artikel omvat een emissiegrenswaarde voor stof voor het vullen van de cokesovenkamers. Hier is de huidige geldende emissiegrenswaarde van titel II van het VLAREM van 25 mg/Nm^3 overgenomen in plaats van de bovengrens van de BBT-GEN van 50 mg/Nm^3 .

Artikel 3.1.5.1.4. Dit artikel omvat BBT om diffuse emissies uit de cokesovens te beperken.

Artikel 3.1.5.1.5. Dit artikel omvat lekemissiegrenswaarden uit de cokesovens.

Artikel 3.1.5.1.6. Dit artikel omvat emissiegrenswaarden voor de afgassen van het stookstelsel van de cokesovens. Voor bestaande installaties zonder geïntegreerde lage NO_x technieken werd geen BBT-GEN voorzien in de BBT-conclusies. Gelet op de NO_x-problematiek in Vlaanderen is het aangewezen om wel een norm op te leggen, in samenspraak met de sector. Op vraag van de sector werd ook een emissiegrenswaarde voor CO (evenmin aanwezig in de BBT-conclusies) opgesteld.

Artikel 3.1.5.1.7. Dit artikel omvat een BBT omtrent het cokesovengas.

Artikel 3.1.5.1.8. Dit artikel omvat een emissiegrenswaarde voor de residuele waterstofsulfideconcentratie in het cokesovengas. De huidige geldende emissiegrenswaarde van titel II van het VLAREM van 800 mg/Nm³ wordt overgenomen. De BBT-GEN range bedraagt hier 300-1000 mg/Nm³. Titel III van het VLAREM legt een extra richtwaarde voor stof op bij stilstand van de ontzwavelingsinstallatie voor onderhoud en herstel, nl. 2 g/Nm³. Deze uitzondering werd aangevraagd door de sector.

Artikel 3.1.5.1.9. Dit artikel beschrijft enkele BBT omtrent fugatieve gasemissies.

Artikel 3.1.5.1.10. Dit artikel omvat emissiegrenswaarden voor de afgassen bij het uitdrukken van de cokes.

Artikel 3.1.5.1.11. Dit artikel omvat emissiegrenswaarden voor de afgassen bij het blussen van de cokes.

Artikel 3.1.5.1.12. Dit artikel omvat emissiegrenswaarden voor de emissies van het sorteren en verwerken van cokes.

Artikel 3.1.5.2.1. Dit artikel beschrijft een BBT omtrent het gebruik van bluswater.

Artikel 3.1.5.2.2. Dit artikel beschrijft een BBT omtrent het hergebruik van proceswater.

Artikel 3.1.5.2.3. Dit artikel omschrijft de BBT om afvalwater van het vercooken en van het reinigen van cokesovengas te behandelen en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.1.5.2.4. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de lozing van het bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater. Deze komen overeen met de BBT-GEN.

Artikel 3.1.5.3.1. Dit artikel beschrijft een BBT omtrent recyclage van teer en andere productieresiduen.

Artikel 3.1.5.4.1. Dit artikel beschrijft een BBT omtrent het gebruik van cokesovengas.

Artikel 3.1.6.1. Dit artikel omschrijft het toepassingsgebied van de bepalingen over hoogovens van afdeling 3.1.6.

Artikel 3.1.6.1.1. Dit artikel omvat emissiegrenswaarden voor de emissies tijdens het laden uit de opslagbunkers van de koolinjectie-eenheid.

Artikel 3.1.6.1.2. Dit artikel beschrijft een BBT om bij de aanvoer en lading stofemissies te beperken.

Artikel 3.1.6.1.3. Dit artikel beschrijft een BBT omtrent de gootbekledingen.

Artikel 3.1.6.1.4. Dit artikel omschrijft de BBT om het vrijkomen van hoogovengas tijdens het laden te beperken en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.1.6.1.5. Dit artikel omschrijft de BBT om stofemissies van hoogovengas te beperken en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.1.6.1.6. Dit artikel omvat emissiegrenswaarden voor de emissies uit het ovenhuis.

Artikel 3.1.6.1.7. Dit artikel omvat emissiegrenswaarden voor de emissies van de windverhitters en een BBT omtrent CO-emissies. Deze laatste werd opgesteld op vraag van de sector aangezien geen BBT-GEN voor CO aanwezig is in de BBT-conclusies.

Artikel 3.1.6.2.1. Dit artikel beschrijft een BBT omtrent waswater.

Artikel 3.1.6.2.2. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de lozing van het bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater. Deze komen overeen met de BBT-GEN, behalve voor totaal ijzer waar de huidige geldende emissiegrenswaarde van titel II van het VLAREM van 3 mg/l wordt overgenomen in plaats van de bovengrens van de BBT-GEN van 5 mg/l.

Artikel 3.1.6.3.1. Dit artikel beschrijft een BBT om het ontstaan van afval in hoogovens te voorkomen en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast. Dit artikel beschrijft ook de BBT om procesresiduen die vermeden noch gerecycleerd kunnen worden te beheren.

Artikel 3.1.6.4.1. Dit artikel beschrijft een BBT om het cokesverbruik in hoogovens te verminderen.

Artikel 3.1.6.5.1. Dit artikel beschrijft een BBT omtrent de algemene werking van de hoogoven.

Artikel 3.1.6.5.2. Dit artikel beschrijft een BBT omtrent het gebruik van het hoogovengas.

Artikel 3.1.6.5.3. Dit artikel beschrijft een BBT omtrent de optimalisering van de energie-efficiëntie van de windverhitter en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.1.7.1. Dit artikel omschrijft het toepassingsgebied van de bepalingen over installaties voor oxystaalproductie en -gieten van afdeling 3.1.7.

Artikel 3.1.7.1.1. Dit artikel beschrijft enkele BBT omtrent de terugwinning van oxystaalovengas en emissiegrenswaarden voor stof voor verschillende secundaire processen.

De emissiegrenswaarden voor stof bij de terugwinning van oxystaalovengas door onderdrukte verbranding komen overeen met de BBT-GEN.

Bij de terugwinning van oxystaalovengas tijdens het zuurstofblazen door volledige verbranding wordt voor stof de huidige geldende emissiegrenswaarde van titel II van het VLAREM van 20 mg/Nm³ overgenomen in plaats van de bovengrenzen van de BBT-GEN voor BBT I en BBT II die respectievelijk 30 mg/Nm³ en 50 mg/Nm³ bedragen.

Bij het overschenken van ruwijzer vanuit de rijdende menger of ruwijzermenging naar de staalpan, bij voorbehandeling van ruwijzer, bij processen met betrekking tot de oxystaalproductie, bij secundaire metallurgie en bij continugieten bedraagt voor stof de bovengrens van de BBT-GEN 15 mg/Nm³ bij gebruik van doekfilters en 20 mg/Nm³ bij gebruik van elektrostatische stofvangers. Wanneer de emissies van de voorbehandeling van ruwijzer en de secundaire metallurgie afzonderlijk behandeld worden, bedraagt voor stof de bovengrens van de BBT-GEN 10 mg/Nm³ bij gebruik van zakfilters en 20 mg/Nm³ bij gebruik van elektrostatische stofvangers.

Aangezien een zakfilter een soort van doekenfilter is worden in VLAREM III beide voorwaarden samen uitgedrukt en geldt er een emissiegrenswaarde voor stof van 10 mg/Nm³ bij het gebruik van een doekenfilter, en van 20 mg/Nm³ bij het gebruik van een andere stofverwijderingsinstallatie.

Artikel 3.1.7.1.2. Dit artikel beschrijft een BBT om stofemissies uit het zuurstoflansgat te beperken en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.1.7.1.3. Dit artikel beschrijft een BBT om voor slakkenverwerking stofemissies te beperken en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.1.7.2.1. Dit artikel beschrijft een BBT om waterverbruik en de afvalwateremissies van de primaire ontstopping van oxystaalovengas te voorkomen of te verminderen en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.1.7.2.2. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de lozing van het bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater. Deze komen overeen met de BBT-GEN, behalve voor totaal ijzer waar de huidige geldende emissiegrenswaarde van titel II van het VLAREM van 3 mg/l wordt overgenomen in plaats van de bovengrens van de BBT-GEN van 5 mg/l.

Artikel 3.1.7.3.1. Dit artikel beschrijft een BBT om het ontstaan van afval te voorkomen of te verminderen en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast. Dit artikel beschrijft ook de BBT om procesresiduen die vermeden noch gerecycleerd kunnen worden te beheren.

Artikel 3.1.7.4.1. Dit artikel beschrijft BBT's omtrent de onderdrukte verbranding en volledige verbranding van oxystaalovengas

Artikel 3.1.7.4.2. Dit artikel beschrijft een BBT om het energieverbruik te verminderen door pandekselsystemen te gebruiken.

Artikel 3.1.7.4.3. Dit artikel beschrijft een BBT om het proces van oxystaalproductie en -gieten te optimaliseren en het energieverbruik te verminderen.

Artikel 3.1.7.4.4. Dit artikel beschrijft een BBT om het energieverbruik te verminderen door continugieten van "near-net-shape"-strippen.

Artikel 3.1.8.1. Dit artikel omschrijft het toepassingsgebied van de bepalingen over installaties voor elektrostaalproductie en -gieten van afdeling 3.1.8.

Artikel 3.1.8.1.1. Dit artikel omschrijft een BBT om voor de processen van vlamboogovens (elektro-ovens) de emissies van kwik te voorkomen.

Artikel 3.1.8.1.2. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden van de afgassen van vlamboogovens. Deze komen overeen met de BBT-GEN. Aangezien er voor de afgassen van het continugieten geen BBT-GEN is opgesteld voor stof en gelet op de problematiek van fijn stof in Vlaanderen, werd hiervoor, in samenspraak met de sector, een emissiegrenswaarde voor stof van 10 mg/Nm³ voorgesteld.

Artikel 3.1.8.1.3. Dit artikel beschrijft een BBT om voor slakkenverwerking stofemissies te beperken en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.1.8.2.1. Dit artikel beschrijft een BBT omtrent het waterverbruik van vlamboogovens.

Artikel 3.1.8.2.2. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de lozing van het bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater. Deze komen overeen met de BBT-GEN, behalve voor totaal ijzer waar de huidige geldende emissiegrenswaarde van titel II van het VLAREM van 3 mg/l wordt overgenomen in plaats van de bovengrens van de BBT-GEN van 5 mg/l.

Artikel 3.1.8.3.1. Dit artikel beschrijft een BBT om het ontstaan van afval te voorkomen of te verminderen en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast. Dit artikel beschrijft ook de BBT om procesresiduen die vermeden noch gerecycleerd kunnen worden te beheren.

Artikel 3.1.8.4.1. Dit artikel beschrijft een BBT om het energieverbruik te verminderen door continugieten van "near-net-shape"-strippen.

Artikel 3.1.8.5.1. Dit artikel beschrijft een BBT om geluidsemissies van vlamboogoveninstallaties en -processen te verminderen en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Hoofdstuk 3.2. Productie van glas

Artikel 3.2.1.1. Dit artikel omschrijft het toepassingsgebied van hoofdstuk 3.2.

Artikel 3.2.1.2. Dit artikel bevat een aantal definities die letterlijk overgenomen werden van de BBT-conclusies. Dit artikel geeft ook de verwijzing naar de BBT-conclusies voor productie van glas in het Europees Publicatieblad weer.

Artikel 3.2.1.3. Dit artikel bevat de berekeningsprocedure van de conversie van concentraties naar specifieke massa-emissies en een tabel met indicatieve conversiefactoren. Deze werden letterlijk overgenomen van de BBT-conclusies.

Artikel 3.2.2.1. Dit artikel omschrijft het toepassingsgebied van de algemene bepalingen van afdeling 3.2.2.

Artikel 3.2.2.2. Dit artikel stelt dat er een milieubeheersysteem moet worden nageleefd en beschrijft tevens de elementen die dat systeem moet omvatten.

Artikel 3.2.2.3. Dit artikel omschrijft een algemene BBT over het beperken van het specifieke energieverbruik en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.2.2.4. Dit artikel omschrijft een algemene BBT over het voorkomen en beperken van diffuse stofemissies en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.2.2.5. Dit artikel omschrijft een algemene BBT over het voorkomen en beperken van diffuse gasemissies en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.2.2.6. Dit artikel omschrijft een algemene BBT over het beperken van het energieverbruik en atmosferische emissies en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.2.2.7. Dit artikel omschrijft een algemene BBT om door zorgvuldige selectie en controle atmosferische emissies te voorkomen of te beperken en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.2.2.8. Dit artikel omschrijft een algemeen toepasbare BBT voor monitoring van kritieke procesparameters.

Artikel 3.2.2.9. Dit artikel beschrijft een algemene BBT omtrent de capaciteit en beschikbaarheid van de afgasbehandelingsinstallaties.

Artikel 3.2.2.10. Dit artikel bevat een bepaling die betrekking heeft op emissiegrenswaarden voor metalen in afgassen. In de BBT-conclusies van de verschillende deelsectoren kwam deze bepaling steeds terug als opmerking bij de metaalemisies en daarom werd ze in de algemene bepalingen opgenomen.

Artikel 3.2.2.11. Dit artikel omvat algemene bepalingen betreffende meetperiodes van atmosferische emissies.

Artikel 3.2.2.12. Dit artikel omschrijft de referentieomstandigheden met betrekking tot de atmosferische emissies. Deze werden letterlijk overgenomen van de BBT-conclusies.

Artikel 3.2.2.13. Dit artikel omvat meetfrequenties voor bepaalde parameters in de afgassen van de smeltovens.

Artikel 3.2.2.14. Dit artikel omschrijft een BBT over het beperken van booremisies afkomstig van de smeltoven en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast. Dit artikel omschrijft ook een BBT omtrent de monitoring van booremisies.

Artikel 3.2.2.15. Dit artikel omvat de meetfrequentie voor de te meten parameters in de afgassen van de nabewerkingsprocessen.

Artikel 3.2.2.16. Dit artikel omvat emissiegrenswaarden voor CO en ammoniak voor alle deelsectoren.

Artikel 3.2.2.17. Dit artikel bepaalt de maandelijkse meting en registratie van de NH₃-emissies bij toepassing van bepaalde afgasbehandelingsinstallaties.

Artikel 3.2.2.18. Dit artikel bepaalt de maandelijkse meting en registratie van de CO-emissies bij toepassing van bepaalde afgasbehandelingsinstallaties.

Art. 3.2.2.19. Dit artikel omschrijft een algemene BBT over het beperken van het waterverbruik en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.2.2.20. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de lozing van het bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater voor alle deelsectoren. De emissiegrenswaarden in dit artikel zijn strenger dan de BBT-conclusies voor de parameters CZV, nikkel, ammoniak en fenolen, overeenkomstig de strengere bepalingen voor lozen in oppervlaktewater in bijlage 5.3.2 van VLAREM II (Sectorale lozingsvoorwaarden voor bedrijfsafvalwater, 15. Glas (bedrijven die glas en derivaten produceren en gebruiken) (inrichtingen, vermeld in rubriek 20.3.4 van de indelingslijst)).

Art. 3.2.2.21. Dit artikel omschrijft een algemene BBT over het beperken van de productie van vast afval en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Art. 3.2.2.22. Dit artikel omschrijft een algemene BBT over het beperken van geluidsemissies en verwijst naar de verschillende technieken die hiervoor kunnen worden toegepast.

Artikel 3.2.3.1. Dit artikel omschrijft het toepassingsgebied van afdeling 3.2.3., nl. de fabricage van verpakkingsglas.

Artikel 3.2.3.2. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de geloosde afgassen van smeltovens voor de fabricage van verpakkingsglas. Hierbij werden de tabellen uit de BBT-conclusies samengevoegd en werden de opmerkingen (voetnoten) geïntegreerd in de tabel. Voor de BBT-GEN's werden de bovengrens van de ranges weerhouden. Enkel voetnoot 5 werd niet geïntegreerd in de tabel gezien deze gaat over een zeer specifieke toepassing en ook afhankelijk is van de gebruikte grondstof. Dit is dus niet algemeen toepasbaar. Indien een exploitant het proces beschreven in voetnoot 5 toepast, kan deze via een individuele afwijking een hogere emissiegrenswaarde vragen, met als maximum de waarde beschreven in voetnoot 5.

Artikel 3.2.3.3. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de geloosde afgassen van nabewerkingsprocessen van de fabricage van verpakkingsglas. Hierbij werden de tabellen uit de BBT-conclusies samengevoegd en werden de opmerkingen (voetnoten) geïntegreerd in de tabel. Voor de BBT-GEN's werden de bovengrens van de ranges weerhouden.

Artikel 3.2.4.1. Dit artikel omschrijft het toepassingsgebied van afdeling 3.2.4., nl. de fabricage van vlakglas.

Artikel 3.2.4.2. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de geloosde afgassen van smeltovens voor de fabricage van vlakglas. Hierbij werden de tabellen uit de BBT-conclusies samengevoegd en werden de opmerkingen (voetnoten) geïntegreerd in de tabel. Voor de BBT-GEN's werden de bovengrens van de ranges weerhouden.

Artikel 3.2.4.3. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de geloosde afgassen van nabewerkingsprocessen van de fabricage van vlakglas. Voor de BBT-GEN's werden de bovengrens van de ranges weerhouden.

Artikel 3.2.5.1. Dit artikel omschrijft het toepassingsgebied van afdeling 3.2.5, namelijk de fabricage van continuglasvezel.

Artikel 3.2.5.2. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de geloosde afgassen van smeltovens voor de fabricage van continuglasvezel. Hierbij werden de tabellen uit de BBT-conclusies samengevoegd en werden de opmerkingen (voetnoten) geïntegreerd in de tabel. Voor de BBT-GEN's werden de bovengrens van de ranges weerhouden.

Artikel 3.2.5.3. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de geloosde afgassen van nabewerkingsprocessen van de fabricage van continuglasvezel. Voor de BBT-GEN's werden de bovengrens van de ranges weerhouden.

Artikel 3.2.6.1. Dit artikel omschrijft het toepassingsgebied van afdeling 3.2.6, namelijk de fabricage van tafelglas.

Artikel 3.2.6.2. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de geloosde afgassen van smeltovens voor de fabricage van tafelglas. Hierbij werden de tabellen uit de BBT-conclusies samengevoegd en werden de opmerkingen (voetnoten) geïntegreerd in de tabel. Voor de BBT-GEN's werden de bovengrens van de ranges weerhouden.

Artikel 3.2.6.3. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de geloosde afgassen van nabewerkingsprocessen van de fabricage van tafelglas. Hierbij werden de tabellen uit de BBT-conclusies samengevoegd en werden de opmerkingen (voetnoten) geïntegreerd in de tabel. Voor de BBT-GEN's werden de bovengrens van de ranges weerhouden.

Artikel 3.2.7.1. Dit artikel omschrijft het toepassingsgebied van afdeling 3.2.7., nl. de fabricage van speciaalglas.

Artikel 3.2.7.2. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de geloosde afgassen van smeltovens voor de fabricage van speciaalglas. Hierbij werden de tabellen uit de BBT-conclusies samengevoegd en werden de opmerkingen (voetnoten) geïntegreerd in de tabel. Voor de BBT-GEN's werden de bovengrens van de ranges weerhouden.

Artikel 3.2.7.3. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de geloosde afgassen van nabewerkingsprocessen van de fabricage van speciaalglas. Hierbij werden de tabellen uit de BBT-conclusies samengevoegd en werden de opmerkingen (voetnoten) geïntegreerd in de tabel. Voor de BBT-GEN's werden de bovengrens van de ranges weerhouden.

Artikel 3.2.8.1. Dit artikel omschrijft het toepassingsgebied van afdeling 3.2.8, namelijk de fabricage van minerale wol.

Artikel 3.2.8.2. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de geloosde afgassen van smeltovens voor de fabricage van minerale wol. Hierbij werden de tabellen uit de BBT-conclusies samengevoegd en werden de opmerkingen (voetnoten) geïntegreerd in de tabel. Voor de BBT-GEN's werden de bovengrens van de ranges weerhouden.

Artikel 3.2.8.3. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de geloosde afgassen van de vormingszone voor de fabricage van minerale wol. Hierbij werd de tabel uit de BBT-conclusies gesplitst. Voor de BBT-GEN's werden de bovengrens van de ranges weerhouden.

Artikel 3.2.8.4. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de geloosde afgassen van de uithardingsovens voor de fabricage van minerale wol. Hierbij werd de tabel uit de BBT-conclusies gesplitst. Voor de BBT-GEN's werden de bovengrens van de ranges weerhouden.

Artikel 3.2.9.1. Dit artikel omschrijft het toepassingsgebied van afdeling 3.2.9, namelijk de fabricage van hittebestendige isolatiewol.

Artikel 3.2.9.2. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de geloosde afgassen van smeltovens voor de fabricage van hittebestendige isolatiewol. Hierbij werden de tabellen uit de BBT-conclusies samengevoegd of gesplitst en werden de opmerkingen (voetnoten) geïntegreerd in de tabel. Voor de BBT-GEN's werden de bovengrens van de ranges weerhouden.

Artikel 3.2.9.3. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de geloosde afgassen van nabewerkingsprocessen van de fabricage van hittebestendige isolatiewol. Hierbij werden de tabellen uit de BBT-conclusies samengevoegd of gesplitst en werden de opmerkingen (voetnoten) geïntegreerd in de tabel. Voor de BBT-GEN's werden de bovengrenzen van de ranges weerhouden.

Artikel 3.2.10.1. Dit artikel omschrijft het toepassingsgebied van afdeling 3.2.10, namelijk de fabricage van fritte.

Artikel 3.2.10.2. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de geloosde afgassen van smeltovens voor de fabricage van fritte. Hierbij werden de tabellen uit de BBT-conclusies samengevoegd en werden de opmerkingen (voetnoten) geïntegreerd in de tabel. Voor de BBT-GEN's werden de bovengrenzen van de ranges weerhouden.

Artikel 3.2.10.3. Dit artikel omvat de emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op de geloosde afgassen van nabewerkingsprocessen van de fabricage van fritte. Voor de BBT-GEN's werden de bovengrenzen van de ranges weerhouden.

Deel 4. Wijzigings- en slotbepalingen

Hoofdstuk 4.1. Wijzigingsbepalingen

Artikel 4.1.1.1. Dit artikel wijzigt artikel 1, 13°, c), van titel I van het VLAREM.

De verwijzing naar artikel 4.1.13.3, 2°, van titel II van het VLAREM wordt opgeheven. Deze wijziging zet een materiële vergissing recht.

Artikel 4.1.1.2. Dit artikel wijzigt artikel 5, §7, 1°, h) van titel I van het VLAREM. De verwijzing naar artikel 43ter van titel I van het VLAREM wordt gewijzigd naar artikel 2.1.1 van titel III van het VLAREM, daar het eerst vermelde artikel wordt verplaatst naar het tweede vermelde artikel.

Artikel 4.1.1.3. Dit artikel wijzigt artikel 30, §1, vijfde lid, 3°, van titel I van het VLAREM.

1° De verwijzing naar artikel 1.2.2bis.4 van titel II van het VLAREM wordt gewijzigd naar artikel 1.4 van titel III van het VLAREM, daar het eerst vermelde artikel wordt verplaatst naar het tweede vermelde artikel.

2° De verwijzing naar artikel 1.2.2bis.3, 1°, van titel II van het VLAREM wordt gewijzigd naar artikel 1.4, derde lid, van titel III van het VLAREM, daar het eerst vermelde artikel wordt verplaatst naar het tweede vermelde artikel.

Artikel 4.1.1.4. Dit artikel wijzigt artikel 30bis, van titel I van het VLAREM.

1° In §2, punt 13° wordt de verwijzing naar artikel 43ter van titel I van het VLAREM gewijzigd naar artikel 2.1.1 van titel III van het VLAREM, daar het eerst vermelde artikel wordt verplaatst naar het tweede vermelde artikel.

2° en 3° In §§ 6 en 8 wordt de verwijzing naar afdeling 1.2.2bis van titel II van het VLAREM gewijzigd naar artikel 1.4 van titel III van het VLAREM, daar de vermelde afdeling wordt verplaatst naar het vermelde artikel.

4° in §11 wordt de verwijzing naar artikel 43ter, 1° en 1°bis van titel I van het VLAREM gewijzigd naar artikel 2.1.1, 1° en 2° van titel III van het VLAREM, daar het eerst vermelde artikel wordt verplaatst naar het tweede vermelde artikel.

Artikel 4.1.1.5. Dit artikel wijzigt artikel 41bis van titel I van het VLAREM.

De verwijzingen naar afdeling 1.2.2bis van titel II van het VLAREM worden gewijzigd naar artikel 1.4 van titel III van het VLAREM, daar de vermelde afdeling wordt verplaatst naar het vermelde artikel.

De verwijzing naar artikel 1.2.2bis.3 van titel II van het VLAREM wordt gewijzigd naar artikel 1.4, derde lid, van titel III van het VLAREM, daar het eerst vermelde artikel wordt verplaatst naar het tweede vermelde artikel.

Artikel 4.1.1.6. Dit artikel heft artikel 43ter van titel I van het VLAREM op, daar dit artikel wordt verplaatst naar titel III van het VLAREM omdat het alleen betrekking heeft op GPBV-installaties (zie eerder).

Artikel 4.1.1.7. Dit artikel heft artikel 43quater van titel I van het VLAREM op, daar dit artikel wordt verplaatst naar titel III van het VLAREM omdat het alleen betrekking heeft op GPBV-installaties (zie eerder).

Artikel 4.1.1.8. Dit artikel wijzigt bijlage 4 B, 1, h) van titel I van het VLAREM. De verwijzing naar artikel 43ter van titel I van het VLAREM wordt gewijzigd naar artikel 2.1.1 van titel III van het VLAREM, daar het eerst vermelde artikel wordt verplaatst naar het tweede vermelde artikel.

Artikel 4.1.2.1. Dit artikel heft afdeling 1.2.2bis van titel II van het VLAREM op, daar deze afdeling wordt verplaatst naar titel III van het VLAREM omdat het alleen betrekking heeft op GPBV-installaties (zie eerder).

Artikel 4.1.2.2. Dit artikel wijzigt afdeling 1.2.2ter van titel II van het VLAREM. De verwijzing naar artikel 1.2.2bis.4 van titel II van het VLAREM wordt gewijzigd naar artikel 1.4, vierde lid van titel III van het VLAREM, daar het eerst vermelde artikel wordt verplaatst naar het tweede vermelde artikel.

Artikel 4.1.2.3. Dit artikel heft afdeling 4.1.13 op van titel II van het VLAREM, daar deze afdeling wordt verplaatst naar titel III van het VLAREM omdat het alleen betrekking heeft op GPBV-installaties (zie eerder).

Artikel 4.1.2.4. Dit artikel voegt een artikel 4.4.7.2bis in in titel II van het VLAREM met betrekking tot de opslag van stuwende stoffen van stufcategorie SC1 en SC2. Die opslag moet uitgerust worden met een stofverwijderingsinstallatie en er geldt een stofnorm van 10 mg/Nm³. Voor bestaande inrichtingen wordt er een overgangstermijn voorzien van drie jaar.

Momenteel zijn voor de opslag van stuwende stoffen in gesloten systemen horende bij een GPBV-installatie gelijkaardige bepalingen opgenomen in artikels 5.29.0.4, §3, en 5.30.0.4, §4, van titel II van het VLAREM voor de sectoren metalen en minerale industrie. Met de invoering van een titel III van het VLAREM, waarin alle voorwaarden voor GPBV-installaties gecentraliseerd zullen worden, werd herbekeken waar deze bepalingen best geplaatst worden.

Bovenvermelde bepalingen zijn gebaseerd op de BBT uit de BREF Emissions from Storage, waaruit blijkt dat stoffilters BBT zijn voor silo's. Dit is een BBT-maatregel die uitgebreid kan worden naar niet GPBV-installaties. Bijgevolg werd geopteerd om een nieuwe bepaling in te voeren in afdeling 4.4.7 van titel II van het VLAREM (Beheersing van niet-geleide stofemissies). Gelet op de overgangstermijn die voorzien wordt voor vergunde installaties in artikel 4.4.7.2bis, blijven de bepalingen in artikels 5.29.0.4, §3, en 5.30.0.4, §4, van titel II van het VLAREM gelden tot 1 juli 2017.

Artikel 4.1.2.5. Dit artikel heft afdeling 5.20.3 van titel II van het VLAREM op.

Artikel 4.1.2.6. Dit artikel wijzigt artikel 5.29.0.4, §3, van titel II van het VLAREM. Er wordt een overgangsbepaling ingeschreven tot 1 juli 2017. Vanaf 1 juli 2017 geldt immers de nieuwe bepaling van artikel 4.4.7.2bis dat met dit besluit wordt ingevoegd (zie eerder).

Artikel 4.1.2.7. 1° Dit artikel heft het laatste lid op van artikel 5.29.0.6, §1, van titel II van het VLAREM.

2° Dit artikel heft punt 1° op van artikel 5.29.0.6, §2, van titel II van het VLAREM.

Artikel 4.1.2.8. Dit artikel wijzigt artikel 5.30.0.4, §4, van titel II van het VLAREM. Er wordt een overgangsbepaling ingeschreven tot 1 juli 2017. Vanaf 1 juli 2017 geldt immers de nieuwe bepaling van artikel 4.4.7.2bis dat met dit besluit wordt ingevoegd (zie eerder).

Artikel 4.1.2.9. Dit artikel heft bijlage 1.2.2bis van titel II van het VLAREM op. Deze bijlage wordt immers verplaatst naar titel III van het VLAREM omdat het alleen betrekking heeft op GPBV-installaties.

Artikel 4.1.3.1. Dit artikel voegt een bijlage XXXIV toe aan het milieuhandhavingsbesluit.

Hoofdstuk 4.2. Slotbepalingen

Artikel 4.2.1. Dit artikel stelt dat dit besluit wordt gebundeld als titel III van het VLAREM.

Artikel 4.2.2. Dit artikel stelt de klassieke slotbepaling vast.

Brussel, 16 mei 2014.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

K. PEETERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

J. SCHAUVLIEGE

16 MEI 2014. — Besluit van de Vlaamse Regering houdende bijkomende algemene en sectorale milieuvoorwaarden voor GPBV-installaties

De Vlaamse Regering,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, artikel 20 en 87, § 1, gewijzigd bij de bijzondere wet van 16 juli 1993;

Gelet op het bijzonder decreet van 7 juli 2006 over de Vlaamse instellingen, artikel 2;

Gelet op de wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging, artikel 1;

Gelet op de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van oppervlaktewateren tegen verontreiniging, artikel 3, gewijzigd bij de wet van 21 december 1998;

Gelet op de wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder, artikel 1, eerste lid, gewijzigd bij de wet van 21 december 1998;

Gelet op het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 maart 2013;

Gelet op het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, artikel 2*bis*, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2010, artikel 3, tweede lid, vervangen bij het decreet van 23 december 2010, artikel 4, § 2, tweede lid, artikel 11, § 1 en § 2, derde lid, artikel 12, § 1, eerste lid, artikel 13, § 1, gewijzigd bij het decreet van 12 december 2008, en § 4, artikel 14, § 1, gewijzigd bij het decreet van 21 december 1990, artikel 16, § 4, artikel 18, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999, 11 juni 2010, 23 maart 2012 en 1 maart 2013, artikel 20, eerste lid, vervangen bij het decreet van 25 mei 2012, en derde lid, ingevoegd bij het decreet van 25 mei 2012, artikel 21, § 3, artikel 22, vierde lid, artikel 22*bis*, § 1, tweede lid, ingevoegd bij het decreet van 16 januari 2004, artikel 24, § 2, eerste lid, artikel 26, § 4, en artikel 27, § 3;

Gelet op het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, artikel 2.2.6, artikel 10.2.4, § 5, ingevoegd bij het decreet van 24 december 2004, artikel 10.3.4, § 6, ingevoegd bij het decreet van 12 december 2008, artikel 16.1.2, 1^o, f), ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, artikel 16.3.9, § 3, ingevoegd bij het decreet van 25 mei 2012, artikel 16.4.5, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007 en gewijzigd bij het decreet van 25 mei 2012, artikel 16.4.10, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007 en gewijzigd bij de decreten van 30 april 2009 en 23 december 2010, en artikel 16.7.1, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007 en vervangen bij het decreet van 25 mei 2012;

Gelet op het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur, artikel 30;

Gelet op het decreet van 25 mei 2012 tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming met het oog op de omzetting van de richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging), artikel 17;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 18 november 2013;

Gelet op de adviesaanvraag binnen 30 dagen die op 9 april 2014 bij de Raad van State is ingediend, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2^o, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het advies niet is meegedeeld binnen die gestelde termijn;

Gelet op artikel 84, § 4, tweede lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat dit besluit een aanpassing inhoudt aan het VLAREM ten gevolge van BBT-conclusies, als vermeld in richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging);

Op voorstel van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur;

Na beraadslaging,

Besluit :

Deel 1. Algemene Bepalingen

Art. 1.1. Met behoud van de toepassing van deel 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, hierna titel II van het VLAREM te noemen, bevat dit besluit bijkomende algemene en sectorale milieuvoorwaarden voor GPBV-installaties. Als de sectorale voorwaarden van titel II van het VLAREM en dit besluit dezelfde problematiek regelen, gelden de strengste voorwaarden.

Art. 1.2. De bepalingen, opgenomen in de bijlagen bij dit besluit, met betrekking tot meet- en analysemethodes en codes van goede praktijken kunnen door de Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieu en het waterbeleid, gewijzigd worden.

Art. 1.3. Met behoud van de toepassing van artikel 30*bis*, § 4, van titel I van het VLAREM kan in de milieuvergunning van een emissiegrenswaarde in dit besluit afgeweken worden zolang de emissiegrenswaarde voldoet aan de BBT-GEN bepaald in de BBT-conclusies die de Europese Commissie heeft aangenomen en in voorkomend geval voldoet aan de desbetreffende emissiegrenswaarde in titel II van het VLAREM, voor zover er geen afwijkingsmogelijkheid van titel II van het VLAREM is voorzien.

Art. 1.4. In afwijking van artikel 30*bis*, § 10, van titel I van het VLAREM, en met behoud van de toepassing van artikel 30*bis*, § 4, van titel I van het VLAREM kan de Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieu en het waterbeleid, in specifieke gevallen door middel van een individuele afwijking minder strenge emissiegrenswaarden dan deze vermeld in dit besluit, vaststellen, die niet voldoen aan de BBT-GEN bepaald in de BBT-conclusies die de Europese Commissie heeft aangenomen. Voor zover de emissiegrenswaarden waarop de afwijking betrekking heeft, ook in de milieuvergunning zijn opgelegd, geldt de afwijking ook voor die milieuvergunningsvoorwaarden.

De afwijking, vermeld in het eerste lid, kan alleen worden toegestaan als aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

1° uit een beoordeling blijkt dat het behalen van de BBT-GEN zou leiden tot buitensporig hogere kosten in verhouding tot de milieuvoordelen, als gevolg van minstens een van de volgende oorzaken:

- a) de geografische ligging of de plaatselijke milieuomstandigheden van de installatie in kwestie;
- b) de technische kenmerken van de installatie in kwestie;

2° de emissiegrenswaarden, vastgesteld conform het eerste lid, zijn niet hoger dan:

- a) de desbetreffende emissiegrenswaarden in titel II van het VLAREM, voor zover er geen afwijkingsmogelijkheid van titel II van het VLAREM is voorzien;
- b) de eventueel toepasselijke grenswaarden, vermeld in bijlage 2;

3° er wordt gewaarborgd dat er geen aanzienlijke verontreiniging wordt veroorzaakt en dat een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel wordt bereikt.

De afwijking, vermeld in het eerste lid, wordt in drie exemplaren schriftelijk aangevraagd door de exploitant van de GPBV-installatie. De aanvraag, die de exploitant met een aangetekende brief bij de afdeling, bevoegd voor milieuvergunningen, indient, omvat de volgende elementen:

1° de vermelding van het toepasselijke BREF, de toepasselijke BBT uit de BBT-conclusies en, voor zover dat van toepassing is, de overeenkomstige voorwaarden met betrekking tot emissiegrenswaarden, alsook de artikelen van dit besluit waarvoor de afwijking wordt aangevraagd;

2° een beoordeling waaruit blijkt dat het behalen van emissieniveaus die samenhangen met de BBT zoals beschreven in de BBT-conclusies, zou leiden tot buitensporig hogere kosten in verhouding tot de milieuvoordelen, als gevolg van een van de volgende oorzaken:

- a) de geografische ligging of de plaatselijke milieuomstandigheden van de installatie in kwestie;
- b) de technische kenmerken van de installatie in kwestie;

3° een voorstel van emissiegrenswaarden waarbij wordt aangetoond dat ze niet hoger zijn dan:

- a) de desbetreffende emissiegrenswaarden in titel II van het VLAREM, voor zover er geen afwijkingsmogelijkheid van titel II van het VLAREM is voorzien;
- b) de eventueel toepasselijke grenswaarden, vermeld in bijlage 2;

4° een voorstel van maatregelen die waarborgen dat er geen aanzienlijke verontreiniging wordt veroorzaakt en dat een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel wordt bereikt;

5° een nota waarin wordt aangetoond dat de voorgestelde maatregelen beantwoorden aan de BBT, met bijzondere aandacht voor de criteria, vermeld in bijlage 18 van titel I van het VLAREM.

De afwijking, vermeld in het eerste lid, wordt toegestaan tot een van de volgende gevallen zich voordoet:

1° de termijn van de milieuvergunning waarop ze betrekking heeft, verstrijkt;

2° de termijn tot afwijking, vermeld in het besluit, verstrijkt;

3° na de toetsing, vermeld in artikel 41*bis* van titel I van het VLAREM, wordt een beslissing tot wijziging of aanvulling van de bijzondere voorwaarden genomen met toepassing van de procedure vermeld in artikel 45 van titel I in het VLAREM, die strijdig is met de emissiegrenswaarden die in het besluit tot afwijking zijn toegestaan.

Art. 1.5. De procedure voor de individuele afwijking, vermeld in artikel 1.4, verloopt conform afdeling 1.2.2*ter* van titel II van het VLAREM.

Art. 1.6. De emissiegrenswaarden van deel 2 en 3 van dit besluit zijn niet van toepassing als in de milieuvergunning artikel 30*bis*, § 10, 2°, van titel I van het VLAREM wordt toegepast.

Art. 1.7. De vergunningverlenende overheid kan in de milieuvergunning met toepassing van art. 30*bis*, §8, van titel I van het VLAREM andere beste beschikbare technieken opnemen dan deze vermeld in de delen 2 en 3 van dit besluit.

Deel 2. Algemene milieuvoorwaarden

Hoofdstuk 2.1. Algemene voorschriften

Art. 2.1.1. De installatie wordt als volgt geëxploiteerd:

1° alle passende preventieve maatregelen tegen verontreiniging worden genomen;

2° de BBT worden toegepast;

3° er wordt geen significante verontreiniging veroorzaakt;

4° conform het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (Materialendecreet) en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (VLAREMA), wordt het ontstaan van afvalstoffen voorkomen;

5° als toch afvalstoffen worden voortgebracht, worden ze in prioriteitsvolgorde en conform het Materialendecreet en het VLAREMA, voorbereid voor hergebruik, gerecycleerd, teruggewonnen of, als dat technisch en economisch onmogelijk is, op zo'n wijze verwijderd dat milieu-effecten worden voorkomen of beperkt;

6° de energie wordt op doelmatige wijze gebruikt;

7° de nodige maatregelen worden genomen om ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan te beperken;

8° bij de definitieve stopzetting van de activiteiten worden de nodige maatregelen genomen om elk risico van verontreiniging te voorkomen en om het bedrijfsterrein weer in de bevredigende toestand, vermeld in artikel 2.2.3, te brengen.

Hoofdstuk 2.2. Bodem

Art. 2.2.1. Artikel 2.2.2 en 2.2.3 worden vastgesteld ter uitvoering van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming, en het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2007 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming.

Art. 2.2.2. Voor installaties die in de achtste kolom van de indelingslijst van titel I van het VLAREM met de kenletter A of B worden aangeduid, geldt de periodieke bodemonderzoeksplicht, vastgesteld door en krachtens artikel 33 van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming.

Art. 2.2.3. Als de activiteiten definitief worden stopgezet, gelden:

voor installaties die in de achtste kolom van de indelingslijst van titel I van het VLAREM met de kenletter S worden aangeduid, de verplichtingen, vastgesteld door en krachtens artikel 32 en 122 van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming;

voor installaties die niet vallen onder de installaties, vermeld in punt 1°, de verplichtingen, vastgesteld door en krachtens artikel 9 tot en met 11 en artikel 19 tot en met 22 van het voormelde decreet.

Hoofdstuk 2.3. Monitoring en informatieplicht

Art. 2.3.1. Monitoring, bemonstering en beoordeling van emissies, worden uitgevoerd conform deel 4 van titel II van het VLAREM, tenzij anders vermeld in deel 3 van dit besluit.

Art. 2.3.2. Als artikel 30*bis*, § 10, 2°, van titel I van het VLAREM wordt toegepast, bezorgt de exploitant aan de vergunningverlenende overheid die in eerste aanleg bevoegd is ten minste jaarlijks en uiterlijk voor 15 maart van elk kalenderjaar, een overzicht van de resultaten van de monitoring van emissies, met dezelfde periode en onder dezelfde referentieomstandigheden, zoals bepaald is voor de BBT-GEN, zodat een vergelijking mogelijk is met die BBT-GEN.

Art. 2.3.3. Met behoud van de toepassing van artikel 4.1.4.2 van titel II van het VLAREM, brengt de exploitant de toezichthouder regelmatig en ten minste jaarlijks op de hoogte van de informatie die wordt verkregen op basis van de resultaten van de monitoring van emissies die dit besluit of de milieuvergunning heeft opgelegd, en van andere vereiste gegevens aan de hand waarvan de toezichthouder de naleving van de vergunningsvoorwaarden kan toetsen.

Art. 2.3.4. De exploitant bezorgt op verzoek van de afdeling, bevoegd voor milieuvergunningen, alle gegevens die voor de toetsing van de vergunningsvoorwaarden, vermeld in artikel 41*bis* van titel I van het VLAREM, noodzakelijk zijn, waaronder met name de resultaten van de monitoring van emissies en andere gegevens die een vergelijking mogelijk maken van de werking van de installatie met de BBT zoals beschreven in de toepasselijke BBT-conclusies en met de BBT-GEN. Dat verzoek kan geen betrekking hebben op gegevens die al beschikbaar zijn bij de overheid.

Deel 3. Sectorale milieuvoorwaarden

Hoofdstuk 3.1. IJzer- en Staalproductie

Afdeling 3.1.1. Toepassingsgebied en definities

Art. 3.1.1.1. § 1. Dit hoofdstuk is van toepassing op de inrichtingen, vermeld in rubriek 20.1.1, 20.2.1 en 20.2.2 van de indelingslijst van titel I van het VLAREM. Bestaande installaties, als vermeld in artikel 3.1.1.2, 2°, voldoen uiterlijk op 8 maart 2016 aan dit hoofdstuk.

De overeenkomstige GPBV-activiteiten zijn de activiteiten 1.3, 2.1 en 2.2, vermeld in bijlage 1 bij dit besluit.

§ 2. Het toepassingsgebied van dit hoofdstuk omvat de volgende processen:

- 1° het laden, lossen en transport van bulkgrondstoffen;
- 2° het samenvoegen en mengen van grondstoffen;
- 3° het sinteren en pelletiseren van ijzererts;
- 4° de productie van cokes uit cokeskool;
- 5° de productie van gesmolten metaal in het hoogoventraject, inclusief slakkenverwerking;
- 6° de productie en raffinage van staal met behulp van het oxystaalproces, inclusief panontzwaveling bij voorbewerking, panmetallurgie bij nabewerking en slakkenverwerking;
- 7° de productie van staal in vlamboogovens, inclusief panmetallurgie bij nabewerking en slakkenverwerking;
- 8° het continugieten.

§ 3. De bepalingen, vermeld in paragraaf 1, hebben geen betrekking op de volgende activiteiten:

- 1° de productie van kalk in ovens;
- 2° de terugwinning van non-ferrometalen uit reststoffen en de productie van ijzerlegeringen;
- 3° zwavelzuurfabrieken in cokesovens.

Art. 3.1.1.2. In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

1° nieuwe installatie: een installatie die op het terrein van de inrichting gebouwd wordt na 8 maart 2012 of een installatie die volledig herbouwd wordt op de bestaande fundamenteën na 8 maart 2012;

2° bestaande installatie: een andere dan een nieuwe installatie.

3° de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie: het uitvoeringsbesluit 2012/135/EU van de Commissie van 28 februari 2012 tot vaststelling van de BBT-conclusies (beste beschikbare technieken) op grond van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies voor de ijzer- en staalproductie, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie L70 van 8 maart 2012.

Afdeling 3.1.2. Algemene bepalingen

Art. 3.1.2.1. Tenzij anders is vermeld, is deze afdeling algemeen van toepassing voor alle inrichtingen, vermeld in dit hoofdstuk.

De processpecifieke bepalingen, vermeld in de afdeling 3.1.3 tot en met 3.1.8, zijn van toepassing naast de algemene bepalingen die in deze afdeling beschreven worden.

Art. 3.1.2.2. Er wordt een milieubeheersysteem ten uitvoer gelegd en nageleefd dat alle volgende elementen omvat:

- 1° de inzet van het management, inclusief het senior management;
- 2° het uitwerken van een milieubeleid voor de continue verbetering van de installatie door het management;
- 3° het plannen en vaststellen van noodzakelijke procedures, doelstellingen en streefcijfers, samen met een financiële planning en investeringen;
- 4° het uitvoeren van de procedures, waarbij vooral aandacht geschonken wordt aan:
 - a) bedrijfsorganisatie en verantwoordelijkheid van het personeel,
 - b) opleiding, bewustmaking en bekwaamheid,
 - c) communicatie,
 - d) betrokkenheid van de werknemers,
 - e) documentatie,
 - f) efficiënte procescontrole,
 - g) onderhoudsprogramma's,
 - h) noodplan en rampenbestrijding,
 - i) waarborging van de naleving van de milieuwetgeving;
- 5° het controleren van de prestaties en het nemen van corrigerende maatregelen, waarbij vooral aandacht geschonken wordt aan:
 - a) monitoring en meting,
 - b) corrigerende en preventieve maatregelen,
 - c) het bijhouden van gegevens,
 - d) onafhankelijke interne of externe audit, met als doel vast te stellen of het milieubeheersysteem overeenkomt met de geplande maatregelen en op de juiste wijze wordt uitgevoerd en gehandhaafd;
- 6° het evalueren van het milieubeheersysteem door het senior management met als doel te waarborgen dat het geschikt, adequaat en doeltreffend blijft;
- 7° het volgen van de ontwikkelingen van schonere technologieën;

8° het rekening houden met de milieueffecten bij het ontwerp van een nieuwe installatie, tijdens de volledige levensduur en bij de latere ontmanteling ervan;

9° het op gezette tijden uitvoeren van een benchmarkonderzoek.

Art. 3.1.2.3. Het verbruik van thermische energie wordt beperkt door toepassing van een combinatie van de technieken vermeld in BBT 2 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie.

Art. 3.1.2.4. Het primaire energieverbruik wordt verminderd door de energiestromen te optimaliseren en optimaal gebruik te maken van afgezogen procesgassen, zoals cokesovengas, hoogovengas en oxystaalovengas.

Art. 3.1.2.5. Ontzwaveld en ontstoft overtollig cokesovengas en ontstoft hoogovengas en oxystaalovengas (gemengd of apart) wordt in ketels of in warmtekraftkoppelingssystemen gebruikt om stoom, elektriciteit en/of warmte te produceren, met gebruik van de overtollige afvalwarmte voor interne of externe warmteverdeelnetten.

Art. 3.1.2.6. Het elektriciteitsverbruik wordt zo laag mogelijk gehouden door middel van een of meer van de technieken vermeld in BBT 5 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie.

Art. 3.1.2.7. Het beheer en de controle van interne materiaalstromen wordt geoptimaliseerd, met als doel verontreiniging en kwaliteitsverlies te voorkomen, een adequate kwaliteit van het ingangsmateriaal te garanderen, hergebruik en recycling mogelijk te maken en de procesefficiëntie en optimalisering van de metaalopbrengst te verbeteren.

Art. 3.1.2.8. Om een laag emissieniveau voor relevante verontreinigende stoffen te bereiken, worden schroot en andere grondstoffen met de geschikte eigenschappen gekozen. Met betrekking tot schroot wordt een passende inspectie uitgevoerd op zichtbare verontreinigingen die zware metalen, in het bijzonder kwik, kunnen bevatten of tot de vorming van dioxinen en furanen en polychloorbifenylen kunnen leiden. Om het gebruik van schroot te verbeteren, kunnen de technieken vermeld in BBT 7 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie afzonderlijk of in combinatie worden toegepast.

Art. 3.1.2.9. Voor vaste residuen worden geïntegreerde en operationele technieken toegepast om afval tot een minimum te beperken door intern hergebruik of toepassing van gespecialiseerde recyclingprocessen.

Art. 3.1.2.10. Vaste residuen die niet overeenkomstig artikel 3.1.2.9 gebruikt of gerecycleerd kunnen worden, worden zo veel mogelijk extern gebruikt of gerecycleerd indien dat haalbaar is en in overeenstemming is met het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (Materialendecreet) en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (VLAREMA). Residuen die noch vermeden noch gerecycleerd kunnen worden, worden op een gecontroleerde manier beheerd.

Art. 3.1.2.11. De beste bedrijfs- en onderhoudspraktijken worden toegepast voor het verzamelen, hanteren, opslaan en vervoeren van alle vaste residuen en voor de overkapping van overslagpunten om emissies naar de lucht en het water te voorkomen.

Art. 3.1.2.12. Diffuse stofemissies van de opslag, de hantering en het transport van materiaal worden voorkomen of verminderd door toepassing van een of meer van de technieken vermeld in BBT 11 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie. Wanneer reductietechnieken gebruikt worden, wordt het afvangrendement en de aansluitende reiniging geoptimaliseerd door toepassing van passende technieken beschreven in BBT 11 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie. De voorkeur gaat uit naar het afvangen van stof zo dicht mogelijk bij de bron.

Art. 3.1.2.13. Voor afvalwaterbeheer wordt afvalwater voorkomen, verzameld en de verschillende afvalwaterstromen worden gescheiden en daarbij wordt het afvalwater zo veel mogelijk intern gerecycleerd en elke eindstroom ervan adequaat behandeld. In deze context kunnen de technieken, vermeld in BBT 12 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie, gebruikt worden wanneer aan de vermelde voorwaarden wordt voldaan.

Art. 3.1.2.14. Alle relevante parameters die voor de procesbesturing vanuit controlekamers noodzakelijk zijn, worden gemeten of ingeschat met behulp van moderne, computerondersteunde systemen om de processen voortdurend en online aan te kunnen passen en te optimaliseren, om een stabiele en vlotte verwerking te waarborgen met het oog op een grotere energie-efficiëntie, maximale opbrengst en betere onderhoudspraktijken.

Art. 3.1.2.15. De orde van grootte van diffuse luchtmissies van relevante bronnen wordt bepaald aan de hand van de onderstaande methoden. Directe meetmethoden worden maximaal verkozen boven indirecte meetmethoden of evaluaties op basis van berekeningen met emissiefactoren:

1° directe meetmethoden waarbij de emissies aan de bron zelf gemeten worden. In dit geval kunnen concentraties en massastromen gemeten of bepaald worden;

2° indirecte meetmethoden waarbij de emissies op een bepaalde afstand van de bron gemeten worden. Een directe meting van concentraties en massastromen is daarbij niet mogelijk;

3° een berekening met emissiefactoren.

Art. 3.1.2.16. Verontreiniging bij ontmanteling wordt voorkomen door gebruik te maken van de onderstaande noodzakelijke technieken:

1° bij het ontwerp van een nieuwe installatie wordt rekening gehouden met het milieueffect van een eventuele ontmanteling van de installatie, waardoor de ontmanteling uiteindelijk gemakkelijker, schoner en goedkoper verloopt;

2° ontmanteling houdt milieurisico's in voor de verontreiniging van de bodem en het grondwater en brengt grote hoeveelheden vast afval mee. Preventieve technieken zijn processpecifiek, maar algemene overwegingen omvatten in voorkomend geval:

a) het vermijden van ondergrondse constructies;

b) de integratie van voorzieningen die ontmanteling vergemakkelijken;

c) het gebruik van vloerbedekkingen die gemakkelijk gedesinfecteerd kunnen worden;

d) het gebruik van materieel dat zo samengesteld is dat zo min mogelijk chemicaliën achterblijven en dat het laten leeglopen en de reiniging vergemakkelijkt;

e) het ontwerp van flexibele, zelfstandige eenheden die een stapsgewijze sluiting mogelijk maken;

f) voor zover dat mogelijk is, het gebruik van biologisch afbreekbare en recycleerbare materialen.

Art. 3.1.2.17. Geluidsemissies van relevante bronnen in de ijzer- en staalproductieprocessen worden verminderd door toepassing van een of meer van de technieken vermeld in BBT 18 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie.

Afdeling 3.1.3. Sinterfabrieken

Art. 3.1.3.1. Deze afdeling is van toepassing op alle sinterfabrieken.

Subafdeling 3.1.3.1. Luchtemissies

Art. 3.1.3.1.1. Bij het samenvoegen of mengen van materialen wordt stofverspreiding maximaal voorkomen door het vochtgehalte van fijn materiaal aan te passen waardoor het samenklontert, als de materialen vooraf niet voldoende bevochtigd zijn.

Art. 3.1.3.1.2. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen: 1° emissies van de sinterband:

Parameter		Emissiegrenswaarde
stof	Nieuwe installaties	15 mg/Nm ³
	Bestaande installaties	40 mg/Nm ³
Hg		0,05 mg/Nm ³
SO _x , uitgedrukt als SO ₂	Nieuwe installaties	350 mg/Nm ³
	Bestaande installaties	500 mg/Nm ³
NO _x , uitgedrukt als NO ₂		400 mg/Nm ³
dioxinen en furanen	Nieuwe installaties	0,2 ng TEQ/Nm ³
	Bestaande installaties	0,4 ng TEQ/Nm ³

Voor dioxinen en furanen worden de gemiddelden bepaald over een bemonsteringsperiode van minimaal zes uur en maximaal acht uur. De emissiegrenswaarde heeft betrekking op de totale concentratie van dioxinen en furanen, berekend aan de hand van het begrip "toxische equivalentie".

De concentratie van de parameters, als hierboven vermeld, wordt gemeten met de volgende frequentie:

Parameter	Meetfrequentie
stof, SO _x , NO _x	continu
Hg	om de vier maanden

Met betrekking tot de meting van dioxinen en furanen en de evaluatie van de meetresultaten, gelden de bepalingen van de meetstrategie, vermeld in artikel 5.29.0.6, § 1, 3°, van titel II van het VLAREM.

2° emissies van de afvoer van de sinterband, van het malen, het koelen en het zeven van sinters en de overslagpunten op transportbanden worden beperkt door de installaties te overkappen of in te kapselen. De afgassen worden efficiënt afgezogen en naar een stofverwijderingsinstallatie geleid. Er geldt een emissiegrenswaarde voor stof van 10 mg/Nm³ bij het gebruik van een doekenfilter en van 30 mg/Nm³ bij het gebruik van een andere stofverwijderingsinstallatie.

Art. 3.1.3.1.3. Voor primaire emissies van sinterbanden worden de emissies van dioxinen en furanen en polychloorbifenylen voorkomen en/of verminderd door gebruik te maken van een of meer van de technieken vermeld in BBT 24 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie.

Subafdeling 3.1.3.2. Water en afvalwater

Art. 3.1.3.2.1. Het waterverbruik in sinterfabrieken wordt geminimaliseerd door koelwater zo veel mogelijk te recyclen, tenzij doorstroomkoelsystemen gebruikt worden.

Art. 3.1.3.2.2. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de lozing van het afvalwater in oppervlaktewater:

Parameter	Emissiegrenswaarde (in mg/l)
zwevende stoffen	30,0
CZV	100
som zware metalen (As+Cd+Cr+Cu+Hg+Ni+Pb+Zn)	0,1

Subafdeling 3.1.3.3. Productieresiduen

Art. 3.1.3.3.1. Het ontstaan van afval in sinterfabrieken wordt voorkomen door toepassing van een of meer van de technieken vermeld in BBT 29 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie. Procesresiduen in sinterfabrieken die voorkomen noch gerecycleerd kunnen worden, worden op een gecontroleerde manier beheerd.

Art. 3.1.3.3.2. Residuen van de sinterband en van andere processen in de geïntegreerde staalfabriek die olie kunnen bevatten, zoals stof, slib en walshuid die ijzer en koolstof bevatten, worden maximaal gerecycleerd op de sinterband, rekening houdend met het respectieve oliegehalte.

Art. 3.1.3.3.3. Het koolwaterstofgehalte van het sintermengsel wordt verlaagd door de gerecycleerde procesresiduen zorgvuldig te selecteren en voor te behandelen. In alle gevallen moet het oliegehalte van de gerecycleerde procesresiduen minder zijn dan 0,5% en dat van het sintermengsel minder dan 0,1%.

Subafdeling 3.1.3.4. Energie

Art. 3.1.3.4.1. Het verbruik van thermische energie in sinterfabrieken wordt verminderd door toepassing van een van de technieken vermeld in BBT 32 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie.

Afdeling 3.1.4. Pelletiseerfabrieken

Art. 3.1.4.1. Deze afdeling is van toepassing op alle pelletiseerfabrieken.

Subafdeling 3.1.4.1. Luchtemissies

Art. 3.1.4.1.1. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen:

Parameter	Proces	Emissiegrenswaarde (in mg/Nm ³)
stof	verbrijzelen, malen en drogen van grondstoffen	20
	overige processtappen of als alle afgassen samen behandeld worden	15
SO _x uitgedrukt als SO ₂	verhardingslijn	50
gasvormige anorganische fluoriden, uitgedrukt als HF	verhardingslijn	3
gasvormige anorganische chloriden, uitgedrukt als HCl	verhardingslijn	3

De concentratie van de parameters in de afgassen van de verhardingslijn, vermeld in het eerste lid, wordt gemeten met de volgende frequentie:

Parameter	Meetfrequentie
stof en SO _x	continu
gasvormige anorganische fluoriden, gasvormige anorganische chloriden	om de vier maanden

Art. 3.1.4.1.2. De emissies van NO_x bij het drogen en het malen en in de afgassen van verhardingslijnen worden verminderd met procesgeïntegreerde technieken. Bij nieuwe installaties worden de emissies van NO_x verminderd door selectieve katalytische reductie (SCR) of een gelijkwaardige techniek toe te passen. De concentratie NO_x in de afgassen van de verhardingslijn wordt continu gemeten.

Subafdeling 3.1.4.2. Water en afvalwater

Art. 3.1.4.2.1. Voor pelletiseerfabrieken wordt het waterverbruik en de afvoer van was-, spoel- en koelwater beperkt en wordt het water zo veel mogelijk hergebruikt.

Art. 3.1.4.2.2. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de lozing van het afvalwater in oppervlaktewater:

Parameter	Emissiegrenswaarde (in mg/l)
zwevende stoffen	50,0
CZV	160
Kjeldahl-stikstof	45
som zware metalen (As+Cd+Cr+Cu+Hg+Ni+Pb+Zn)	0,55

Subafdeling 3.1.4.3. Productieresiduen

Art. 3.1.4.3.1. Het ontstaan van afval in pelletiseerfabrieken wordt voorkomen door een efficiënte recycling ter plaatse of het hergebruik van residuen (d.w.z. ondermaatse groene en warmtebehandelde pellets). Procesresiduen van pelletiseerfabrieken (d.w.z. slib afkomstig van de afvalwaterzuivering) die vermeden noch gerecycleerd kunnen worden, worden op een gecontroleerde manier beheerd.

Subafdeling 3.1.4.4. Energie

Art. 3.1.4.4.1. Het verbruik van thermische energie in pelletiseerfabrieken wordt beperkt/zo laag mogelijk gehouden door toepassing van een of meer van de technieken vermeld in BBT 41 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie.

Afdeling 3.1.5. Cokesfabrieken

Art. 3.1.5.1. Deze afdeling is van toepassing op alle cokesfabrieken.

Subafdeling 3.1.5.1. Luchtemissies

Art. 3.1.5.1.1. Emissies van kolenmaalinstallaties worden beperkt door de installaties in te kapselen. De afgassen worden efficiënt afgezogen en naar een stofverwijderingsinstallatie geleid. Er geldt een emissiegrenswaarde voor stof van 20 mg/Nm³.

Art. 3.1.5.1.2. Voor de opslag en behandeling van poederkool worden diffuse stofemissies voorkomen of verminderd door toepassing van een of meer van de technieken vermeld in BBT 43 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie.

Art. 3.1.5.1.3. De cokesovenkamers worden gevuld met emissiebeperkende vulsystemen. De afgassen worden behandeld via de afgaszuiveringsinstallatie van de cokesovens of worden afzonderlijk afgezogen en geloosd. Als de afgassen van het vullen van de cokesovenkamers afzonderlijk geloosd worden, worden ze verbrand en behandeld in een stofverwijderingsinstallatie. Er geldt een emissiegrenswaarde voor stof van 25 mg/Nm³ voor de afzonderlijk geloosde afgassen.

Art. 3.1.5.1.4. De diffuse emissies uit de cokesovens worden beperkt door:

1° het opstellen en het uitvoeren van een systematisch onderhoudsprogramma van de cokesovenkamers, de ovendeuren, de deurafdichtingen, de klimpijpen en de vulgaten, alsook het herstellen van breuken en beschadigingen in de ovenwanden, vastgesteld tijdens het onderhoud, en het uitvoeren van het onderhoudsprogramma door speciaal getraind onderhoudspersoneel;

2° het vermijden van sterke temperatuurschommelingen in de oven;

3° het uitvoerig controleren en monitoren van het cokesproces;

4° het schoonmaken van deuren, deurafdichtingen, vulgaten en vulgatdeksels en klimpijpen na hantering;

5° het behouden van een vrije gasstroom in de oven;

6° het garanderen van een gepaste drukregeling tijdens het vercooken en de toepassing van deuren met geveerde flexibele afdichtingen;

7° het toepassen van klimpijpen met waterslot;

8° het verzegelen van de vulgaten met een kleisuspensie of een ander gelijkwaardig geschikt materiaal om de zichtbare emissies uit alle gaten te verminderen;

9° het garanderen van een volledige vercooking.

Art. 3.1.5.1.5. De duur van zichtbare emissies bij het vullen van de cokesoven bedraagt minder dan 30 seconden per vulbeurt als maandelijks gemiddelde. Voor de diffuse emissies uit de cokesovens zijn de volgende lekemissiegrenswaarden van toepassing als maandgemiddelde, uitgedrukt als een lekpercentage van het totale aantal deuren of klimpijpen en deksels van de cokesovenbatterij:

Type opening	Lekemissiegrenswaarde (%)
deuren	10
klimpijpen en deksels	1

De diffuse emissies uit de cokesovens worden visueel bepaald door toepassing van de EPA 303-methode, de DMT-methode, de door de BCRA ontwikkelde methode, de methode die gebaseerd is op een telling van zichtbare lekken in de klimpijpen en vulgaten of een andere gelijkwaardige methode die is goedgekeurd door een erkend laboratorium in de discipline lucht als vermeld in artikel 6, 5°, b), van het VLAREL van 19 november 2010.

Art. 3.1.5.1.6. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen, afkomstig van het stookstelsel van de cokesovens. De emissiegrenswaarden hebben betrekking op een referentiezuurstofgehalte van 5%.

Parameter		Emissiegrenswaarde (in mg/Nm ³)
stof		20
SO _x , uitgedrukt als SO ₂		500
NO _x , uitgedrukt als NO ₂	Bestaande installaties zonder geïntegreerde lage NO _x technieken	1800
	Bestaande installaties met geïntegreerde lage NO _x technieken	650
	Nieuwe installaties	500
CO		250

De concentratie van de parameters in de afgassen van de cokesovens, vermeld in het eerste lid, wordt gemeten met de volgende frequentie:

Parameter	Meetfrequentie
stof, NO _x , CO	continu
SO _x	om de vier maanden

Art. 3.1.5.1.7. Tijdens het vercooken wordt het cokesovengas zo veel mogelijk afgezogen.

Art. 3.1.5.1.8. De residuele waterstofsulfideconcentratie in het cokesovengas, bepaald als daggemiddelde concentratie, bedraagt minder dan 800 mg/Nm³, behalve bij stilstand van de ontzwavelingsinstallatie voor onderhoud en herstel, waarbij een richtwaarde van 2 g/Nm³ geldt.

Art. 3.1.5.1.9. Fugatieve gasemissies, afkomstig van de afgaszuiveringsinstallaties worden tot een minimum beperkt door een beperking van het aantal flenzen, door het gebruik van geschikte afdichtingen voor flenzen en kleppen, door het gebruik van gasdichte pompen, door het vermijden van emissies van drukklemmen in opslagtanks, door middel van het verbinden van de klepuitlaat met het cokesovengasverzamelstelsel of door het verzamelen en verbranden van de gassen.

Art. 3.1.5.1.10. Bij het uitdrukken van de cokes wordt gebruikgemaakt van een mobiele cokesbluswagen. De stofemissies worden afgezogen via een coke-transportmachine met vaste afzuigkap. Tijdens het volledige uitdrukproces wordt stof via de vaste afzuigkap afgezogen en worden de afgassen naar een stofverwijderingsinstallatie geleid. Voor de geloosde afgassen van het uitdrukken van cokes geldt een emissiegrenswaarde voor stof van 10 mg/Nm³ bij het gebruik van een doekenfilter, en van 20 mg/Nm³ bij het gebruik van een andere stofverwijderingsinstallatie.

Art. 3.1.5.1.11. Bij het droog blussen van cokes, wordt de nuttige warmte teruggewonnen. Voor de geloosde afgassen van het droog blussen van cokes geldt een emissiegrenswaarde voor stof van 20 mg/Nm³.

Bij het nat blussen van cokes, is de blustoren voorzien van ingebouwde stofafscidders. De emissiegrenswaarden voor stof worden uitgedrukt in gram per ton cokes. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, voor stof zijn van toepassing op de geloosde afgassen, afkomstig van het nat blussen van cokes:

	Emissiegrenswaarde (g/ton cokes)
traditioneel nat blussen	25
nat blussen met cokesstabilisatie	10

De emissies bij het nat blussen van cokes worden gemeten volgens de niet-isokinetische Mohrhauer-methode (VDI 2303) bij traditioneel nat blussen, volgens de isokinetische bemonsteringsmethode volgens VDI 2066 bij nat blussen met cokesstabilisatie of volgens een andere gelijkwaardige methode die is goedgekeurd door een erkend laboratorium in de discipline lucht als vermeld in artikel 6, 5°, b), van het VLAREL van 19 november 2010.

Art. 3.1.5.1.12. Emissies van installaties voor het sorteren en verwerken van cokes worden beperkt door de installaties in te kapselen. De afgassen worden efficiënt afgezogen en naar een stofverwijderingsinstallatie geleid. Voor de geloosde afgassen van installaties voor het sorteren en het verwerken van cokes geldt een emissiegrenswaarde voor stof van 10 mg/Nm³.

Subafdeling 3.1.5.2. Water en afvalwater

Art. 3.1.5.2.1. Er wordt zo weinig mogelijk cokesbluswater gebruikt en het gebruikte bluswater wordt zo veel mogelijk hergebruikt.

Art. 3.1.5.2.2. Het hergebruik van proceswater met een significant gehalte organische stoffen als bluswater wordt vermeden.

Art. 3.1.5.2.3. Het afvalwater van het vercooken en van het reinigen van cokesovengas (COG) wordt, voordat het naar een afvalwaterzuiveringsinstallatie wordt afgevoerd, behandeld met een of meer van de technieken vermeld in BBT 55 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie.

Art. 3.1.5.2.4. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de lozing van het afvalwater van een afzonderlijke cokesovenwaterzuiveringsinstallatie in oppervlaktewater:

Parameter	Emissiegrenswaarde	Eenheid
BZV	20,0	mg/l
CZV	220,0	mg/l
som van ammoniumstikstof (NH ₄ ⁺ -N), nitraatstikstof (NO ₃ ⁻ -N) en nitrietstikstof (NO ₂ ⁻ -N)	50	mg N/l
vrij cyanide	0,1	mg/l
Fenolen	0,5	mg/l
som van opgelost sulfide en in zuur milieu oplosbaar sulfide	0,1	mg S/l
Thiocyanaat	4	mg/l
PAK's (som van fluorantheen, benzo[b]fluorantheen, benzo[k]fluorantheen, benzo[a]pyreen, indeen [1,2,3-cd]pyreen en benzo[g,h,i]peryleen)	0,05	mg/l

Subafdeling 3.1.5.3. Productieresiduen

Art. 3.1.5.3.1. Teer en andere productieresiduen uit het koolwater en stilstaand afvalwater, alsook spuislib uit de afvalwaterzuiveringsinstallatie en andere, worden naar de kolenbelading gerecycleerd.

Subafdeling 3.1.5.4. Energie

Art. 3.1.5.4.1. Het afgezogen cokesovengas wordt als brandstof, reductiemiddel of voor de productie van chemicaliën gebruikt.

Afdeling 3.1.6. Hoogovens

Art. 3.1.6.1. Deze afdeling is van toepassing op alle hoogovens.

Subafdeling 3.1.6.1. Luchtemissies

Art. 3.1.6.1.1. De lucht die tijdens het laden uit de opslagbunkers van de koolinjectie-eenheid wordt verdreven, wordt afgevangen en naar een stofverwijderingsinstallatie geleid. Er geldt een emissiegrenswaarde voor stof van 20 mg/Nm³.

Art. 3.1.6.1.2. Bij de voorbereiding (samenvoegen en mengen) en aanvoer van de lading worden stofemissies tot een minimum beperkt.

Art. 3.1.6.1.3. Er worden teervrije gootbekledingen gebruikt.

Art. 3.1.6.1.4. Het vrijkomen van hoogovengas tijdens het laden wordt tot een minimum beperkt door toepassing van een of meer van de technieken vermeld in BBT 63 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie.

Art. 3.1.6.1.5. Stofemissies van het hoogovengas worden gereduceerd door toepassing van een of meer van de technieken vermeld in BBT 64 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie.

Art. 3.1.6.1.6. Emissies uit het ovenhuis worden beperkt door het optimaliseren van het afvangendement voor diffuse stofemissies en dampen. De afgassen worden naar een stofverwijderingsinstallatie geleid. Er geldt een emissiegrenswaarde voor stof van 15 mg/Nm³. De concentratie stof in de afgassen van het ovenhuis wordt continu gemeten en geregistreerd.

Art. 3.1.6.1.7. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen van windverhitters. De emissiegrenswaarden hebben betrekking op een referentiezuurstofgehalte van 3%.

Parameter	Emissiegrenswaarde (mg/Nm ³)
stof	10
SO _x , uitgedrukt als SO ₂	200
NO _x , uitgedrukt als NO ₂	100

De concentratie van de parameters in de afgassen van windverhitters, vermeld in het eerste lid, wordt om de vier maanden gemeten.

In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden vermeld in hoofdstuk 4.4 van titel II van het VLAREM, worden voor de reductie van de CO-emissies bij windverhitters met inwendige verbrandingskamer vuurvaste stalen platen ingewerkt in het metselwerk van de verbrandingskamer. Het vuurvaste metselwerk van de windverhitters wordt grondig hersteld tijdens een hoogovenstilstand.

Subafdeling 3.1.6.2. Water en afvalwater

Art. 3.1.6.2.1. Bij hoogovengasreiniging wordt zo weinig mogelijk waswater gebruikt en het gebruikte waswater wordt zo veel mogelijk hergebruikt, zo nodig na behandeling met een grindbedfilter.

Art. 3.1.6.2.2. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de lozing van het afvalwater van de hoogovengasreiniging in oppervlaktewater:

Parameter	Emissiegrenswaarde (in mg/l)
zwevende stoffen	30,0
vrij cyanide	0,4
totaal ijzer	3
totaal lood	0,5
totaal zink	2,0

Subafdeling 3.1.6.3. Productieresiduen

Art. 3.1.6.3.1. Het ontstaan van afval in hoogovens wordt voorkomen door toepassing van een of meer van de technieken vermeld in BBT 68 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie. Procesresiduen afkomstig van hoogovens die vermeden noch gerecycleerd kunnen worden, worden op een gecontroleerde manier beheerd.

Subafdeling 3.1.6.4. Grondstoffenbeheer

Art. 3.1.6.4.1. Voor grondstoffenbeheer in hoogovens wordt het cokesverbruik verminderd door direct geïnjecteerde reductiemiddelen te gebruiken.

Subafdeling 3.1.6.5. Energie

Art. 3.1.6.5.1. De hoogoven werkt vlot, continu en stabiel om emissies tot een minimum te beperken en de kans op ladingverliezen te verminderen.

Art. 3.1.6.5.2. Het afgezogen hoogovengas wordt als brandstof gebruikt.

Art. 3.1.6.5.3. De energie-efficiëntie van de windverhitter wordt geoptimaliseerd door de toepassing van een of meer van de technieken vermeld in BBT 74 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie.

Afdeling 3.1.7. Oxystaalproductie en -gieten

Art. 3.1.7.1. De bepalingen in deze afdeling zijn van toepassing op alle installaties voor oxystaalproductie en -gieten.

Subafdeling 3.1.7.1. Luchtemissies

Art. 3.1.7.1.1. Bij de terugwinning van oxystaalovengas door onderdrukte verbranding wordt de stofconcentratie in het oxystaalovengas gereduceerd door toepassing van een stofverwijderingsinstallatie. De resterende stofconcentratie in het gereinigde oxystaalovengas, na buffering, bedraagt 50 mg/Nm³ voor bestaande installaties en 30 mg/Nm³ voor nieuwe installaties.

Bij de terugwinning van oxystaalovengas tijdens het zuurstofblazen door volledige verbranding wordt de stofemissie gereduceerd door toepassing van een stofverwijderingsinstallatie. Er geldt een emissiegrenswaarde voor stof van 20 mg/Nm³ voor de afgassen van de oxystaaloven. De stofconcentratie in de geloosde afgassen wordt om de vier maanden gemeten en geregistreerd.

Emissies, afkomstig van het overschenken van ruwijzer vanuit de rijdende menger of ruwijzermenger naar de staalpan, de voorbehandeling van ruwijzer, processen met betrekking tot de oxystaalproductie, secundaire metallurgie en continugieten worden beperkt door de installaties te overkappen of in te kapselen. De afgassen worden efficiënt afgezogen en naar een stofverwijderingsinstallatie geleid. Er geldt een emissiegrenswaarde voor stof van 10 mg/Nm³ bij het gebruik van een doekenfilter, en van 20 mg/Nm³ bij het gebruik van een andere stofverwijderingsinstallatie. De stofconcentratie in de geloosde afgassen wordt continu gemeten en geregistreerd voor het laden en het tappen van de oxystaaloven, en om de vier maanden voor de andere processen zoals voorbehandeling, secundaire metallurgie en continugieten.

Art. 3.1.7.1.2. Stofemissies uit het zuurstoflansgat worden tot een minimum beperkt door toepassing van een of meer van de technieken vermeld in BBT 77 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie.

Art. 3.1.7.1.3. Voor slakkenverwerking ter plaatse worden stofemissies verminderd door toepassing van een of meer van de technieken vermeld in BBT 79 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie.

Subafdeling 3.1.7.2. Water en afvalwater

Art. 3.1.7.2.1. Het waterverbruik en de afvalwateremissies van de primaire ontstopping van oxystaalovengas wordt voorkomen of verminderd door toepassing van een van de technieken vermeld in BBT 80 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie.

Art. 3.1.7.2.2. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de lozing van het afvalwater van continugietmachines in oppervlaktewater:

Parameter	Emissiegrenswaarde (in mg/l)
zwevende stoffen	20,0
totaal ijzer	3
totaal nikkel	0,5
totaal chroom	0,5
totaal zink	2
perchloorethyleenextraheerbare apolaire stoffen	5

Subafdeling 3.1.7.3. Productieresiduen

Art. 3.1.7.3.1. Het ontstaan van afval wordt voorkomen door toepassing van een of meer van de technieken vermeld in BBT 82 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie. Procesresiduen in oxystaalovens die vermeden noch gerecycleerd kunnen worden, worden op een gecontroleerde manier beheerd.

Subafdeling 3.1.7.4. Energie

Art. 3.1.7.4.1. Bij toepassing van onderdrukte verbranding wordt het oxystaalovengas verzameld, gereinigd en gebufferd voor verder gebruik als brandstof. Bij toepassing van volledige verbranding wordt energie gerecupereerd door de opwekking van stoom.

Art. 3.1.7.4.2. Bij nieuwe installaties wordt het energieverbruik verminderd door pandekselsystemen te gebruiken. Bij bestaande installaties worden pandekselsystemen gebruikt indien het vermogen van de hefinrichtingen en het ontwerp van het hele gebouw dit toelaten.

Art. 3.1.7.4.3. Het proces wordt geoptimaliseerd en het energieverbruik wordt verminderd door de oven direct na het zuurstofblazen af te tappen.

Art. 3.1.7.4.4. Het energieverbruik wordt verminderd door continugieten van „near-net-shape“-strippen, indien dit verantwoord is op basis van de kwaliteit en het productmengsel van de geproduceerde staalsoorten en indien er voldoende ruimte beschikbaar is bij bestaande installaties.

Afdeling 3.1.8. Elektrostaalproductie en -gieten

Art. 3.1.8.1. Deze afdeling is van toepassing op alle installaties voor elektrostaalproductie en -gieten.

Subafdeling 3.1.8.1. Luchtemissies

Art. 3.1.8.1.1. Voor de processen van vlamboogovens (elektro-ovens) worden emissies van kwik voorkomen door grondstoffen en hulpstoffen die kwik bevatten zo veel mogelijk te vermijden.

Art. 3.1.8.1.2. Alle emissiebronnen van de vlamboogovens worden efficiënt afgezogen en naar een stofverwijderingsinstallatie geleid. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen van vlamboogovens, inclusief schroot voorverwarmen, laden, smelten, tappen, panoven en secundaire metallurgie:

Parameter	Emissiegrenswaarde
stof	5 mg/Nm ³
Hg	0,05 mg/Nm ³
dioxinen en furanen	0,1 ng TEQ/Nm ³

Voor de afgassen van het continugieten geldt er een emissiegrenswaarde voor stof van 10 mg/Nm³.

De stofconcentratie in de geloosde afgassen wordt continu gemeten en geregistreerd voor de vlamboogovens, de converters, het continugieten en de slijpmachines, en om de vier maanden voor de andere processen.

De concentratie van Hg in de geloosde afgassen wordt om de vier maanden gemeten en geregistreerd.

Voor dioxinen en furanen worden de gemiddelden bepaald over een bemonsteringsperiode van minimaal zes uur en maximaal acht uur. De emissiegrenswaarde heeft betrekking op de totale concentratie van dioxinen en furanen, berekend aan de hand van het begrip „toxische equivalentie“.

Voor de meting van dioxinen en furanen en de evaluatie van de meetresultaten gelden de bepalingen van de meetstrategie, vermeld in artikel 5.29.0.6, § 1, 3°, van titel II van het VLAREM.

Art. 3.1.8.1.3. Voor slakkenverwerking ter plaatse worden stofemissies verminderd door toepassing van een of meer van de technieken vermeld in BBT 90 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie.

Subafdeling 3.1.8.2. Water en afvalwater

Art. 3.1.8.2.1. Het waterverbruik van processen van vlamboogovens wordt zo laag mogelijk gehouden door zo veel mogelijk gesloten waterkoelsystemen te gebruiken voor de koeling van oveninstallaties, tenzij koelsystemen met één doorloop worden gebruikt.

Art. 3.1.8.2.2. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de lozing van het afvalwater van continugietmachines in oppervlaktewater:

Parameter	Emissiegrenswaarde (in mg/l)
zwevende stoffen	20,0
totaal ijzer	3
totaal nikkel	0,5
totaal chroom	0,5
totaal zink	2
Perchloorethyleenextraheerbare apolaire stoffen	5

Subafdeling 3.1.8.3. Productieresiduen

Art. 3.1.8.3.1. Het ontstaan van afval wordt voorkomen door toepassing van een of meer van de technieken vermeld in BBT 93 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie. Procesresiduen van vlamboogovens die vermeden noch gerecycleerd kunnen worden, worden op een gecontroleerde manier beheerd.

Subafdeling 3.1.8.4. Energie

Art. 3.1.8.4.1. Het energieverbruik wordt verminderd door continugieten van „near-net-shape“-strippen, indien dit verantwoord is op basis van de kwaliteit en het productmengsel van de geproduceerde staalsoorten en indien er voldoende ruimte beschikbaar is bij bestaande installaties.

Subafdeling 3.1.8.5. Geluidshinder

Art. 3.1.8.5.1. Geluidsemissies van vlamboogoveninstallaties en -processen waarbij een grote akoestische energie vrijkomt, worden verminderd door toepassing van een combinatie van de technieken vermeld in BBT 95 van de BBT-conclusies voor ijzer- en staalproductie.

Hoofdstuk 3.2. Productie van glas

Afdeling 3.2.1. Toepassingsgebied en definities

Art. 3.2.1.1. § 1. Dit hoofdstuk is van toepassing op de inrichtingen vermeld in rubriek 20.3.4, 1°, b), en 20.3.6, 2°, van de indelingslijst van titel I van het VLAREM. Bestaande installaties, als vermeld in artikel 3.2.1.2, 2°, voldoen uiterlijk op 8 maart 2016 aan dit hoofdstuk.

De overeenkomstige GPBV-activiteiten zijn de activiteiten 3.3 en 3.4, vermeld in bijlage 1 bij dit besluit.

§ 2. Paragraaf 1 heeft geen betrekking op de productie van waterglas, van polykristallijne wol of van spiegels.

Art. 3.2.1.2. In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

1° nieuwe installatie: een installatie die na 8 maart 2012 op het terrein van de inrichting gebouwd wordt of een installatie die na 8 maart 2012 volledig herbouwd wordt op de bestaande fundamenteën;

2° bestaande installatie: een andere dan een nieuwe installatie;

3° nieuwe oven: een oven die na 8 maart 2012 op het terrein van de installatie wordt geplaatst of een oven die na 8 maart 2012 volledig omgebouwd wordt;

4° de BBT-conclusies voor de productie van glas: het uitvoeringsbesluit 2012/135/EU van de Commissie van 28 februari 2012 tot vaststelling van de BBT-conclusies (beste beschikbare technieken) op grond van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies voor de productie van glas, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie L70 van 8 maart 2012.

Art. 3.2.1.3. Voor de toepassing van dit hoofdstuk gelden de conversies van concentraties naar specifieke massa-emissies, vermeld in het tweede tot en met het vijfde lid.

De emissiegrenswaarden die zijn uitgedrukt als specifieke massa-emissies (kg/ton gesmolten glas), zijn gebaseerd op de berekening, vermeld in het derde lid, behalve voor oxyfuel-ovens en, in een beperkt aantal gevallen, voor elektrische smelting, waarvoor de emissiegrenswaarden in kg/ton gesmolten glas werden afgeleid uit specifieke verstrekte gegevens.

De berekeningsprocedure die wordt gebruikt voor de omzetting van concentraties in specifieke massa-emissies is de volgende:

specifieke massa-emissies (kg/ton gesmolten glas) = conversiefactor × emissieconcentratie (mg/Nm³)

waarbij: conversiefactor = (Q/P) × 10⁻⁶,

met Q gelijk aan afgasvolume in Nm³/h en

P gelijk aan glasafname in ton gesmolten glas/h.

Het afgasvolume wordt bepaald door het specifieke energieverbruik, het soort brandstof en het oxidatiemiddel, zijnde lucht, lucht verrijkt met zuurstof en zuurstof met een zuiverheidsgraad die afhankelijk is van het productieproces. Het energieverbruik is een complexe functie van voornamelijk het soort oven, het soort glas en het percentage scherven.

De conversiefactoren, vermeld in de onderstaande tabel zijn gebruikt om concentraties naar specifieke massa-emissies om te zetten. De conversiefactoren zijn bepaald op basis van energie-efficiënte ovens en hebben uitsluitend betrekking op lucht-brandstofgestookte ovens. De volgende indicatieve conversiefactoren worden gebruikt om mg/Nm³ om te zetten in kg/ton gesmolten glas op basis van energie-efficiënte lucht-brandstofgestookte ovens:

Sectoren		Conversiefactoren voor omzetting mg/Nm ³ naar kg/ton gesmolten glas
Vlakglas		2,5 × 10 ⁻³
Verpakkingsglas	Algemeen geval	1,5 × 10 ⁻³
	Specifieke gevallen (1)	geval per geval (vaak 3,0 × 10 ⁻³)
Continuglasvezel		4,5 × 10 ⁻³
Tafelglas	Natronkalk	2,5 × 10 ⁻³
	Specifieke gevallen (2)	geval per geval (tussen 2,5 en > 10 × 10 ⁻³ ; vaak 3,0 × 10 ⁻³)
Minerale wol	Glaswol	2 × 10 ⁻³
	Steenwol (koepeloven)	2,5 × 10 ⁻³
Speciaalglas	tv-glas (schermen)	3 × 10 ⁻³
	tv-glas (trechter)	2,5 × 10 ⁻³
	Borosilicaatglas (buisglas)	4 × 10 ⁻³
	Glaskeramiek	6,5 × 10 ⁻³
	Verlichtingsglas (natronkalkglas)	2,5 × 10 ⁻³
Fritte		geval per geval (tussen 5 – 7,5 × 10 ⁻³)

(1) De specifieke gevallen stemmen overeen met de minst gunstige gevallen, namelijk kleine speciale ovens met een productie die gewoonlijk lager ligt dan 100 t/dag en een schervenpercentage van minder dan 30%.

(2) De specifieke gevallen stemmen overeen met de minst gunstige gevallen of niet-natronkalkglas: borosilicaatglas, glaskeramiek, kristalglas en, minder frequent, loodkristalglas.

Afdeling 3.2.2. Algemene bepalingen

Art. 3.2.2.1. Tenzij anders is vermeld, zijn de bepalingen in deze afdeling algemeen van toepassing voor alle inrichtingen, vermeld in dit hoofdstuk.

De processpecifieke bepalingen, vermeld in afdeling 3.2.3 tot en met 3.2.10, zijn van toepassing naast de algemene bepalingen die in deze afdeling beschreven worden.

Art. 3.2.2.2. Er wordt een milieubeheersysteem ten uitvoer gelegd en nageleefd dat alle volgende elementen omvat:

1° de inzet van het management, inclusief het senior management;

2° het uitwerken van een milieubeleid voor de continue verbetering van de installatie door het management;

3° het plannen en vaststellen van noodzakelijke procedures, doelstellingen en streefcijfers, samen met een financiële planning en investeringen;

4° het uitvoeren van de procedures, waarbij vooral aandacht geschonken wordt aan:

a) bedrijfsorganisatie en verantwoordelijkheid van het personeel,

b) opleiding, bewustmaking en bekwaamheid,

c) communicatie,

d) betrokkenheid van de werknemers,

e) documentatie,

f) efficiënte procescontrole,

g) onderhoudsprogramma's,

h) noodplan en rampenbestrijding,

i) waarborging van de naleving van de milieuwetgeving;

5° het controleren van de prestaties en het nemen van corrigerende maatregelen, waarbij vooral aandacht geschonken wordt aan:

a) monitoring en meting,

b) corrigerende en preventieve maatregelen,

c) het bijhouden van gegevens,

d) onafhankelijke interne of externe audit, met als doel vast te stellen of het milieubeheersysteem overeenkomt met de geplande maatregelen en op de juiste wijze wordt uitgevoerd en gehandhaafd;

6° het evalueren van het milieubeheersysteem door het senior management met als doel te waarborgen dat het geschikt, adequaat en doeltreffend blijft;

7° het volgen van de ontwikkelingen van schonere technologieën;

8° het rekening houden met de milieueffecten bij het ontwerp van een nieuwe installatie, tijdens de volledige levensduur en bij de latere ontmanteling ervan;

9° het op gezette tijden uitvoeren van een benchmarkonderzoek.

Art. 3.2.2.3. Het specifieke energieverbruik wordt beperkt door toepassing van een of meer van de technieken vermeld in BBT 2 van de BBT-conclusies voor productie van glas.

Art. 3.2.2.4. Diffuse stofemissies afkomstig van de opslag en hantering van vaste materialen worden voorkomen, of indien dat niet haalbaar is, beperkt door toepassing van een of meer van de technieken vermeld in BBT 3 van de BBT-conclusies voor productie van glas.

Art. 3.2.2.5. Diffuse gasemissies afkomstig van de opslag en hantering van vluchtige grondstoffen worden voorkomen, of indien dat niet haalbaar is, beperkt door toepassing van een of meer van de technieken vermeld in BBT 4 van de BBT-conclusies voor productie van glas.

Art. 3.2.2.6. Energieverbruik en atmosferische emissies worden beperkt door een constante monitoring van de bedrijfsparameters en een geprogrammeerd onderhoud van de smeltoven. De techniek wordt vermeld in BBT 5 van de BBT-conclusies voor productie van glas.

Art. 3.2.2.7. Een zorgvuldige selectie en controle wordt uitgeoefend op alle stoffen en grondstoffen die in de smeltoven worden ingevoerd om atmosferische emissies te voorkomen of te beperken door toepassing van een of meer van de technieken vermeld in BBT 6 van de BBT-conclusies voor productie van glas.

Art. 3.2.2.8. Kritieke procesparameters om de processtabiliteit te garanderen worden continu gemeten.

Art. 3.2.2.9. Onder normale bedrijfsomstandigheden wordt een optimale capaciteit en beschikbaarheid van de afgasbehandelingsinstallaties gegarandeerd om de emissies te voorkomen of te beperken.

Art. 3.2.2.10. Als door omstandigheden van druk en temperatuur in de afgassen de metalen ook in gasvorm of in druppelvorm voorkomen, dan gelden de emissiegrenswaarden voor metalen in dit hoofdstuk voor de som van vaste, vloeibare en gasvormige emissies.

Art. 3.2.2.11. Voor discontinue metingen van atmosferische emissies wordt de meetwaarde bepaald als de gemiddelde waarde van drie steekproefmonsters van elk minstens 30 minuten. Voor regeneratieve ovens omvat de meetperiode minstens twee branderwisselingen van de regeneratieve kamers.

Art. 3.2.2.12. De volgende referentieomstandigheden gelden met betrekking tot atmosferische emissies:

Activiteiten		Einheid	Referentieomstandigheden
Smeltactiviteiten	Conventionele smeltoven in continue smelters	mg/Nm ³	Zuurstofgehalte van 8 volume-percent
	Conventionele smeltoven in discontinue smelters	mg/Nm ³	Zuurstofgehalte van 13 volumeprocent
	Oxyfuelovens	kg/ton gesmolten glas	De uitdrukking van emissieniveaus, gemeten als mg/Nm ³ ten opzichte van een referentiezuurstofgehalte, is niet van toepassing
	Elektrische ovens	mg/Nm ³ of kg/ton gesmolten glas	De uitdrukking van emissieniveaus, gemeten als mg/Nm ³ ten opzichte van een referentiezuurstofgehalte, is niet van toepassing
	Frittesmeltovens	mg/Nm ³ of kg/ton gesmolten glasfritte	De concentraties zijn gebaseerd op 15 volume-percent zuurstof. Voor luchtgasverbranding, uitgedrukt als emissieconcentratie (mg/Nm ³). Als uitsluitend oxyfuelverbranding wordt toegepast, uitgedrukt als specifieke massa-emissies (kg/ton gesmolten fritte). In geval van verbranding van met zuurstof verrijkte lucht en brandstof, uitgedrukt als emissieconcentratie (mg/Nm ³) of als specifieke massa-emissies (kg/ton gesmolten fritte).
	Alle soorten ovens	kg/ton gesmolten glas	De specifieke massa-emissies hebben betrekking op een ton gesmolten glas.
Andere activiteiten dan smelten, inclusief nabewerkingsprocessen	Alle processen	mg/Nm ³	Geen correctie voor zuurstof
	Alle processen	kg/ton glas	De specifieke massa-emissies hebben betrekking op een ton geproduceerd glas

Art. 3.2.2.13. De concentratie van de volgende parameters in de afgassen van de smeltovens, waarvoor in de afdelingen 3.2.3 tot en met 3.2.10 emissiegrenswaarden opgenomen zijn, wordt gemeten met de volgende frequentie:

Parameter	Meetfrequentie
stof, NO _x en SO _x	continu
gasvormige anorganische fluoriden, gasvormige anorganische chloriden, metalen	om de vier maanden

De continue metingen kunnen vervangen worden door continue metingen van vervangende parameters. De metingen van vervangende parameters waarborgen dat de afgasbehandelingsinstallatie naar behoren werkt en dat de emissieniveaus gehandhaafd blijven. In dat geval wordt om de zes maanden een periodieke meting uitgevoerd.

Art. 3.2.2.14. Booremissies afkomstig van de smeltoven, wanneer boorverbindingen in het gemeng worden gebruikt, worden beperkt door toepassing van een of meer van de technieken vermeld in BBT 11 van de BBT-conclusies voor productie van glas. De monitoring van booremissies dient uitgevoerd te worden volgens een specifieke methode waarmee zowel de vaste als gasvormige vormen kunnen worden gemeten en ter bepaling in welke mate deze soorten uit de rookgassen verwijderd zijn.

Art. 3.2.2.15. De concentratie van de parameters in de afgassen van de nabewerkingsprocessen, waarvoor in de afdelingen 3.2.3 tot en met 3.2.10 emissiegrenswaarden opgenomen zijn, wordt om de vier maanden gemeten.

Art. 3.2.2.16. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen van smeltovens:

Parameter	Emissiegrenswaarde in mg/Nm ³	Opmerkingen
CO	100	
ammoniak	30	in geval SCR- of SNCR-technieken worden toegepast

Art. 3.2.2.17. Bij toepassing van afgasbehandelingsinstallaties op basis van selectieve katalytische reductie of selectieve niet-katalytische reductie worden de emissies van NH₃ in de geloosde afgassen maandelijks gemeten en geregistreerd.

Art. 3.2.2.18. Bij toepassing van primaire technieken of technieken voor chemische reductie met brandstof ter vermindering van de NO_x-emissies of als onvolledige verbranding kan plaatsvinden, worden de emissies van CO in de geloosde afgassen maandelijks gemeten en geregistreerd.

Art. 3.2.2.19. Het waterverbruik wordt beperkt door toepassing van een of meer van de technieken vermeld in BBT 12 van de BBT-conclusies voor productie van glas.

Art. 3.2.2.20. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de lozing van het afvalwater in oppervlaktewater:

Parameter	emissiegrenswaarde	eenheid
ondergrens pH	6,5	pH-eenheid
bovengrens pH	9	pH-eenheid
zwevende stoffen	30	mg/l
CZV	90	mg/l
sulfaten	1000	mg/l
totaal anorganisch gebonden fluoride	10 bij zuurpolijsten: 6	mg/l
totaal lood	loodkristalglas: 0,30 andere sectoren: 0,05	mg/l
totaal antimoon	0,5	mg/l
totaal arseen	0,3	mg/l
totaal barium	3,0	mg/l
totaal zink	0,5	mg/l
totaal koper	0,3	mg/l
totaal chroom	0,3	mg/l
totaal cadmium	0,05	mg/l
totaal tin	0,5	mg/l
totaal nikkel	0,5 hol glas 0,2	mg/l
ammonium (NH ₄ ⁺)	5 spiegelglas en matglas: 10	mg/l
totaal boor	3,0	mg/l
fenol	1 hol glas: 0,4 plat glas en glasderivaten: 0,04	mg/l
perchloorethyleenextraheerbare apolaire stoffen	15	mg/l

Art. 3.2.2.21. De productie van vast afval dat verwijderd moet worden, wordt beperkt door toepassing van een of meer van de technieken vermeld in BBT 14 van de BBT-conclusies voor productie van glas.

Art. 3.2.2.22. Geluidsemissies worden beperkt door toepassing van een of meer van de technieken vermeld in BBT 15 van de BBT-conclusies voor productie van glas.

Afdeling 3.2.3. Fabricage van verpakkingsglas

Art. 3.2.3.1. Deze afdeling is van toepassing op alle installaties voor de fabricage van verpakkingsglas.

Art. 3.2.3.2. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen van smeltovens voor de fabricage van verpakkingsglas:

Parameter	Opmerkingen	Emissiegrenswaarde		
		mg/Nm ³	kg/ton gesmolten glas	
Stof		20	0,06	
NO _x , uitgedrukt als NO ₂	bij toevoeging van nitraten in het gemeng voor korte ovencampagnes of voor smeltovens met een capaciteit < 100 ton/dag	1000	3	
	in alle andere gevallen	primaire technieken voor verbrandingsproces en ovenontwerp	800	1,2
		elektrisch smelten	100	0,3
		oxyfuelsmelting	niet van toepassing	0,8
		secundaire technieken	500	0,75
SO _x , uitgedrukt als SO ₂	bij gebruik van aardgas	500	0,75	
	bij gebruik van stookolie	1200	1,8	
gasvormige anorganische chloriden, uitgedrukt als HCl	bij gelijktijdige behandeling van afgassen afkomstig van hot-end coatingprocedés	20	0,03	
	anders	10	0,02	
gasvormige anorganische fluoriden, uitgedrukt als HF		5	0,008	
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)	zonder opzettelijke toevoeging van metalen aan het gemeng	0,2	0,3 x 10 ⁻³	
	met toevoeging van metalen aan het gemeng of bij gezamenlijke behandeling met afgassen van hot-end coatingprocedés	1	1,5 x 10 ⁻³	
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)+Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn	zonder opzettelijke toevoeging van metalen aan het gemeng	1	1,5 x 10 ⁻³	
	met toevoeging van metalen aan het gemeng of bij gezamenlijke behandeling met afgassen van hot-end coatingprocedés	5	7,5 x 10 ⁻³	

Art. 3.2.3.3. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen van nabewerkingsprocessen voor de fabricage van verpakkingsglas, als de afgassen afzonderlijk worden behandeld:

Parameter	Opmerkingen	Emissiegrenswaarde in mg/Nm ³
stof	bij hot-end coatingprocedés	10
titaniumverbindingen, uitgedrukt als Ti	bij hot-end coatingprocedés	5
tinverbindingen, met inbegrip van organotinverbindingen, uitgedrukt als Sn	bij hot-end coatingprocedés	5
gasvormige anorganische chloriden, uitgedrukt als HCl	bij hot-end coatingprocedés	30
SO _x , uitgedrukt als SO ₂	bij gebruik van SO ₃ voor oppervlakbehandelingsprocessen	200

Afdeling 3.2.4. Fabricage van vlakglas

Art. 3.2.4.1. Deze afdeling is van toepassing op alle installaties voor de fabricage van vlakglas.

Art. 3.2.4.2. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen van smeltovens voor de fabricage van vlakglas:

Parameter	Opmerkingen	Emissiegrenswaarde		
		mg/Nm ³	kg/ton gesmolten glas	
Stof		20	0,05	
NO _x , uitgedrukt als NO ₂	bij toevoeging van nitraten in het gemeng voor de productie van speciaal vlakglas tijdens een beperkt aantal korte oven-campagnes	1200	3	
	in alle andere gevallen	primaire technieken voor verbrandings-proces	800	2
		Fenix-proces	700	1,75
		oxyfuelsmelting	niet van toepassing	2
		secundaire technieken – geen nieuwe of normaal omgebouwde oven	700	1,75
secundaire technieken – nieuwe of normaal omgebouwde oven	400	1		
SO _x , uitgedrukt als SO ₂	bij gebruik van aardgas	500	1.25	
	bij gebruik van stookolie	1300	3,25	
gasvormige anorganische chloriden, uitgedrukt als HCl	bij recycling van filterstof in het gemeng	25	0,0625	
	anders	10	0,025	
gasvormige anorganische fluoriden, uitgedrukt als HF		4	0,010	
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)	uitgezonderd met seleen gekleurd glas	1	2,5 x 10 ⁻³	
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI) +Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn	uitgezonderd met seleen gekleurd glas	5	12,5 x 10 ⁻³	
seleenverbindingen, uitgedrukt als Se	met seleen gekleurd glas	3	7,5 x 10 ⁻³	

Art. 3.2.4.3. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen van nabewerkingsprocessen voor de fabricage van vlakglas, als de afgassen afzonderlijk worden behandeld:

Parameter	emissiegrenswaarde in mg/Nm ³
stof	20
gasvormige anorganische chloriden, uitgedrukt als HCl	10
gasvormige anorganische fluoriden, uitgedrukt als HF	5
SO _x , uitgedrukt als SO ₂	200
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)	1
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)+Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn	5

Afdeling 3.2.5. Fabricage van continuglasvezel

Art. 3.2.5.1. Deze afdeling is van toepassing op alle installaties voor de fabricage van continuglasvezel.

Art. 3.2.5.2. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen van smeltovens voor de fabricage van continuglasvezel:

Parameter	Opmerkingen	Emissiegrenswaarde	
		mg/Nm ³	kg/ton gesmolten glas
stof		20	0,09
NO _x , uitgedrukt als NO ₂	primaire technieken voor verbrandingsproces	1000	4,5
	oxyfuelsmelting	niet van toepassing	1,5
SO _x , uitgedrukt als SO ₂	bij gebruik van aardgas	800	3,6
	bij gebruik van stookolie	1000	4,5
gasvormige anorganische chloriden, uitgedrukt als HCl		10	0,05
gasvormige anorganische fluoriden, uitgedrukt als HF	bij gebruik van fluorverbindingen in het meng	15	0,07
	bij ander gebruik	5	0,02
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)		1	4,5 x 10 ⁻³
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)+Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn		3	13,5 x 10 ⁻³

Art. 3.2.5.3. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen van nabewerkingsprocessen voor de fabricage van continuglasvezel, als de afgassen afzonderlijk worden behandeld:

Parameter	Opmerkingen	Emissiegrenswaarde in mg/Nm ³
stof	afkomstig van vorming en coating, snijden en malen	20
formaldehyde	afkomstig van vorming en coating	10
ammoniak	afkomstig van vorming en coating	30
vluchtige organische stoffen, uitgedrukt als totaal organische stoffen	afkomstig van vorming en coating	20

Afdeling 3.2.6. Fabricage van tafelglas

Art. 3.2.6.1. Deze afdeling is van toepassing op alle installaties voor de fabricage van tafelglas.

Art. 3.2.6.2. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen van smeltovens voor de fabricage van tafelglas:

Parameter	Opmerkingen	Emissiegrenswaarde		
		mg/Nm ³	kg/ton gesmolten glas	
stof	bij gemengsamenstellingen met aanzienlijke hoeveelheden gevaarlijke stoffen	10	0,03	
	bij andere samenstellingen	20	0,06	
NO _x , uitgedrukt als NO ₂	bij toevoeging van nitraten in het gemeng voor een beperkt aantal productiecycli of voor smeltovens met een capaciteit van < 100 ton/dag voor de productie van bijzondere soorten natronkalkglas en andere soorten speciaal tafelglas	bij conventionele lucht-brandstof-gestookte ovens	1500	3,75
		elektrisch smelten	500	10
	in alle andere gevallen	primaire technieken voor verbrandingsproces en ovenontwerp	1000	2,5
		elektrisch smelten	100	0,3
	oxyfuelsmelting	niet van toepassing	1,5	
SO _x , uitgedrukt als SO ₂	bij gebruik van aardgas	300	0,75	
	bij gebruik van stookolie	1000	2,5	
	elektrisch smelten	100	0,25	
gasvormige anorganische chloriden, uitgedrukt als HCl	elektrisch smelten	10	0,03	
	bij gebruik van KCl of NaCl als louteringsmiddel	30	0,09	
	anders	20	0,06	
gasvormige anorganische fluoriden, uitgedrukt als HF	productie van opaalglas, recycling van filterstof, gebruik van grote hoeveelheden externe glasscherven in het gemeng	5	0,015	
	elektrisch smelten	1	0,003	
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)	met uitzondering van met seleen ontkleurd glas	1	3 x 10 ⁻³	
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)+Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn	met uitzondering van met seleen ontkleurd glas	5	15 x 10 ⁻³	
seleen-verbindingen, uitgedrukt als Se	bij gebruik van seleenverbindingen om het glas te ontkleuren	1	3 x 10 ⁻³	
lood-verbindingen, uitgedrukt als Pb	bij gebruik van loodverbindingen om loodkristal te vervaardigen	1	3 x 10 ⁻³	

Art. 3.2.6.3. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen van nabewerkingsprocessen voor de fabricage van tafelglas, als de afgassen afzonderlijk worden behandeld:

Parameter	Opmerkingen	Emissiegrenswaarde in mg/Nm ³
stof		10
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)		1
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)+Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn		5
loodverbindingen als Pb	nabewerkingsprocessen van loodkristal	1,5
HF	afkomstig van zuurpolijsten	5

Afdeling 3.2.7. Fabricage van speciaalglas

Art. 3.2.7.1. Deze afdeling is van toepassing op alle installaties voor de fabricage van speciaalglas.

Art. 3.2.7.2. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen van smeltovens voor de fabricage van speciaalglas:

Parameter	Opmerkingen	Emissiegrenswaarde		
		mg/Nm ³	kg/ton gesmolten glas	
stof	bij gemengsamenstellingen met aanzienlijke hoeveelheden gevaarlijke stoffen	10	0,065	
	andere	20	0,13	
NO _x , uitgedrukt als NO ₂	als het gemeng nitraten bevat	elektrisch smelten	500	1
		anders	1000	6
	als het gemeng geen nitraten bevat	primaire technieken voor verbrandingsproces	800	3,2
		elektrisch smelten	100	0,4
		oxyfuelsmelting	niet van toepassing	1
		oxyfuelsmelting: productie van speciaal borosilicaat-buisglas voor farmaceutisch gebruik		3
secundaire technieken	500	3		
SO _x , uitgedrukt als SO ₂	bij gebruik van elektrisch smelten en gemengsamenstellingen zonder sulfaten	30	0,08	
	bij gebruik van aardgas	200	0,5	
	bij gebruik van stookolie	800	2	
gasvormige anorganische chloriden, uitgedrukt als HCl	bij gebruik van chloorhoudende grondstoffen in het gemeng	20	0,05	
	bij ander gebruik	10	0,03	
gasvormige anorganische fluoriden, uitgedrukt als HF		5	0,04	
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)	zonder opzettelijke toevoeging van metalen aan het gemeng	0,1	0,3 x 10 ⁻³	
	met toevoeging van metalen aan het gemeng	1	3 x 10 ⁻³	
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)+Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn	zonder opzettelijke toevoeging van metalen aan het gemeng	1	3 x 10 ⁻³	
	met toevoeging van metalen aan het gemeng	5	15 x 10 ⁻³	

Art. 3.2.7.3. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen van nabewerkingsprocessen voor de fabricage van speciaalglas, als de afgassen afzonderlijk worden behandeld:

Parameter	Opmerkingen	Emissiegrenswaarde in mg/Nm ³
stof		10
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)		1
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)+Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn		5
gasvormige anorganische fluoriden, uitgedrukt als HF	afkomstig van zuurpolijsten	5

Afdeling 3.2.8. Fabricage van minerale wol

Art. 3.2.8.1. Deze afdeling is van toepassing op alle installaties voor de fabricage van minerale wol.

Art. 3.2.8.2. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen van smeltovens voor de fabricage van minerale wol:

Parameter	Opmerkingen		Emissiegrenswaarde	
			mg/Nm ³	kg/ton gesmolten glas
stof			20	0,05
NO _x , uitgedrukt als NO ₂	bij glaswolproductie, als het gemeng geen nitraten bevat	lucht-brandstofgestookte ovens en elektrische ovens	500	1
		oxyfuelsmelting	niet van toepassing	0,5
	bij glaswolproductie, als het gemeng nitraten bevat	oxyfuelsmelting als het gemeng nitraten bevat	500	1
		andere, als het gemeng nitraten bevat	700	1,4
bij steenwolproductie		500	1,25	
SO _x , uitgedrukt als SO ₂	bij glaswolproductie	elektrisch smelten	50	0,1
		bij gebruik van aardgas	150	0,3
	bij steenwolproductie	gasgestookte en elektrische ovens	350	0,9
		koepelovens, geen briketten of recycling van slakken, voorrang SO _x -reductie	400	1
	koepelovens, met cementbriketten of recycling van slakken, voorrang afvalbeperking	1400	3,5	
gasvormige anorganische chloriden, uitgedrukt als HCl	bij glaswolproductie		10	0,02
	bij steenwolproductie		30	0,075
gasvormige anorganische fluoriden, uitgedrukt als HF			5	0,013
H ₂ S	bij steenwolproductie		2	0,005
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)	fabricage van steenwol in koepelovens		1	2,5 x 10 ⁻³
	andere		0,2	0,4 x 10 ⁻³
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI) +Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn	fabricage van steenwol in koepelovens		2	5 x 10 ⁻³
	andere		1	2 x 10 ⁻³

Art. 3.2.8.3. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen van de vormingszone voor de fabricage van minerale wol, als de afgassen afzonderlijk worden behandeld. De emissiegrenswaarden hebben betrekking op de totale emissies van vorming, uitharding en afkoeling:

Parameter	Emissiegrenswaarde in mg/Nm ³
totaal vaste deeltjes	50
fenol	10
formaldehyde	5
ammoniak	60
amines	3
vluchtige organische stoffen, uitgedrukt als totaal organische koolstof	30

Art. 3.2.8.4. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen van de uithardingsovens voor de fabricage van minerale wol, als de afgassen afzonderlijk worden behandeld:

Parameter	Emissiegrenswaarde	
	mg/Nm ³	kg/ton gesmolten glas
totaal vaste deeltjes	30	0,2
fenol	5	0,03
formaldehyde	5	0,03
ammoniak	60	0,4
amines	2	0,01
vluchtige organische stoffen, uitgedrukt als totaal organische koolstof	10	0,065
NO _x , uitgedrukt als NO ₂	200	1

Afdeling 3.2.9. Fabricage van hittebestendige isolatiewol

Art. 3.2.9.1. Deze afdeling is van toepassing op alle installaties voor de fabricage van hittebestendige isolatiewol.

Art. 3.2.9.2. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen van smeltovens voor de fabricage van hittebestendige isolatiewol:

Parameter	Opmerkingen	Emissiegrenswaarde in mg/Nm ³
stof		20
NO _x , uitgedrukt als NO ₂	smeermiddelverbrandingsovens	200
SO _x , uitgedrukt als SO ₂		50
gasvormige anorganische chloriden, uitgedrukt als HCl		10
gasvormige anorganische fluoriden, uitgedrukt als HF		5
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)		1
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)+Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn		5
vluchtige organische stoffen, uitgedrukt als totaal organische koolstof	smeermiddelverbrandingsovens	20

Art. 3.2.9.3. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen van de nabewerkingsprocessen voor de fabricage van hittebestendige isolatiewol, als de afgassen afzonderlijk worden behandeld:

Parameter	Opmerkingen	Emissiegrenswaarde in mg/Nm ³
stof	bij emissies van aluminium-silicaatwol en vuurvaste keramische vezels	1
	andere	5
SO _x , uitgedrukt als SO ₂		50
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)		1
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)+Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn		5

Afdeling 3.2.10. Fabricage van fritte

Art. 3.2.10.1. Deze afdeling is van toepassing op alle installaties voor de fabricage van fritte.

Art. 3.2.10.2. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen van smeltovens voor de fabricage van fritte:

Parameter	Opmerkingen	Emissiegrenswaarde	
		mg/Nm ³	kg/ton gesmolten glas
stof		20	0,15
NO _x , uitgedrukt als NO ₂	zuurstofbrandstofverbranding, zonder nitraten	niet van toepassing	5
	zuurstofbrandstofverbranding, met nitraten	niet van toepassing	10
	verbranding van brandstof en lucht of van brandstof en met zuurstof verrijkte lucht, zonder nitraten	1000	7,5
	verbranding van brandstof en lucht of van brandstof en met zuurstof verrijkte lucht, met nitraten	1600	12
SO _x , uitgedrukt als SO ₂		200	1,5
gasvormige anorganische chloriden, uitgedrukt als HCl		10	0,05
gasvormige anorganische fluoriden, uitgedrukt als HF		5	0,03
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)		1	7,5 × 10 ⁻³
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)+Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn		5	37 × 10 ⁻³

Art. 3.2.10.3. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen van de nabewerkingsprocessen voor de fabricage van fritte, als de afgassen afzonderlijk worden behandeld:

Parameter	Emissiegrenswaarde in mg/Nm ³
stof	10
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)	1
som As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)+Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn	5

Deel 4. Wijzigings- en slotbepalingen

Hoofdstuk 4.1. Wijzigingsbepalingen

Afdeling 4.1.1. Wijzigingen van titel I van het VLAREM

Art. 4.1.1.1. In artikel 1, 13°, c), van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juni 2013, wordt de zinsnede "en artikel 4.1.13.3, 2° van titel II van het VLAREM" opgeheven.

Art. 4.1.1.2. In artikel 5, §7, 1°, h), van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999 en vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juni 2013, wordt de zinsnede "43ter" vervangen door de zinsnede "2.1.1 van titel III van het VLAREM".

Art. 4.1.1.3. In artikel 30, §1, vijfde lid, 3°, van hetzelfde besluit, toegevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juni 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "1.2.2bis.4 van titel II van het VLAREM" wordt vervangen door de zinsnede "1.4 van titel III van het VLAREM";

2° de zinsnede "1.2.2bis.3, 1°, van titel II van het VLAREM" wordt vervangen door de zinsnede "1.4, derde lid, van titel III van het VLAREM".

Art. 4.1.1.4. In artikel 30bis van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999 en het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juni 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, punt 13° wordt de zinsnede "43ter" vervangen door de zinsnede "2.1.1 van titel III van het VLAREM";

2° in paragraaf 6 wordt de zinsnede "afdeling 1.2.2bis van titel II van het VLAREM" vervangen door de zinsnede "artikel 1.4 van titel III van het VLAREM";

3° in paragraaf 8 wordt de zinsnede "afdeling 1.2.2bis van titel II van het VLAREM" vervangen door de zinsnede "artikel 1.4 van titel III van het VLAREM";

4° in paragraaf 11 wordt de zinsnede "43ter, 1° en 1°bis" vervangen door de zinsnede "2.1.1, 1° en 2° van titel III van het VLAREM".

Art. 4.1.1.5. In artikel 41*bis* van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juni 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 2° wordt de zinsnede “afdeling 1.2.2*bis* van titel II van het VLAREM” vervangen door de zinsnede “artikel 1.4 van titel III van het VLAREM”;

2° in punt 5° wordt de zinsnede “afdeling 1.2.2*bis* van titel II van het VLAREM” vervangen door de zinsnede “artikel 1.4 van titel III van het VLAREM” en wordt de zinsnede

“1.2.2*bis*.3 van titel II van het VLAREM” vervangen door de zinsnede “1.4, derde lid, van titel III van het VLAREM”.

Art. 4.1.1.6. Artikel 43*ter* van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999 en vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juni 2013, wordt opgeheven.

Art. 4.1.1.7. Artikel 43*quater* van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juni 2013, wordt opgeheven.

Art. 4.1.1.8. In bijlage 4 B, 1, h) van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 24 april 2009 en het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juni 2013, wordt de zinsnede “43*ter*” vervangen door de zinsnede “2.1.1 van titel III van het VLAREM”.

Afdeling 4.1.2. Wijzigingen van titel II van het VLAREM

Art. 4.1.2.1 In het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 januari 2014, wordt afdeling 1.2.2*bis*, die bestaat uit artikel 1.2.2*bis*.1 tot en met 1.2.2*bis*.4, opgeheven.

Art. 4.1.2.2. In afdeling 1.2.2*ter* van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juni 2013, wordt de zinsnede “1.2.2*bis*.4” telkens vervangen door de zinsnede “1.4, vierde lid, van titel III van het VLAREM”.

Art. 4.1.2.3. In hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 januari 2014, wordt afdeling 4.1.13, die bestaat uit artikel 4.1.13.1 tot en met 4.1.13.5, opgeheven.

Art. 4.1.2.4. In onderafdeling 4.4.7.2 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 januari 2013, wordt een artikel 4.4.7.2.2*bis* ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.4.7.2.2*bis*. Silo’s voor de opslag van stuivende stoffen van stuifcategorie SC1 en SC2 worden uitgerust met een stofverwijderingsinstallatie. Er geldt een emissiegrenswaarde voor stof van 10 mg/Nm³.

Voor installaties vergund voor 1 juli 2014, geldt deze bepaling vanaf 1 juli 2017.”.

Art. 4.1.2.5. In hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 januari 2014, wordt afdeling 5.20.3, die bestaat uit artikel 5.20.3.1 tot en met 5.20.3.10, opgeheven.

Art. 4.1.2.6. In artikel 5.29.0.4, § 3, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 september 2008 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 januari 2013, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Deze bepalingen gelden tot 1 juli 2017.”.

Art. 4.1.2.7. In artikel 5.29.0.6 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 7 juni 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het dertiende lid opgeheven;

2° in paragraaf 2, wordt punt 1° opgeheven.

Art. 4.1.2.8. Aan artikel 5.30.0.4, § 4, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 september 2008 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 januari 2013, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Deze bepalingen gelden tot 1 juli 2017.”.

Art. 4.1.2.9. Bijlage 1.2.2*bis* van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juni 2013, wordt opgeheven.

Afdeling 4.1.3. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Art. 4.1.3.1. Aan het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juni 2013, wordt een bijlage XXXIV toegevoegd, die als bijlage 3 bij dit besluit is gevoegd.

Hoofdstuk 4.2. Slotbepalingen

Art. 4.2.1. Dit besluit wordt aangehaald als: titel III van het VLAREM van 16 mei 2014.

Art. 4.2.2. De Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieu en het waterbeleid, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 16 mei 2014.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

K. PEETERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

J. SCHAUVLIEGE

Bijlage 1. Lijst van GPBV-activiteiten, conform bijlage I van de richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging)

De hieronder genoemde drempelwaarden hebben in het algemeen betrekking op de productiecapaciteit of op het vermogen. Wanneer in dezelfde installatie verscheidene, onder dezelfde beschrijving vallende activiteiten met drempelwaarde, worden uitgeoefend, worden de capaciteiten van de activiteiten bij elkaar opgeteld. Voor afvalbeheeractiviteiten is deze berekeningsmethode van toepassing op de activiteitsniveaus 5.1 en 5.3, onder a) en b).

1. Energie-industrieën

- 1.1. Het stoken in installaties met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van 50 MW of meer.
- 1.2. Het raffineren van aardolie en gas.
- 1.3. De productie van cokes.
- 1.4. Het vergassen of vloeibaar maken van:
 - a) steenkool;
 - b) andere brandstoffen in installaties met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van 20 MW of meer.

2. Productie en verwerking van metalen

- 2.1. Het roosten of sinteren van erts, met inbegrip van zwavelhoudend erts.
- 2.2. De productie van ijzer of staal (primaire of secundaire smelting), met inbegrip van continugieten met een capaciteit van meer dan 2,5 t per uur.
- 2.3. De verwerking van ferrometalen door:
 - a) warmwalsen met een capaciteit van meer dan 20 t ruwstaal per uur;
 - b) smeden met hamers met een slagarbeid van meer dan 50 kilojoule per hamer, wanneer een thermisch vermogen van meer dan 20 MW wordt gebruikt;
 - c) het aanbrengen van deklagen van gesmolten metaal, met een verwerkingscapaciteit van meer dan 2 t ruwstaal per uur.
- 2.4. Het smelten van ferrometalen met een productiecapaciteit van meer dan 20 t per dag.
- 2.5. De verwerking van non-ferrometalen:
 - a) de winning van ruwe non-ferrometalen uit erts, concentraat of secundaire grondstoffen met metallurgische, chemische of elektrolytische procedés;
 - b) het smelten, met inbegrip van het legeren van non-ferrometalen, inclusief terugwinningsproducten en het gieten van non-ferrometalen met een smeltcapaciteit van meer dan 4 t per dag voor lood en cadmium of 20 t per dag voor alle andere metalen.
- 2.6. Oppervlaktebehandeling van metalen of kunststoffen door middel van een elektrolytisch of chemisch procedé, wanneer de inhoud van de gebruikte behandelingsbaden meer dan 30 m³ bedraagt.

3. Minerale industrie

- 3.1. De productie van cement, ongebluste kalk en magnesiumoxide:

- a) productie van cementklinkers in draaiovens met een productiecapaciteit van meer dan 500 t per dag, of in andere ovens met een productiecapaciteit van meer dan 50 t per dag;
- b) productie van ongebluste kalk in ovens met een productiecapaciteit van meer dan 50 t per dag;
- c) productie van magnesiumoxide in ovens met een productiecapaciteit van meer dan 50 t per dag.

3.2. De winning van asbest of de fabricage van asbestproducten.

3.3. De fabricage van glas, met inbegrip van de fabricage van glasvezels, met een smeltcapaciteit van meer dan 20 t per dag.

3.4. Het smelten van minerale stoffen, met inbegrip van de fabricage van mineraalvezels, met een smeltcapaciteit van meer dan 20 t per dag.

3.5. Het fabriceren van keramische producten door middel van verhitting, met name dakpannen, bakstenen, vuurvaste stenen, tegels, aardewerk of porselein, met een productiecapaciteit van meer dan 75 t per dag en/of met een ovencapaciteit van meer dan 4 m³ en met een plaatsingsdichtheid per oven van meer dan 300 kg/m³.

4. Chemische industrie

Voor de doeleinden van dit deel wordt onder fabricage in de zin van de categorieën activiteiten in dit deel verstaan de fabricage van de in 4.1 tot en met 4.6 genoemde stoffen of groepen stoffen op industriële schaal door chemische of biologische omzetting.

4.1. De fabricage van organisch-chemische producten, zoals:

- a) eenvoudige koolwaterstoffen (lineaire of cyclische, verzadigde of onverzadigde, alifatische of aromatische),
- b) zuurstofhoudende koolwaterstoffen, zoals alcoholen, aldehyden, ketonen, carbonzuren, esters en mengsels van esters, acetaten, ethers, peroxiden en epoxyharsen;
- c) zwavelhoudende koolwaterstoffen;
- d) stikstofhoudende koolwaterstoffen, zoals aminen, amiden, nitroso-, nitro- en nitraatverbindingen, nitrillen, cyanaten, isocyanaten;
- e) fosforhoudende koolwaterstoffen;
- f) halogeenhoudende koolwaterstoffen;
- g) organometaalverbindingen;
- h) kunststof materialen (polymeren, kunstvezels, cellulosevezels);
- i) synthetische rubber;
- j) kleurstoffen en pigmenten;
- k) tensioactieve stoffen en tensiden.

4.2. De fabricage van anorganisch-chemische producten zoals:

- a) gassen zoals ammoniak, chloor of chloorwaterstof, fluor of fluorwaterstof, kooloxiden, zwavelverbindingen, stikstofoxiden, waterstof, zwaveldioxide, carbonylchloride;
- b) zuren zoals chroomzuur, fluorwaterstofzuur, fosforzuur, salpeterzuur, zoutzuur, zwavelzuur, oleum, zwaveligzuur;
- c) basen zoals ammoniumhydroxide, kaliumhydroxide, natriumhydroxide;
- d) zouten zoals ammoniumchloride, kaliumchloraat, kaliumcarbonaat, natriumcarbonaat, perboraat, zilvernitraat;

e) niet-metalen, metaaloxiden of andere anorganische verbindingen, zoals calciumcarbide, silicium, siliciumcarbide.

4.3. De fabricage van fosfaat-, stikstof- of kaliumhoudende meststoffen (enkelvoudige of samengestelde meststoffen).

4.4. De fabricage van producten voor gewasbescherming of van biociden.

4.5. De fabricage van farmaceutische producten met inbegrip van Tussenproducten.

4.6. De fabricage van explosieven.

5. Afvalbeheer

5.1. De verwijdering of nuttige toepassing van gevaarlijke afvalstoffen met een capaciteit van meer dan 10 t per dag door middel van een of meer van de volgende activiteiten:

- a) biologische behandeling;
- b) fysisch-chemische behandeling;
- c) mengen of vermengen, voorafgaand aan een van de onder 5.1 en 5.2 vermelde behandelingen;
- d) herverpakking, voorafgaand aan een van de onder 5.1 en 5.2 vermelde behandelingen;
- e) terugwinning/regeneratie van oplosmiddelen;
- f) recycling/terugwinning van andere anorganische materialen dan metalen of metaalverbindingen;
- g) regeneratie van zuren of basen;
- h) terugwinning van bestanddelen die worden gebruikt om vervuiling tegen te gaan;
- i) terugwinning van bestanddelen uit katalysatoren;
- j) herraffinage van olie en ander hergebruik van olie;
- k) opslag in waterbekkens.

5.2. De verwijdering of nuttige toepassing van afvalstoffen in afvalverbrandings- of afvalmeeverbrandingsinstallaties voor:

- a) ongevaarlijke afvalstoffen met een capaciteit van meer dan 3 t per uur;
- b) gevaarlijke afvalstoffen met een capaciteit van meer dan 10 t per dag.

5.3. a) de verwijdering van ongevaarlijke afvalstoffen met een capaciteit van meer dan 50 t per dag door middel van een of meer van de volgende activiteiten, met uitzondering van de activiteiten, bedoeld in Richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater :

- i) biologische behandeling;
- ii) fysisch-chemische behandeling;
- iii) voorbehandeling van afval voor verbranding of meeverbranding;

iv) behandeling van slakken en as;

v) behandeling in shredders van metaalafval, met inbegrip van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur en autowrakken en de onderdelen daarvan;

b) nuttige toepassing of een combinatie van nuttige toepassing en verwijdering van ongevaarlijke afvalstoffen met een capaciteit van meer dan 75 t per dag door middel van een of meer van de volgende

activiteiten, met uitzondering van activiteiten die onder richtlijn 91/271/EEG inzake de behandeling van stedelijk afvalwater vallen:

- i) biologische behandeling;
- ii) voorbehandeling van afval voor verbranding of meeverbranding;
- iii) behandeling van slakken en as;
- iv) behandeling in shredders van metaalafval, met inbegrip van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur en autowrakken en de onderdelen daarvan.

Indien de behandeling van het afval beperkt blijft tot anaërobe vergisting, bedraagt de maximale capaciteit voor deze activiteit 100 t per dag.

5.4. Stortplaatsen, als gedefinieerd in artikel 2, onder g), van Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen, die meer dan 10 t afval per dag ontvangen of een totale capaciteit van meer dan 25000 t hebben, met uitzondering van stortplaatsen voor inerte afvalstoffen.

5.5. Tijdelijke opslag van niet onder punt 5.4 vallende gevaarlijke afvalstoffen, in afwachting van een van de onder de punten 5.1, 5.2, 5.4 en 5.6 vermelde behandelingen, met een totale capaciteit van meer dan 50 t, met uitsluiting van tijdelijke opslag, voorafgaande aan inzameling, op de plaats van productie.

5.6. Ondergrondse opslag van gevaarlijke afvalstoffen met een totale capaciteit van meer dan 50 t.

6. Andere activiteiten

6.1. De fabricage, in industriële installaties van:

- a) papierpulp uit hout of uit andere vezelstoffen;
- b) papier of karton met een productiecapaciteit van meer dan 20 t per dag;
- c) een of meer van de volgende platen en panelen van hout: oriented strand board (OSB), spaanplaat of vezelplaat met een productiecapaciteit van meer dan 600 m³ per dag.

6.2. De voorbehandeling (zoals wassen, bleken, merceriseren) of het verven van textiel vezels of textiel met een verwerkingscapaciteit van meer dan 10 t per dag.

6.3. Het looien van huiden met een verwerkingscapaciteit van meer dan 12 t eindproducten per dag.

6.4. a) De exploitatie van slachthuizen met een productiecapaciteit van meer dan 50 t per dag geslachte dieren;

b) De bewerking en verwerking, behalve het uitsluitend verpakken, van de volgende grondstoffen, al dan niet eerder bewerkt of onbewerkt, voor de fabricage van levensmiddelen of voeder van:

- i) uitsluitend dierlijke grondstoffen (andere dan uitsluitend melk) met een productiecapaciteit van meer dan 75 t per dag eindproducten;
- ii) uitsluitend plantaardige grondstoffen met een productiecapaciteit van meer dan 300 t per dag eindproducten of 600 t per dag eindproducten indien de installatie gedurende een

periode van niet meer dan 90 opeenvolgende dagen in om het even welk jaar in bedrijf is;

iii) dierlijke en plantaardige grondstoffen, zowel in gecombineerde als in afzonderlijke producten, met een productiecapaciteit in ton per dag van meer dan:

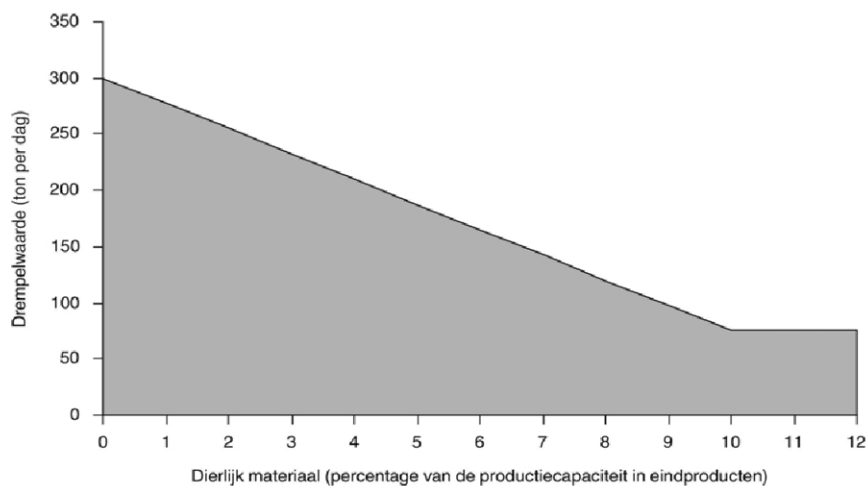
- 75 indien A gelijk is aan of hoger dan 10, of;

- $[300 - (22,5 \times A)]$ in alle andere gevallen,

waarin "A" het aandeel dierlijk materiaal is (in gewichtspercentage) van de productiecapaciteit in eindproducten.

De verpakking is niet inbegrepen in het eindgewicht van het product.

Deze onderafdeling is niet van toepassing wanneer de grondstof uitsluitend melk is;



c) De bewerking en verwerking van uitsluitend melk, met een hoeveelheid ontvangen melk van meer dan 200 t per dag (gemiddelde waarde op jaarbasis).

6.5. De destructie of verwerking van kadavers of dierlijk afval met een verwerkingscapaciteit van meer dan 10 t per dag.

6.6. Intensieve pluimvee- of varkenshouderij:

a) met meer dan 40000 plaatsen voor pluimvee;

b) met meer dan 2000 plaatsen voor mestvarkens (van meer dan 30 kg), of;

c) met meer dan 750 plaatsen voor zeugen.

6.7. De oppervlaktebehandeling van stoffen, voorwerpen of producten met behulp van organische oplosmiddelen, in het bijzonder voor het appreteren, bedrukken, het aanbrengen van een laag, het ontvetten, het vochtdicht maken, lijmen, verven, reinigen of impregneren, met een verbruikcapaciteit van meer dan 150 kg organisch oplosmiddel per uur of meer dan 200 t per jaar.

6.8. De fabricage van koolstof (harde gebrande steenkool) of elektrografiet door verbranding of grafitisering.

6.9. Het afvangen van CO₂-stromen van onder richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële

emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) vallende installaties voor geologische opslag overeenkomstig Richtlijn 2009/31/EG.

6.10. De conservering van hout en houtproducten met behulp van chemische stoffen met een productiecapaciteit van meer dan 75 m³ per dag, met uitzondering van de behandeling die uitsluitend gericht is op het voorkomen van sapvlekken.

6.11. Een niet onder het toepassingsgebied van Richtlijn 91/271/EEG vallende zelfstandig geëxploiteerde behandeling van afvalwater dat door een onder hoofdstuk II vallende installatie is geloosd.

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende bijkomende algemene en sectorale milieuvoorwaarden voor GPBV-installaties.

Brussel, 16 mei 2014.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,
Joke SCHAUVLIEGE

Bijlage 2. Maximale emissiegrenswaarden voor de individuele afwijkingen op de BBT-GEN voor GPBV-installaties als vermeld in artikel 1.4, conform de richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging), hierna Richtlijn Industriële Emissies (EU) nr. 2010/75 genoemd.

1. Technische bepalingen inzake afvalverbrandingsinstallaties en afvalmeeverbrandingsinstallaties, ingedeeld in rubrieken 2.3.4.1.b, c, e, f, g, h, j, k, l, m, 2.3.4.2.b, c, d, e, f, g, en 2.3.5 van de indelingslijst.

DEEL 1. Grenswaarden voor emissies naar de lucht voor afvalverbrandingsinstallaties

1. Alle emissiegrenswaarden worden berekend bij een temperatuur van 273,15 K, een druk van 101,3 kPa en na correctie voor het waterdampgehalte van de afgassen.

Zij worden gestandaardiseerd op 11 % zuurstof in afgas, behalve bij verbranding van afgewerkte minerale olie zoals gedefinieerd in artikel 3, lid 3, van Richtlijn 2008/98/EG, die wordt gestandaardiseerd op 3 % zuurstof, en in de in deel 6, punt 2.7, bedoelde gevallen.

- 1.1 Gemiddelde dagelijkse emissiegrenswaarden voor de volgende verontreinigende stoffen (mg/Nm³)

Totaal stof	10
Gas- en dampvormige organische stoffen, uitgedrukt in totale organische koolstof (TOC)	10
Waterstofchloride (HCl)	10
Waterstoffluoride (HF)	1
Zwaveldioxide (SO ₂)	50
Stikstofmonoxide (NO) en stikstofdioxide (NO ₂), uitgedrukt in NO ₂ voor bestaande afvalverbrandingsinstallaties met een nominale capaciteit van meer dan 6 t per uur of nieuwe afval verbrandingsinstallaties	200
Stikstofmonoxide (NO) en stikstofdioxide (NO ₂), uitgedrukt in NO ₂ voor bestaande afval verbrandingsinstallaties met een nominale capaciteit van 6 t per uur of minder	400

- 1.2 Gemiddelde halfuurlijkse emissiegrenswaarden voor de volgende verontreinigende stoffen (mg/Nm³)

	(100 %) A	(97 %) B
Totaal stof	30	10

Gas- en dampvormige organische stoffen, uitgedrukt in totale organische koolstof (TOC)	20	10
Waterstofchloride (HCl)	60	10
Waterstoffluoride (HF)	4	2
Zwavel dioxide (SO ₂)	200	50
Stikstofmonoxide (NO) en stikstofdioxide (NO ₂), uitgedrukt in NO ₂ voor bestaande afvalverbrandings- installaties met een nominale capaciteit van meer dan 6 t per uur of nieuwe afval verbrandingsinstallaties	400	200

1.3 Gemiddelde emissiegrenswaarden (mg/Nm³) voor de volgende zware metalen over een bemonsteringsperiode van minimaal 30 minuten en maximaal acht uur

Cadmium en de verbindingen daarvan, uitgedrukt als cadmium (Cd)	Totaal: 0,05
Thallium en de verbindingen daarvan, uitgedrukt als thallium (Tl)	
Kwik en kwikverbindingen, uitgedrukt als kwik (Hg)	0,05
Antimoon en antimoonverbindingen, uitgedrukt in antimoon (As)	Totaal: 0,5
Arseen en de verbindingen daarvan, uitgedrukt als arseen (As)	
Lood en loodverbindingen, uitgedrukt als lood (Pb)	
Chroom en de verbindingen daarvan, uitgedrukt als chroom (Cr)	
Kobalt en kobaltverbindingen, uitgedrukt als kobalt (Co)	
Koper en de verbindingen daarvan, uitgedrukt als koper (Cu)	
Mangaan en mangaanverbindingen, uitgedrukt in mangaan (Mn)	
Nikkel en de verbindingen daarvan, uitgedrukt als nikkel (Ni)	
Vanadium en vanadiumverbindingen, uitgedrukt in vanadium (V)	

Deze gemiddelden omvatten eveneens de gas- en dampvormige emissies van de betrokken zware metalen en de verbindingen daarvan.

- 1.4 Gemiddelde emissiegrenswaarden (ng/Nm³) voor dioxines en furanen over een bemonsteringsperiode van minimaal zes en maximaal acht uur. De emissiegrenswaarde heeft betrekking op de totale concentratie dioxinen en furanen, berekend overeenkomstig deel 2 van bijlage VI van de Richtlijn Industriële Emissies (EU) nr. 2010/75.

Dioxinen en furanen	0,1
---------------------	-----

- 1.5 De emissiegrenswaarden (mg/Nm³) voor koolmonoxide (CO) in de afgassen:

- een daggemiddelde van 50;
- een halfuurgemiddelde van 100;
- een 10-minutengemiddelde van 150.

De bevoegde autoriteit kan vrijstelling verlenen van de in dit punt vermelde emissiegrenswaarden voor afvalverbrandingsinstallaties die de wervelbedtechnologie gebruiken, mits in de vergunning een emissiegrenswaarde voor koolmonoxide (CO) van niet meer dan 100 mg/Nm³ als uurgemiddelde is bepaald.

2. Emissiegrenswaarden die van toepassing zijn in de in artikel 46, lid 6, en artikel 47 van de Richtlijn Industriële Emissies (EU) nr. 2010/75, vermelde omstandigheden.

De totale stof concentratie van de emissies in de atmosfeer van een afvalverbrandingsinstallatie overschrijdt onder geen enkele voorwaarde een halfuurgemiddelde van 150 mg/Nm³. De in de punten 1.2 en 1.5 b) vermelde grenswaarden voor TOC en CO voor emissies in de lucht mogen niet worden overschreden.

3. De lidstaten kunnen regels stellen voor de vrijstellingen waarin dit deel voorziet.

DEEL 2. Grenswaarden voor emissies naar de lucht voor afvalmeeverbrandingsinstallaties

1. Wanneer een specifieke totale emissiegrenswaarde „C” niet in een tabel in dit deel is opgenomen, moet de volgende formule (mengregel) worden toegepast.

De emissiegrenswaarde voor elke relevante verontreinigende stof en voor CO in het afgas dat ontstaat bij de meeverbranding van afvalstoffen wordt als volgt berekend:

$$\frac{V_{waste} \times C_{waste} + V_{proc} \times C_{proc}}{V_{waste} + V_{proc}} = C$$

V_{afval} : Het volume afgas uitsluitend ten gevolge van de verbranding van afvalstoffen, bepaald op basis van de in de vergunning gespecificeerde afvalstof met de laagste calorische waarde en herleid

tot de in de Richtlijn Industriële Emissies (EU) nr. 2010/75 vastgestelde condities.

Indien de warmte die vrijkomt bij de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen minder dan 10 % bedraagt van de totale in de installatie vrijkomende warmte, moet V_{afval} worden berekend op basis van een (theoretische) hoeveelheid afvalstoffen die bij verbranding, bij een vastgestelde totale vrijkomende warmte, 10 % van de vrijkomende warmte zou opleveren.

$C_{afvalstoffen}$: De emissiegrenswaarde voor de in deel 3 vermelde afval verbrandingsinstallaties

V_{proces} : Het volume afgas ten gevolge van het in de installatie plaatsgrijpend proces, met inbegrip van de verbranding van de toegestane normaal in de verbrandingsinstallatie gebruikte brandstoffen (geen afvalstoffen), bepaald op basis van het zuurstofgehalte waartoe de emissies herleid moeten worden, zoals vastgesteld in de wetgeving van de Unie of de nationale wetgeving. Ingeval er geen wetgeving voor dit soort installaties bestaat, moet het werkelijke zuurstofgehalte in het afgas, zonder verdunning door toevoeging van voor het verbrandingsproces onnodige lucht, worden gebruikt.

C_{proces} : De emissiegrenswaarde die in dit deel voor bepaalde industriële activiteiten is vastgesteld, of, indien een dergelijke waarde ontbreekt, de emissiegrenswaarde voor verbrandingsinstallaties die aan de voor die installaties geldende wettelijke en bestuursrechtelijke nationale bepalingen voldoen, wanneer daarin de normaal toegestane brandstoffen (geen afvalstoffen) worden gestookt. Bij ontbreken van dergelijke bepalingen wordt de in de vergunning vermelde emissiegrenswaarde gebruikt. Indien in de vergunning geen grenswaarde wordt vermeld, wordt de werkelijke massaconcentratie gebruikt.

C: De totale emissiegrenswaarde bij een zuurstofgehalte dat in dit deel voor bepaalde industriële activiteiten en bepaalde verontreinigende stoffen is vastgesteld, of, indien een dergelijke waarde ontbreekt, de totale emissiegrenswaarde die de in specifieke bijlagen bij de Richtlijn Industriële Emissies (EU) nr. 2010/75 genoemde emissiegrenswaarde vervangt. Het totale zuurstofgehalte dat het zuurstofgehalte voor de herleiding vervangt, wordt berekend op basis van bovenstaand gehalte, rekening houdend met de partiële volumes. Alle emissiegrenswaarden worden berekend bij een temperatuur van 273,15 K, een druk van 101,3 kPa en na correctie voor het waterdampgehalte van de afgassen.

De lidstaten kunnen regels stellen voor de vrijstellingen waarin dit deel voorziet.

2. Bijzondere voorschriften voor cementovens waarin afval wordt meeeverbrand

2.1 De in de punten 2.2 en 2.3 vastgestelde emissiegrenswaarden gelden als totale daggemiddelden voor stof, HCl, HF, NO_x, SO₂ en TOC (voor continuumetingen), als gemiddelden gedurende de bemonsteringsperiode van minimum 30 minuten en maximum 8 uur voor zware metalen en als

gemiddelden voor een bemonsteringsperiode van minimum 6 uur en maximum 8 uur voor dioxinen en furanen.

Alle waarden worden herleid tot een zuurstofgehalte van 10 %.

Halfuurgemiddelden zijn enkel nodig voor de berekening van de dag-gemiddelden.

2.2C - Totale emissiegrenswaarden (mg/Nm³ behalve voor dioxinen en furanen) voor de volgende verontreinigende stoffen

Verontreinigende stof	C
Totaal stof	30
HCl	10
HF	1
NO _x	500 (1)
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioxinen en furanen (ng/Nm ³)	0,1

(1) Tot 1 januari 2016 kunnen de bevoegde autoriteiten uitzonderingen op de NO_x-grenswaarde voor Lepol-ovens en lange draaiovens toestaan, mits in de vergunning een totale emissiegrenswaarde voor NO_x van ten hoogste 800 mg/Nm³ bepaald is.

2.3C - Totale emissiegrenswaarden (mg/Nm³) voor SO₂ en TOC

Verontreinigende stof	C
SO ₂	50
TOC	10

De bevoegde instantie mag voor de in dit punt vastgestelde emissiegrenswaarden vrijstellingen toekennen ingeval de TOC en SO₂ niet het gevolg zijn van de meeverbranding van afvalstoffen.

2.4C - Totale emissiegrenswaarden voor CO

De bevoegde autoriteiten mogen emissiegrenswaarden voor CO vaststellen.

3. Bijzondere voorschriften voor stookinstallaties waarin afval wordt meeeverbrand

3.1 Als daggemiddelde uitgedrukt C_{proces} (mg/Nm^3); geldig tot de in artikel 82, lid 5, van de Richtlijn Industriële Emissies (EU) nr. 2010/75, genoemde datum.

Het totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van een stookinstallatie wordt bepaald aan de hand van de in artikel 29 van de Richtlijn Industriële Emissies (EU) nr. 2010/75 vastgestelde samentellingsregels. Halfuurgemiddelden zijn enkel nodig voor de berekening van de daggemiddelden.

C_{proces} voor vaste brandstoffen, uitgezonderd biomassa (O_2 -gehalte 6 %):

Verontreinigende stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100 tot 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	850	200	200
NO_x	—	400	200	200
Stof	50	50	30	30

C_{proces} voor biomassa (O_2 -gehalte 6 %):

Verontreinigende stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100 tot 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	200
NO_x	—	350	300	200
Stof	50	50	30	30

C_{proc} voor vloeibare brandstoffen (O_2 -gehalte 3 %):

Verontreinigende stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100 tot 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	850	400 to 200 (lineaire afname in bereik 100 tot 300 MWth)	200
NO_x	—	400	200	200
Stof	50	50	30	30

- 3.2 Als daggemiddelde uitgedrukt C_{proc} (mg/Nm^3), geldig vanaf de in artikel 82, lid 6, van de Richtlijn Industriële Emissies (EU) nr. 2010/75, genoemde datum

Het totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van een stookinstallatie wordt bepaald aan de hand van de in artikel 29 van de Richtlijn Industriële Emissies (EU) nr. 2010/75 vastgestelde samentellingsregels. Halfuurgemiddelden zijn enkel nodig voor de berekening van de daggemiddelden.

- 3.2.1 C_{proc} voor stookinstallaties als bedoeld in artikel 30, lid 2, van de Richtlijn Industriële Emissies (EU) nr. 2010/75, met uitzondering van gasturbines en gasmotoren

C_{proc} voor vaste brandstoffen, uitgezonderd biomassa (O_2 -gehalte 6 %):

Verontreinigende stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100 tot 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	400 voor turf: 300	200	200
NO_x	—	300 bruinkoolstof: 400	200	200
Stof	50	30	25 voor turf: 20	20

C_{proc} voor biomassa (O_2 -gehalte 6 %):

Verontreinigende stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100 tot 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	200
NO_x	—	300	250	200
Stof	50	30	20	20

C_{proc} voor vloeibare brandstoffen (O_2 -gehalte 3 %):

Verontreinigende stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100 tot 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	350	250	200
NO_x	—	400	200	150
Stof	50	30	25	20

3.2.2 C_{proc} voor stookinstallaties als bedoeld in artikel 30, lid 3, van de Richtlijn Industriële Emissies (EU) nr. 2010/75, met uitzondering van gasturbines en gasmotoren

C_{proc} voor vaste brandstoffen, uitgezonderd biomassa (O_2 -gehalte 6 %):

Verontreinigende stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100 tot 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 voor turf: 300	200 voor turf: 300, behalve bij wervelbedverbranding: 250	150 bij circulerende wervelbedverbranding of wervelbedverbranding onder druk of, bij turfverbranding, voor alle vormen van wervelbedverbranding: 200
NO _x	—	300 voor turf: 250	200	150 voor de verbranding van bruinkoolstof: 200
Stof	50	20	20	10 voor turf: 20

C_{proc} voor biomassa (O_2 -gehalte 6 %):

Verontreinigende stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100 tot 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	150
NO _x	—	250	200	150
Stof	50	20	20	20

C_{proc} voor vloeibare brandstoffen (O_2 -gehalte 3 %):

Verontreinigende stof	< 50 MWth	50-100 MWth	100 tot 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	200	150
NO _x	—	300	150	100
Stof	50	20	20	10

3.3C - Totale emissiegrenswaarden voor zware metalen (mg/Nm^3) uitgedrukt in gemiddelden berekend over een bemonsteringsperiode van minimaal 30 minuten en maximaal 8 uur (O_2 -gehalte 6 % voor vaste brandstoffen, 3 % voor vloeibare brandstoffen).

Verontreinigende stof	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4C - Totale emissiegrenswaarde (ng/Nm^3) voor dioxinen en furanen uitgedrukt in gemiddelden berekend over een bemonsteringsperiode van minimaal zes uur en maximaal acht uur (O_2 -gehalte 6 % voor vaste brandstoffen, 3 % voor vloeibare brandstoffen).

Verontreinigende stof	C
Dioxinen en furanen	0,1

4. Bijzondere voorschriften voor meeverbrandingsafvalinstallaties in industriële sectoren die niet onder de punten 2 en 3 van dit deel vallen.

4.1 C - Totale emissiegrenswaarden (ng/Nm^3) voor dioxinen en furanen uitgedrukt in gemiddelden berekend over een bemonsteringsperiode van minimaal 6 uur en maximaal 8 uur:

Verontreinigende stof	C
Dioxinen en furanen	0,1

4.2 C - Totale emissiegrenswaarden (mg/Nm^3) zware metalen uitgedrukt in gemiddelden berekend over een bemonsteringsperiode van minimaal 30 minuten en maximaal 8 uur:

Verontreinigende stof	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

DEEL 3. Emissiegrenswaarden voor lozingen van afvalwater van de reiniging van afgassen

Verontreinigende stof	Emissiegrenswaarden voor niet-gefiltreerde monsters (mg/l behalve voor dioxinen en furanen)	
	95 %	100 %
1. Totale hoeveelheid zwevende deeltjes als omschreven in bijlage I van Richtlijn 91/271/EEG	30	45
2. Kwik en kwikverbindingen, uitgedrukt als kwik (Hg)		0,03
3. Cadmium en de verbindingen daarvan, uitgedrukt als cadmium (Cd)		0,05
4. Thallium en de verbindingen daarvan, uitgedrukt als thallium (Tl)		0,05
5. Arseen en de verbindingen daarvan, uitgedrukt als arseen (As)		0,15
6. Lood en loodverbindingen, uitgedrukt als lood (Pb)		0,2
7. Chroom en de verbindingen daarvan, uitgedrukt als chroom (Cr)		0,5
8. Koper en de verbindingen daarvan, uitgedrukt als koper (Cu)		0,5
9. Nikkel en de verbindingen daarvan, uitgedrukt als nikkel (Ni)		0,5
10. Zink en de verbindingen daarvan, uitgedrukt als zink (Zn)		1,5
11. Dioxinen en furanen		0,3 ng/l

2. Technische bepalingen voor installaties die titaandioxide produceren, ingedeeld in rubriek 7.11.2°, e), van de indelingslijst.

DEEL 1. Emissiegrenswaarden voor emissies in water

1. Installaties die van het sulfaatproces gebruikmaken (jaarlijks gemiddelde):
550 kg sulfaat per geproduceerde ton titaandioxide.
2. Installaties die van het chlorideproces gebruikmaken (jaarlijks gemiddelde):
 - a) 130 kg chloride per geproduceerde ton titaandioxide bij gebruik van natuurlijk rutiel,
 - b) 228 kg chloride per geproduceerde ton titaandioxide bij gebruik van synthetisch rutiel,
 - c) 330 kg chloride per geproduceerde ton titaandioxide bij gebruik van slakken, Voor in zout water (in estuaria, langs de kust, in volle zee) lozende installaties mag een emissiegrenswaarde gelden van 450 kg chloride per geproduceerde ton titaandioxide bij gebruik van slakken.
3. Voor installaties die van het chlorideproces gebruikmaken en die meer dan één soort erts gebruiken, gelden de waarden in punt 2 naar rata van de hoeveelheden waarin deze ertsen worden gebruikt.
4. Voor installaties die van het chlorideproces gebruikmaken en die meer dan één soort erts gebruiken, gelden de waarden in punt 2 naar rata van de hoeveelheden waarin deze ertsen worden gebruikt.

DEEL 2. Emissiegrenswaarden voor lucht

1. De emissiegrenswaarden, uitgedrukt als massaconcentratie per kubieke meter (Nm^3), worden berekend bij een temperatuur van 273,15 K en een druk van 101,3 kPa.
2. Voor stof: een uurgemiddelde van 50 mg/Nm^3 uit de voornaamste bronnen en een uurgemiddelde van 150 mg/Nm^3 uit andere bronnen.
3. Voor lozingen van gasvormig zwaveldioxide en zwaveltrioxide afkomstig van ontsluiting en roosting, met inbegrip van zuurdruppels, berekend als SO_2 -equivalent,
 - a) een jaargemiddelde van 6 kg per geproduceerde ton titaandioxide;
 - b) een uurgemiddelde van 500 mg/Nm^3 voor de concentratie van afvalzuren.
4. Voor chloor in het geval van installaties die gebruikmaken van het chlorideproces:
 - a) een dagelijkse gemiddelde van 5 mg/Nm^3 ;
 - b) tot een momentane waarde van 40 mg/Nm^3 .

3. Technische bepalingen voor installaties en activiteiten waarbij organische oplosmiddelen worden gebruikt, ingedeeld in rubriek 59 van de indelingslijst.

DEEL 1. Drempelwaarden en emissiegrenswaarden

De emissiegrenswaarden in afgassen worden gemeten bij een temperatuur van 273,15 Kelvin, en een druk van 101,3 kPa.

Activiteit (drempelwaarde voor verbruik oplosmiddelen in ton/jaar)	Drempelwaarde (drempelwaarde voor verbruik oplosmiddelen in ton/ jaar)	Emissiegrenswaarde in afgassen (mg C/Nm ³)	Diffuse- emissiegrenswaarde (percentage oplosmiddeleninput)		Totale emissiegrenswaarde		Bijzondere bepalingen
			Nieuwe installatie	Bestaande installaties	Nieuwe installaties	Bestaande installaties	
1 Heatsetrotatie-offsetdruk (> 15)	15-25 > 25	100 20	30 (1) 30 (1)				(1) Resten oplosmiddelen in eindproduct worden niet als onderdeel van de diffuse emissie beschouwd.
2 Illustratiediepdruk (> 25)		75	10 15				
3 Andere rotatiediepdruk, flexografie, rotatiezeefdruk, lamineer- of lakeenheden, (> 15) rotatiezeefdruk op textiel/karton (> 30)	15-25 > 25 > 30 (1)	100 100 100	25 20 20				(1) Drempel voor rotatiezeefdruk op textiel en karton.
4 Oppervlaktereiniging met de in artikel 59, lid 5, van de Richtlijn Industriële Emissies (EU) nr. 2010/75 vermelde stoffen (> 1)	1-5 > 5	20 (1) 20 (1)	15 10				(1) Grenswaarde in massa van de verbindingen in mg/nm ³ en niet in totale massa koolstof.

5	Overige oppervlaktereinigiging (> 2)	2-10 > 10	75 (1) 75 (1)	20 (1) 15 (1)	(1) Wanneer aan de bevoegde instantie wordt aangevoerd dat het gemiddelde gehalte aan organische oplosmiddelen van al het in een installatie gebruikte reinigingsmateriaal niet hoger ligt dan 30 gewichtsprocenten, gelden deze waarden niet voor die installatie.
6	Coating van voertuigen (< 15) en overspuiten van voertuigen	> 0,5	50 (1)	25	(1) Naleving overeenkomstig punt 2 van deel 8 van bijlage VII van de Richtlijn Industriële Emissies (EU) nr. 2010/75 moet worden aangetoond op basis van metingen om de 15 minuten.
7	Bandlakken (> 25)		50 (1)	5 10	(1) Voor installaties die technieken gebruiken waarbij hergebruik van teruggewonnen oplosmiddelen mogelijk is, geldt een emissiegrenswaarde van 150.

8	Andere coatingprocessen, waaronder metaal-, kunststof-, textiel- (5), stoffen, film- en papiercoating (> 5)	5-15 > 15	100 (1) (4) 50/75 (2) (3) (4)	25 (4) 20 (4)	<p>(1) Deze emissiegrenswaarde geldt voor coating- en droogprocessen in een gesloten systeem.</p> <p>(2) De eerste emissiegrenswaarde geldt voor droogprocessen, de tweede voor coatingprocessen.</p> <p>(3) Voor installaties die genitrogeneerde oplosmiddelen gebruiken met technieken waarbij hergebruik van teruggewonnen oplosmiddelen mogelijk is, geldt een gecombineerde grenswaarde voor coating- en droogproces van 150.</p> <p>(4) Voor coatingwerk dat niet kan worden uitgevoerd in een gesloten systeem (zoals in de scheepsbouw, schilderen van vliegtuigrompen) kan overeenkomstig artikel 59, lid 3, van de Richtlijn Industriële Emissies (EU) nr. 2010/75 van deze waarden worden afgeweken.</p>
---	---	--------------	----------------------------------	------------------	--

<p>9 Coating van wikkeldraad (> 5)</p>					<p>10 g/kg (1)(2) Geldt voor installaties met een gemiddelde draaddiameter $\leq 0,1$ mm. (2) Geldt voor alle andere installaties.</p>
<p>10 Coating van houten oppervlakken (> 15)</p>	<p>15-25 > 25</p>	<p>100 (1) 50/75 (2)</p>	<p>25 20</p>		<p>(1) Deze emissiegrenswaarde geldt voor coating- en droogprocessen in een gesloten systeem. (2) De eerste waarde geldt voor droogprocessen, de tweede voor coatingprocessen.</p>
<p>11 Chemisch reinigen</p>				<p>20 g/kg (1) (2)</p>	<p>(1) Uitgedrukt in massa uitgestoten oplosmiddel per kilogram gereinigd en gedroogd product. (2) De in punt 2 van deel 4 vermelde emissiegrenswaarde geldt niet voor deze activiteit.</p>
<p>12 Impregneren van hout (> 25)</p>		<p>100 (1)</p>	<p>45</p>	<p>11 kg/m³ (1)</p>	<p>(1) De emissiegrenswaarde geldt niet voor impregneren met creosoot.</p>
<p>13 Coating van leer (> 10)</p>	<p>10-25 > 25 > 10 (1)</p>			<p>85 g/m² 75 g/m² 150 g/m²</p>	<p>De emissiegrenswaarden zijn uitgedrukt in gram uitgestoten oplosmiddel per vierkante meter vervaardigd product. (1) Voor coating van leer voor meubelen en bepaalde lederen goederen die worden gebruikt als kleine consumptiegoederen zoals tassen, riemen, portefeuilles enz.</p>

14	Fabricage van schoeisel (> 5)				25 g per paar	De totale emissiegrenswaarde is uitgedrukt in gram uitgestoten op- losmiddel per vervaardigd paar compleet schoeisel.
15	Lamineren van hout en kunststof				30 g/m ²	
16	Aanbrengen van lijmlagen (> 5)	5-15 > 15	50 (1) 50 (1)	25 20		(1) Als technieken worden gebruikt waarbij hergebruik van terug- gewonnen oplosmiddelen mogelijk is, geldt voor afgassen een emissie- grenswaarde van 150.
17	Vervaardiging van coating mengsels, lak, inkt en kleefstoffen (> 100)	100-1000 > 1 000	150 150	5 3	5 % van de oplosmiddeleninput 3 % van de oplosmiddeleninput	Onder de diffuse- emissiegrenswaarde vallen niet de oplosmiddelen die als bestanddeel van een coatingmengsel in een gesloten container worden verkocht.
18	Bewerking van rubber (> 15)	20 (1)	25 (2)	25 (2)	25 % van de oplosmiddeleninput	(1) Als technieken worden gebruikt waarbij hergebruik van terug- gewonnen oplosmiddelen mogelijk is, geldt voor afgassen een emissiegrenswaarde van 150. (2) Onder de diffuse- emissiegrenswaarde vallen niet de oplosmiddelen die als bestanddeel van een coating mengsel in een gesloten container worden verkocht.

<p>19 Extractie van plantaardige oliën en van dierlijke vetten en raffinage van plantaardige oliën (> 10)</p>				<p>Dierlijk vet: 1,5 kg/ton Ricinus: 3 kg/ton Raapzaad: 1 kg/ton Zonnebloemzaad: 1 kg/ton Sojabonen (normale maling): 0,8 kg/ton Sojabonen (witte vlokken): 1,2 kg/ton Overige zaden en ander plantaardig materiaal: 3 kg/ton (1) 1,5 kg/ ton (2) 4 kg/ton (3)</p>	<p>(1) De totale emissiegrenswaarden voor installaties voor de verwerking van losse partijen zaden en ander plantaardig materiaal moeten door de bevoegde autoriteit per geval worden vastgesteld, met toepassing van de beste beschikbare technieken. (2) Geldt voor alle fractioneringsprocessen met uitzondering van ontgommen (het verwijderen van gom uit de olie). (3) Geldt voor ontgommen.</p>
<p>20 Vervaardiging van geneesmiddelen (> 50)</p>		<p>20 (1)</p>	<p>5 (2)</p>	<p>15 (2)</p>	<p>(1) Als technieken worden gebruikt waarbij hergebruik van terug- gewonnen oplosmiddelen mogelijk is, geldt voor afgassen een emissiegrenswaarde van 150. (2) Onder de diffuse-emissiegrenswaarde vallen niet de oplosmiddelen die als bestanddeel van een coating mengsel in een gesloten container worden verkocht.</p>

DEEL 2. Emissiegrenswaarden voor installaties in de voertuigcoatingindustrie

1. De totale emissiegrenswaarden zijn uitgedrukt in gram uitgestoten organisch oplosmiddel per m² vervaardigd product en in kilogram uitgestoten organisch oplosmiddel per carrosserie.
2. Het oppervlak van de in de tabel onder punt 3 vermelde producten wordt als volgt gedefinieerd: het berekende oppervlak van het totale elektroforetisch coatingvlak en het oppervlak van delen die eventueel in latere fasen van het coatingproces worden toegevoegd en met dezelfde coating worden bekleed als voor het desbetreffende product wordt gebruikt, of het totale oppervlak van het in de installatie gecoate product.

Het oppervlak van het elektroforetisch coatingvlak wordt berekend met de volgende formule:

$$\frac{2 \times \text{gewicht product zonder coating}}{\text{Gemiddelde dikte metaalplaat} \times \text{dichtheid metaalplaat}}$$

Deze methode wordt ook gebruikt voor andere gecoate onderdelen van metaalplaat.

Voor de berekening van het oppervlak van de andere toegevoegde delen of het totale in de installatie gecoate oppervlak wordt gebruikgemaakt van CAD (computergesteund ontwerp) of andere gelijkwaardige methoden.

3. De totale emissiegrenswaarden in onderstaande tabel hebben betrekking op alle procesfasen die in dezelfde installatie worden uitgevoerd vanaf elektroforetische coating of een ander soort coatingproces tot en met het uiteindelijke in de was zetten en polijsten van de toplaag, alsmede de oplosmiddelen die bij het reinigen van procesapparatuur worden gebruikt, met inbegrip van spuitcabines en andere vaste apparatuur, zowel tijdens als buiten de productiefase.

Activiteit (drempelwaarde voor verbruik oplosmiddelen in ton/jaar)	Drempelwaarde productie (geldt voor de jaarlijkse productie van gecoat materiaal)	Totale emissiegrenswaarde	
		Nieuwe installaties	Bestaande installaties
Coating nieuwe auto's (> 15)	> 5000	45 g/m ² of 1,3 kg/auto + 33 g/m ²	60 g/m ² of 1,9 kg/auto + 41 g/m ²
	≤ 5000 zelfdragend of > 3500 met chassis	90 g/m ² of 1,5 kg/auto + 70 g/m ²	90 g/m ² of 1,5 kg/auto + 70 g/m ²
		Totale emissiegrenswaarde (g/m ²)	

Coating van nieuwe vrachtwagencabine (> 15)	≤ 5000	65	85
	> 5000	55	75
Coating van nieuwe bestelwagens en vrachtwagens (> 15)	≤ 2500	90	120
	> 2500	70	90
Coating nieuwe bussen (> 15)	≤ 2000	210	290
	> 2000	150	225

4. Installaties voor de coating van voertuigen die de in de tabel onder punt 3 opgenomen drempelwaarden voor het oplosmiddelenverbruik niet overschrijden, moeten voldoen aan de in deel 1 vermelde eisen voor de sector overspuiten van voertuigen.

DEEL 3. Emissiegrenswaarden voor vluchtige organische stoffen met bijzondere risico's

1. Voor emissies van de in artikel 58 van de Richtlijn Industriële Emissies (EU) nr. 2010/75 vermelde vluchtige organische stoffen, waarbij de massastroom van de stoffen waarvoor de in dat artikel vermelde etikettering verplicht is, in totaal 10 g/uur of meer bedraagt, moet een emissiegrenswaarde van 2 mg/Nm³ in acht worden genomen. De emissiegrenswaarde geldt voor de totale massa van de betrokken stoffen.
2. Voor emissies van gehalogeneerde vluchtige organische stoffen waaraan de gevaaraanduidingen H341 of H351 zijn toegekend of die van deze aanduidingen of zinnen moeten zijn voorzien, waarbij de massastroom van de stoffen waarvoor de gevaaraanduiding H341 of H351 verplicht is, in totaal 100 g/uur of meer bedraagt, moet een emissiegrenswaarde van 20 mg/Nm³ in acht worden genomen. De emissiegrenswaarde geldt voor de totale massa van de betrokken stoffen.

4. Technische bepalingen inzake grote stookinstallaties, ingedeeld in rubriek 43.3 van de indelingslijst.

DEEL 1. Emissiegrenswaarden voor de installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is aangevraagd vóór 7 januari 2013 of die vóór 7 januari 2014 in gebruik worden genomen

1. Alle emissiegrenswaarden worden berekend bij een temperatuur van 273,15 K, een druk van 101,3 kPa en na correctie voor het waterdampgehalte van de afgassen en bij een gestandaardiseerd O₂-gehalte van 6% voor vaste brandstoffen, 3% voor stookinstallaties, met uitzondering van gasturbines en gasmotoren die vloeibare en gasvormige brandstoffen gebruiken, en 15% voor gasturbines en gasmotoren.

2. Emissiegrenswaarden (mg/Nm^3) voor SO_2 voor stookinstallaties die vaste of vloeibare brandstoffen gebruiken, met uitzondering van gasturbines en gasmotoren:

Totaal nominaal thermisch ingangsvermogen (MW)	Steenkool en bruinkool en andere vaste brandstoffen	Biomassa	Turf	Vloeibare brandstoffen
50-100	400	200	300	350
100-300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Voor stookinstallaties die vaste brandstoffen gebruiken waarvoor vóór 27 november 2002 een vergunning is verleend of waarvoor de exploitant vóór die datum een volledige aanvraag voor een vergunning heeft ingediend, mits de installatie uiterlijk op 27 november 2003 in gebruik is genomen, en die niet meer dan 1.500 bedrijfsuur per jaar in bedrijf zijn (voortschrijdend gemiddelde over een periode van vijf jaar) geldt een SO_2 -emissiegrenswaarde van $800 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Voor stookinstallaties die vloeibare brandstoffen gebruiken waarvoor vóór 27 november 2002 een vergunning is verleend of waarvoor de exploitant vóór die datum een volledige aanvraag voor een vergunning heeft ingediend, mits de installatie uiterlijk op 27 november 2003 in gebruik is genomen, en die niet meer dan 1.500 bedrijfsuur per jaar in bedrijf zijn, als voortschrijdend gemiddelde over een periode van vijf jaar, geldt een SO_2 -emissiegrenswaarde van $850 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ in het geval van installaties met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van maximaal 300 MW en van $400 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ in het geval van installaties met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van meer dan 300 MW.

Delen van een stookinstallatie waarvan de afgassen via een of meer afzonderlijke afgaskanalen in een gemeenschappelijke schoorsteen worden uitgestoten en die niet meer dan 1 500 bedrijfsuur per jaar in bedrijf zijn (als voortschrijdend gemiddelde over een periode van vijf jaar), kunnen worden onderworpen aan de in de twee vorige alinea's vastgestelde emissiegrenswaarden in verhouding tot het totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van de gehele stookinstallatie. In zulke gevallen worden de via elk betrokken afgaskanaal uitgestoten emissies apart gecontroleerd.

3. Emissiegrenswaarden (mg/Nm³) voor SO₂ voor stookinstallaties die gasvormige brandstoffen gebruiken, met uitzondering van gasturbines en gasmotoren:

Algemeen	35
Vloeibaar gemaakt gas	5
Gassen met lage calorische waarde uit cokesovens	400
Gassen met lage calorische waarde uit hoogovens	200

Voor stookinstallaties die gassen met lage calorische waarde gebruiken, verkregen door vergassing van raffinaderijresiduen, waarvoor vóór 27 november 2002 vergunning is verleend of waarvan de exploitant vóór die datum een volledige aanvraag voor een vergunning heeft ingediend, op voorwaarde dat de installatie uiterlijk 27 november 2003 operationeel was, geldt een SO₂-emissiegrenswaarde van 800 mg/Nm³.

4. Emissiegrenswaarden (mg/Nm³) voor NO_x voor stookinstallaties die vaste of vloeibare brandstoffen gebruiken, met uitzondering van gasturbines en gasmotoren:

Totaal nominaal thermisch ingangsvermogen (MW)	Steenkool en bruinkool en andere vaste brandstoffen	Biomassa en turf	Vloeibare brandstoffen
50-100	300 450 bij verbranding van poederbruinkool	300	450
100-300	200	250	200 (1)
> 300	200	200	150 (1)

(1) Voor stookinstallaties die distillatie- en omzettingsresiduen afkomstig van het raffineren van ruwe aardolie zelf verbruiken, met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van ten hoogste 500 MW_{th}, en waarvoor vóór 27 november 2002 vergunning is verleend of waarvan de exploitant vóór die datum een volledige aanvraag voor een vergunning heeft ingediend, geldt een emissiegrenswaarde van 450 mg/Nm³, op voorwaarde dat de installatie uiterlijk 27 november 2003 operationeel was.

Voor stookinstallaties in chemische installaties die zelf vloeibare productieresiduen als niet-commerciële brandstof verbruiken, met een nominaal thermisch ingangsvermogen van niet meer dan 500 MW_{th}, waarvoor vóór 27 november 2002 een vergunning is verleend of waarvan de exploitant

vóór die datum een volledige vergunningaanvraag heeft ingediend, geldt voor NO_x -emissiegrenswaarde van 450 mg/Nm^3 , op voorwaarde dat de installatie uiterlijk 27 november 2003 operationeel was.

Voor stookinstallaties die vaste of vloeibare brandstoffen gebruiken met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van niet meer dan 500 MW waarvoor vóór 27 november 2002 vergunning is verleend of die vóór die datum een volledige aanvraag voor een vergunning hebben ingediend, op voorwaarde dat de installatie uiterlijk 27 november 2003 operationeel was, en die niet meer dan 1.500 bedrijfsuur per jaar in bedrijf zijn, als voortschrijdend gemiddelde over een periode van vijf jaar, geldt een emissiegrenswaarde voor NO_x van 450 mg/Nm^3 .

Voor stookinstallaties die vaste brandstoffen gebruiken met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van meer dan 500 MW waarvoor vóór 1 juli 1987 vergunning is verleend en die niet meer dan 1.500 bedrijfsuur per jaar in bedrijf zijn (voortschrijdend gemiddelde over een periode van vijf jaar), geldt een emissiegrenswaarde voor NO_x van 450 mg/Nm^3 .

Voor stookinstallaties met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen groter dan 500 MW die vloeibare brandstoffen gebruiken, waarvoor vóór 27 november 2002 vergunning is verleend of waarvan de exploitanten vóór die datum een volledige aanvraag voor een vergunning hebben ingediend, op voorwaarde dat de installatie uiterlijk 27 november 2003 operationeel was, en die niet meer dan 1.500 bedrijfsuur per jaar in bedrijf zijn, als voortschrijdend gemiddelde over een periode van vijf jaar, geldt een NO_x -emissiegrenswaarde van 400 mg/Nm^3 .

Delen van een stookinstallatie waarvan de afgassen via één of meer afzonderlijke afgaskanalen in een gemeenschappelijke schoorsteen worden uitgestoten en die niet meer dan 1.500 bedrijfsuur per jaar in bedrijf zijn, als voortschrijdend gemiddelde over een periode van vijf jaar, kunnen aan de in de drie voorgaande alinea's genoemde emissiegrenswaarden worden onderworpen voor het totale nominale thermisch ingangsvermogen van de volledige stookinstallatie. In zulke gevallen worden de via elk betrokken afgaskaanaal uitgestoten emissies apart gecontroleerd.

5. Voor gasturbines (met inbegrip van STEG) die als vloeibare brandstof lichte of halfzware distillaten gebruiken, geldt een NO_x -emissiegrenswaarde van 90 mg/Nm^3 en een CO_2 -emissiegrenswaarde van 100 mg/Nm^3 .

De in dit punt genoemde emissiegrenswaarden gelden niet voor gasturbines die, voor noodgevallen, minder dan 500 bedrijfsuur per jaar in bedrijf zijn. De exploitant van dergelijke installaties registreert de uren gedurende welke deze in bedrijf zijn.

6. Emissiegrenswaarden (mg/Nm³) voor NO_x en CO voor met gas gestookte installaties:

	NO _x	CO
Met aardgas gestookte installaties, uitgezonderd gasturbines en gasmotoren	100	100
Met hoogovengas, cokesovengas of gassen met lage calorische waarde verkregen door vergassing van raffinaderijresiduen gestookte installaties, uitgezonderd gasturbines en gasmotoren	200 (4)	—
Met andere gassen gestookte installaties, uitgezonderd gasturbines en gasmotoren	200 (4)	—
Gasturbines (met inbegrip van STEG) die met aardgas worden gestookt (1)	50 (2) (3)	100
Gasturbines (met inbegrip van STEG) die met andere gassen worden gestookt	120	—
Gasmotoren	100	100
<p>(1) Onder aardgas wordt verstaan in de natuur voorkomend methaan met maximaal 20 % (v/v) inerte en andere bestanddelen.</p> <p>(2) 75 mg/Nm³ in de volgende gevallen, waarin het rendement van de gasturbine vastgesteld wordt in ISO-basisbelastingsomstandigheden:</p> <p>i) gasturbines die in een systeem met warmte-krachtkoppeling worden gebruikt met een totaal rendement van meer dan 75%;</p> <p>ii) gasturbines die in een warmtekrachtcentrale worden gebruikt met een gemiddeld jaarlijks totaal elektriciteitsrendement van meer dan 55%;</p> <p>iii) gasturbines voor mechanische aandrijving.</p> <p>(3) Voor single-cyclus gasturbines die niet onder een van de in opmerking 2) genoemde categorieën vallen, maar een rendement hebben dat hoger is dan 35 % (bepaald in ISO-basisbelastingsomstandigheden), wordt de emissiegrenswaarde voor NO_x vastgesteld op 50xη/35, waarbij η het in ISO-basisbelastingsomstandigheden, in procenten uitgedrukte rendement van de gasturbine is.</p> <p>(4) 300 mg/Nm³ voor stookinstallaties met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van niet meer dan 500 MW waarvoor vóór 27 november 2002 vergunning is verleend of waarvan de exploitant vóór die datum een volledige aanvraag voor een vergunning heeft ingediend, op voorwaarde dat de installatie uiterlijk 27 november 2003 operationeel was.</p>		

Voor gasturbines (met inbegrip van STEG), zijn de in de tabel in dit punt vermelde NO_x- en CO-emissiegrenswaarden slechts van toepassing bij een belading van meer dan 70%.

Voor gasturbines (met inbegrip van STEG) waarvoor vóór 27 november 2002 een vergunning is verleend of waarvan de exploitant vóór die datum een volledige aanvraag voor een vergunning heeft ingediend, op voorwaarde dat de installatie uiterlijk 27 november 2003 operationeel was, en die niet meer dan

1.500 bedrijfsuur per jaar in bedrijf zijn, als voortschrijdend gemiddelde over een periode van vijf jaar, geldt een NO_x-emissiegrenswaarde van 150 mg/Nm³ in het geval van met aardgas gestookte turbines, en van 200 mg/Nm³ in het geval van met andere gasen of met vloeibare brandstoffen gestookte turbines.

Delen van een stookinstallatie waarvan de afgassen via één of meer afzonderlijke afgaskanalen in een gemeenschappelijke schoorsteen worden uitgestoten en die niet meer dan 1.500 bedrijfsuur per jaar in bedrijf zijn, als voortschrijdend gemiddelde over een periode van vijf jaar, kunnen aan de in de voorgaande alinea genoemde emissiegrenswaarden worden onderworpen voor het totale nominale thermisch ingangsvermogen van de volledige stookinstallatie. In zulke gevallen worden de via elk betrokken afgaskaanal uitgestoten emissies apart gecontroleerd.

De in dit punt vermelde emissiegrenswaarden zijn niet van toepassing op gasturbines en gasmotoren die, voor noodgevallen, minder dan 500 bedrijfsuur per jaar in bedrijf zijn. De exploitant van dergelijke installaties registreert de uren gedurende welke deze in bedrijf zijn.

7. Emissiegrenswaarden (mg/Nm³) voor stof voor stookinstallaties die vaste of vloeibare brandstoffen gebruiken, met uitzondering van gasturbines en gasmotoren:

Totaal nominaal thermisch ingangsvermogen (MW)	Steenkool en bruinkool en andere vaste brandstoffen	Biomassa en turf	Vloeibare brandstoffen (1)
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

(1) Voor stookinstallaties die distillatie- en omzettingsresiduen, afkomstig van het raffineren van ruwe aardolie, zelf verbruiken en waarvoor vóór 27 november 2002 vergunning is verleend of waarvan de exploitant vóór die datum een volledige aanvraag voor een vergunning heeft ingediend, geldt een emissiegrenswaarde voor stof van 50 mg/Nm³, op voorwaarde dat de installatie uiterlijk op 27 november 2003 operationeel was.

8. Emissiegrenswaarden (mg/Nm^3) voor stof voor stookinstallaties die gasvormige brandstoffen gebruiken, met uitzondering van gasturbines en gasmotoren:

Algemeen	5
Hoogovengas	10
Door de ijzer- en staalindustrie geproduceerd gas dat elders kan worden gebruikt	30

DEEL 2. Emissiegrenswaarden voor de installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is aangevraagd op of na 7 januari 2013 of die na 7 januari 2014 in gebruik worden genomen

1. Alle emissiegrenswaarden worden berekend bij een temperatuur van 273,15 K, een druk van 101,3 kPa en na correctie voor het waterdampgehalte van de afgassen en bij een gestandaardiseerd O_2 -gehalte van 6% voor vaste brandstoffen, 3% voor stookinstallaties, met uitzondering van gasturbines en gasmotoren, die vloeibare en gasvormige brandstoffen gebruiken en 15% voor gasturbines en gasmotoren.

Voor gecombineerde-cyclus gasturbines met aanvullende verbranding, kan het gestandaardiseerde O_2 -gehalte door de bevoegde autoriteit worden gedefinieerd met inachtneming van de bijzondere kenmerken van de betrokken installatie.

2. Emissiegrenswaarden (mg/Nm^3) voor SO_2 voor stookinstallaties die vaste of vloeibare brandstoffen gebruiken, met uitzondering van gasturbines en gasmotoren:

Totaal nominaal thermisch ingangsvermogen (MW)	Steenkool en bruinkool en andere vaste brandstoffen	Biomassa	Turf	Vloeibare brandstoffen
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 250 bij wervelbedverbranding	200
> 300	150 200 bij circulerende wervelbedverbranding of wervelbedverbranding onder druk	150	150 200 bij wervelbedverbranding	150

3. Emissiegrenswaarden (mg/Nm³) voor SO₂ voor stookinstallaties die gasvormige brandstoffen gebruiken, met uitzondering van gasturbines en gasmotoren:

Algemeen	35
Vloeibaar gemaakt gas	5
Gassen met lage calorische waarde uit cokesovens	400
Gassen met lage calorische waarde uit hoogovens	200

4. Emissiegrenswaarden (mg/Nm³) voor NO_x voor stookinstallaties die vaste of vloeibare brandstoffen gebruiken, met uitzondering van gasturbines en gasmotoren:

Totaal nominaal thermisch ingangsvermogen (MW)	Steenkool en bruinkool en andere vaste brandstoffen	Biomassa en turf	Vloeibare brandstoffen
50-100	300 400 bij verbranding van poederbruinkool	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 200 bij verbranding van poederbruinkool	150	100

5. Voor gasturbines (met inbegrip van STEG) die als vloeibare brandstof lichte of halfzware distillaten gebruiken, geldt een NO_x-emissiegrenswaarde van 50 mg/Nm³ en een CO-emissiegrenswaarde van 100 mg/Nm³. De in dit punt genoemde emissiegrenswaarden gelden niet voor gasturbines die, voor noodgevallen, minder dan 500 bedrijfsuur per jaar in bedrijf zijn. De exploitant van dergelijke installaties registreert de uren gedurende welke deze in bedrijf zijn.

6. Emissiegrenswaarden (mg/Nm^3) voor NO_x en CO voor met gas gestookte installaties

	NO_x	CO
Stookinstallaties, andere dan gasturbines en gasmotoren	100	100
Gasturbines (met inbegrip van STEG)	50 (1)	100
Gasmotoren	75	100
(1) Voor single-cyclus gasturbines die een rendement hebben dat hoger is dan 35 % (bepaald in ISO-basisbelastingomstandigheden), is de emissiegrenswaarde voor NO_x $50 \times \eta / 35$, waarbij η het in procenten uitgedrukte rendement van de gasturbine is, in ISO-basisbelastingomstandigheden.		

Voor gasturbines (met inbegrip van STEG), zijn de in de tabel in dit punt vermelde NO_x - en CO-emissiegrenswaarden slechts van toepassing bij een belading van meer dan 70%.

De in dit punt vermelde emissiegrenswaarden zijn niet van toepassing op gasturbines en gasmotoren die, voor noodgevallen, minder dan 500 bedrijfsuur per jaar in bedrijf zijn. De exploitant van dergelijke installaties registreert de uren gedurende welke deze in bedrijf zijn.

7. Emissiegrenswaarden (mg/Nm^3) voor stof voor stookinstallaties die vaste of vloeibare brandstoffen gebruiken, met uitzondering van gasturbines en gasmotoren

Totaal nominaal thermisch ingangsvermogen (MW)	
50- 300	20
> 300	10 20 voor biomassa en turf

8. Emissiegrenswaarden (mg/Nm³) voor stof voor stookinstallaties die gasvormige brandstoffen gebruiken, met uitzondering van gasturbines en gasmotoren

Algemeen	5
Hoogovengas	10
Door de ijzer- en staalindustrie geproduceerd gas dat elders kan worden gebruikt	30

DEEL 3. Gemiddelde emissiegrenswaarden voor gemengde stookinstallaties

Gemiddelde SO₂-emissiegrenswaarden (mg/Nm³) voor gemengde stookinstallaties in een raffinaderij, met uitzondering van gasturbines en gasmotoren, die distillatie- en omzettingsresiduen, afkomstig van het raffineren van ruwe aardolie, alleen of in combinatie met andere brandstoffen zelf verbruiken:

- a) voor stookinstallaties waarvoor vóór 27 november 2002 een vergunning is verleend of waarvoor de exploitant vóór die datum een volledige aanvraag voor een vergunning heeft ingediend, op voorwaarde dat de installatie uiterlijk op 27 november 2003 operationeel was: 1000 mg/Nm³;
- b) voor overige stookinstallaties: 600 mg/Nm³.

Deze emissiegrenswaarden worden berekend bij een temperatuur van 273,15 K, een druk van 101,3 kPa en na aftrek van het waterdampgehalte van de afvalgassen, en bij een genormaliseerde O₂-inhoud van 6% voor vaste brandstoffen en van 3% voor vloeibare of gasvormige brandstoffen.

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende bijkomende algemene en sectorale milieuvoorwaarden voor GPBV-installaties.

Brussel, 16 mei 2014

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,
Joke SCHAUVLIEGE

Bijlage 3 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende bijkomende algemene en sectorale milieuvorwaarden voor GPBV-installaties

Bijlage XXXIV bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Bijlage XXXIV

Lijst van de milieu-inbreuken, in uitvoering van de artikelen 16.1.2, 1°, f), en 16.4.27, derde lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Enig artikel. Het niet voldoen aan de hiernavolgende wettelijke verplichtingen als vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende bijkomende algemene en sectorale milieuvorwaarden voor GPBV-installaties, wordt beschouwd als milieu-inbreuk.

Artikel	Wettelijke verplichting
2.3.2	De exploitant bezorgt aan de vergunningverlenende overheid die in eerste aanleg bevoegd is ten minste jaarlijks een overzicht van de resultaten van de monitoring van emissies, met dezelfde periode en onder dezelfde referentieomstandigheden, zoals bepaald is voor de beste beschikbare technieken geassocieerde emissieniveaus, zodat een vergelijking mogelijk is met die BBT-GEN.
2.3.3	De exploitant brengt de toezichthouder regelmatig en ten minste jaarlijks op de hoogte van de informatie die wordt verkregen op basis van de resultaten van de monitoring van emissies, die door dit besluit of de milieuvergunning werd opgelegd, en van andere vereiste gegevens aan de hand waarvan de toezichthouder de naleving van de vergunningsvoorwaarden kan toetsen.
2.3.4	De exploitant bezorgt op verzoek van de afdeling, bevoegd voor milieuvergunningen, alle gegevens die voor de toetsing van de vergunningsvoorwaarden, vermeld in artikel 41bis van titel I van het VLAREM, noodzakelijk zijn, waaronder met name de resultaten van de monitoring van emissies en andere gegevens die een vergelijking mogelijk maken van de werking van de installatie met de BBT zoals beschreven in de toepasselijke BBT-conclusies en met de BBT-GEN.

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende bijkomende algemene en sectorale milieuvorwaarden voor GPBV-installaties.

Brussel, 16 mei 2014.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,
Joke SCHAUVLIEGE

TRADUCTION

AUTORITE FLAMANDE

[C – 2014/35934]

16 MAI 2014. — Arrêté du Gouvernement flamand fixant des conditions environnementales générales et sectorielles supplémentaires pour les installations IPPC

Le Gouvernement flamand,

Vu la loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, articles 20 et 87, § 1^{er}, modifiée par la loi spéciale du 16 juillet 1993 ;

Vu le décret spécial du 7 juillet 2006 relatif aux institutions flamandes, article 2 ;

Vu la loi du 28 décembre 1964 relative à la lutte contre la pollution atmosphérique, article 1er ;

Vu la loi du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution, article 3, modifiée par la loi du 21 décembre 1998 ;

Vu la loi du 18 juillet 1973 relative à la lutte contre le bruit, article 1^{er}, alinéa premier, modifiée par la loi du 21 décembre 1998 ;

Vu le décret du 24 janvier 1984 portant des mesures en matière de gestion des eaux souterraines, modifié pour la dernière fois par le décret du 1^{er} mars 2013;

Vu le décret du 28 juin 1985 relatif à l'autorisation écologique, article 2*bis*, inséré par le décret du 23 décembre 2010, article 3, deuxième alinéa, remplacé par le décret du 23 décembre 2010, article 4, § 2, deuxième alinéa, article 11, § 1^{er} et § 2, troisième alinéa, article 12, § 1er, premier alinéa, article 13, § 1er, modifié par le décret du 12 décembre 2008, et § 4, article 14, § 1er, modifié par le décret du 21 décembre 1990, article 16, § 4, article 18, modifié par les décrets des 11 mai 1999, 11 juin 2010, 23 mars 2012 et 1^{er} mars 2013, article 20, premier alinéa, remplacé par le décret du 25 mai 2012, et troisième alinéa, inséré par le décret du 25 mai 2012, article 21, § 3, article 22, quatrième alinéa, article 22*bis*, § 1er, deuxième alinéa, inséré par le décret du 16 janvier 2004, article 24, § 2, premier alinéa, article 26, § 4, et article 27, § 3 ;

Vu le décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement, article 2.2.6, article 10.2.4, § 5, inséré par le décret du 24 décembre 2004, article 10.3.4, § 6, inséré par le décret du 12 décembre 2008, article 16.1.2, 1^o, f), inséré par le décret du 21 décembre 2007, article 16.3.9, § 3, inséré par le décret du 25 mai 2012, article 16.4.5, inséré par le décret du 21 décembre 2007 et modifié par le décret du 25 mai 2012, article 16.4.10, inséré par le décret du 21 décembre 2007 et modifié par les décrets des 30 avril 2009 et 23 décembre 2010, et article 16.7.1, inséré par le décret du 21 décembre 2007 et remplacé par le décret du 25 mai 2012;

Vu le décret du 26 mars 2004 relatif à la publicité de l'administration, article 30 ;

Vu le décret du 25 mai 2012 modifiant le décret du 28 juin 1985 relatif à l'autorisation écologique, le décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et le décret du 27 octobre 2006 relatif à l'assainissement du sol et la protection du sol en vue de la transposition de la directive 2010/75/UE du Parlement européen et du Conseil du 24 novembre 2010 relative aux émissions industrielles (prévention et réduction intégrées de la pollution), article 17 ;

Vu l'avis de l'Inspection des Finances, rendu le 18.11.13 ;

Vu la demande d'avis dans un délai de trente jours adressée le 9 avril 2014 au Conseil d'État en application de l'article 84, § 1er, alinéa premier, 2^o, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973 ;

Considérant l'absence de communication de l'avis dans ce délai ;

Vu l'article 84, § 4, alinéa 2, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973 ;

Considérant que cet arrêté implique une adaptation au VLAREM en raison des conclusions sur les MTD, comme indiqué dans la directive 2010/75/UE du Parlement européen et du Conseil du 24 novembre 2010 relative aux émissions industrielles (prévention intégrée et lutte contre la pollution) ;

Sur proposition du ministre flamand de l'Environnement, de la Nature et de la Culture ;

Après délibération,

Arrête :

Chapitre 1. Dispositions générales

Art. 1.1. Moyennant application des parties 4 et 5 de l'arrêté du Gouvernement flamand du 1^{er} juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement, aussi appelé ci-après titre II du VLAREM, cet arrêté contient des conditions environnementales générales et sectorielles supplémentaires pour les installations IPPC. Si les conditions sectorielles du titre II du VLAREM et le présent arrêté règlent la même problématique, les conditions les plus strictes prévalent.

Art. 1.2. Les dispositions, reprises dans les annexes au présent arrêté, relatives aux méthodes d'analyse et de mesure et aux codes de bonnes pratiques, peuvent être modifiées par le ministre flamand qui a l'environnement et la politique de l'eau dans ses attributions.

Art. 1.3. Moyennant application de l'article 30*bis*, § 4, du titre Ier du VLAREM, l'autorisation écologique peut déroger à une valeur limite d'émission du présent arrêté tant que la valeur limite d'émission satisfait aux NEA-MTD visés dans les conclusions des MTD que la Commission européenne a adoptées et, le cas échéant, est conforme à la valeur limite d'émission correspondante dans le titre II du VLAREM, dans la mesure où aucune possibilité de dérogation au titre II du VLAREM n'est prévue.

Art. 1.4. Par dérogation à l'article 30*bis*, § 10, du titre Ier du VLAREM, et moyennant application de l'article 30*bis*, § 4, du titre Ier du VLAREM, le ministre flamand, qui a l'environnement et la politique de l'eau dans ses attributions, peut, dans des cas spécifiques et par la voie d'une dérogation individuelle, arrêter des valeurs limites d'émission moins strictes que celles indiquées dans le présent arrêté, qui ne satisfont pas aux NEA-MTD visées et dans les conclusions des MTD qu'a adoptées la Commission européenne. Dans la mesure où les valeurs limites d'émission auxquelles a trait la dérogation sont également imposées dans l'autorisation écologique, la dérogation est également valable pour ces conditions d'autorisation écologique.

La dérogation visée au premier alinéa peut seulement être accordée s'il est satisfait aux conditions suivantes :

1^o il ressort d'une évaluation que la réalisation des NEA-MTD entraînerait des coûts disproportionnés par rapport aux avantages environnementaux, en conséquence d'au moins une des causes suivantes :

- a) la situation géographique ou les conditions environnementales locales de l'installation en question ;
- b) les caractéristiques techniques de l'installation en question ;

2^o les valeurs limites d'émission, fixées conformément au premier alinéa, ne dépassent pas :

- a) les valeurs limites d'émission correspondantes dans le titre II du VLAREM, dans la mesure où aucune possibilité de dérogation au titre II du VLAREM n'est prévue ;
- b) les valeurs limites éventuellement applicables, visées en annexe 2 ;

3° il est garanti qu'aucune pollution considérable n'est causée et qu'un niveau de protection de l'environnement dans son ensemble est atteint.

La dérogation, visée au premier alinéa, est demandée par écrit en trois exemplaires par l'exploitant de l'installation IPPC. La demande, que l'exploitant introduit sous pli recommandé auprès de la division compétente pour les autorisations écologiques, contient les éléments suivants :

1° la mention de la BREF applicable, de la MTD applicable sur la base des conclusions sur les MTD et, pour autant qu'ils soient d'application, les conditions correspondantes relatives aux valeurs limites d'émission et les articles du présent arrêté pour lesquels la dérogation est demandée ;

2° une évaluation dont il ressort que la réalisation des niveaux d'émission correspondant aux MTD telles que décrites dans les conclusions sur les MTD entraînerait des coûts disproportionnés par rapport aux avantages environnementaux, pour l'une des causes suivantes :

- a) la situation géographique ou les conditions environnementales locales de l'installation en question ;
- b) les caractéristiques techniques de l'installation en question ;

3° une proposition de valeurs limites d'émission qui démontre que ces dernières ne dépassent pas :

- a) les valeurs limites d'émission correspondantes dans le titre II du VLAREM, dans la mesure où aucune possibilité de dérogation au titre II du VLAREM n'est prévue ;
- b) les valeurs limites éventuellement applicables, visées en annexe 2 ;

4° une proposition de mesures garantissant qu'aucune pollution considérable n'est causée et qu'un niveau élevé de protection de l'environnement dans son ensemble est atteint ;

5° une note dans laquelle il est démontré que les mesures proposées répondent aux MTD, avec une attention particulière pour les critères visés à l'annexe 18 du titre I^{er} du VLAREM.

La dérogation visée au premier alinéa est autorisée jusqu'à ce que l'un des cas suivants se produise:

1° le délai de l'autorisation écologique à laquelle elle a trait expire ;

2° le délai visé dans la décision dérogatoire expire ;

3° après le contrôle visé à l'article 41*bis* du titre I^{er} du VLAREM, une décision visant à modifier ou compléter les conditions particulières est prise en application de la procédure visée à l'article 45 du titre I^{er} du VLAREM qui est contraire aux valeurs limites d'émission qui sont accordées dans la décision dérogatoire.

Art. 1.5. La procédure pour la dérogation individuelle, visée à l'article 1.4, se déroule conformément à la section 1.2.2*ter* du titre II du VLAREM.

Art. 1.6. Les valeurs limites d'émission des parties 2 et 3 du présent arrêté ne sont pas d'application si l'article 30*bis*, § 10, 2°, du titre I^{er} du VLAREM est appliqué dans l'autorisation écologique.

Art. 1.7. L'autorité qui délivre l'autorisation peut reprendre dans l'autorisation écologique en application de l'art. 30*bis*, § 8, du titre I^{er} du VLAREM d'autres meilleures techniques disponibles que celles indiquées dans les parties 2 et 3 de cette décision.

Partie 2. Conditions environnementales générales

Chapitre 2.1. Prescriptions générales

Art. 2.1.1. L'installation est exploitée comme suit :

1° toutes les mesures de prévention appropriées sont prises contre les pollutions ;

2° les MTD sont appliquées ;

3° aucune pollution importante n'est causée ;

4° la production de déchets est évitée conformément au décret du 23 décembre 2011 relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets (décret sur les matériaux) et à l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable des cycles de matériaux et des déchets (VLAREMA) ;

5° si des déchets sont tout de même produits, ils sont préparés pour leur réutilisation, recyclés, récupérés ou, si c'est impossible techniquement et économiquement, éliminés de manière à prévenir ou limiter les incidences sur l'environnement;

6° l'énergie est utilisée de manière efficace ;

7° les mesures nécessaires sont prises afin de prévenir les accidents et de limiter leurs conséquences ;

8° en cas de cessation définitive des activités, les mesures nécessaires sont prises pour prévenir tout risque de pollution et pour remettre le terrain industriel dans l'état satisfaisant visé à l'article 2.2.3.

Chapitre 2.2. Sol.

Art. 2.2.1. Les articles 2.2.2 et 2.2.3 sont fixés en application du décret du 27 octobre 2006 relatif à l'assainissement du sol et à la protection du sol et de l'arrêté du Gouvernement flamand du 14 décembre 2007 fixant le règlement flamand relatif à l'assainissement du sol et à la protection du sol (VLAREBO).

Art. 2.2.2. Pour les installations qui sont marquées par un « A » ou un « B » dans la huitième colonne de la liste de classification du titre I^{er} du VLAREM, l'obligation de reconnaissance périodique du sol s'applique telle que fixée par et en vertu de l'article 33 du décret du 27 octobre 2006 relatif à l'assainissement du sol et à la protection du sol.

Art. 2.2.3. S'appliquent lorsque les activités sont arrêtées définitivement :

pour les installations qui sont marquées par un « S » dans la huitième colonne de la liste de classification du titre I^{er} du VLAREM, les obligations telles que fixées par et en vertu des articles 32 et 122 du décret du 27 octobre 2006 relatif à l'assainissement du sol et à la protection du sol ;

pour les installations qui ne relèvent pas des installations visées au point 1°, les obligations fixées par et en vertu des articles 9 à 11 inclus et 19 à 22 inclus du décret susmentionné.

Chapitre 2.3. Monitoring et devoir d'information

Art. 2.3.1. Le monitoring, l'échantillonnage et l'évaluation des émissions sont effectués conformément à la partie 4 du titre II du VLAREM, sauf dispositions contraires dans la partie 3 de cet arrêté.

Art. 2.3.2. Lorsque l'article 30*bis*, § 10, 2°, du titre I^{er} du VLAREM s'applique, l'exploitant fournit à l'autorité qui délivre l'autorisation, compétente en première instance, au moins une fois par an et au plus tard pour le 15 mars de chaque année, un aperçu des résultats du monitoring des émissions pour la même période et sous les mêmes conditions de référence que celles fixées pour les niveaux d'émission associés aux meilleures techniques disponibles, en vue de permettre la comparaison avec ces NEA-MTD.

Art. 2.3.3. Sans préjudice de l'application de l'article 4.1.4.2 du titre II du VLAREM, l'exploitant communique régulièrement, et au moins une fois par an, au contrôleur les informations qui sont obtenues sur la base des résultats du monitoring des émissions, qui a été imposé par le présent arrêté ou par l'autorisation écologique, et les autres données requises sur la base desquelles le contrôleur peut contrôler le respect des conditions d'autorisation.

Art. 2.3.4. L'exploitant fournit, à la demande de la division compétente pour les autorisations écologiques, toutes les données qui sont nécessaires au contrôle des conditions d'autorisation visées à l'article 41bis du titre I^{er} du VLAREM, dont notamment les résultats du monitoring des émissions et les autres données permettant de comparer le fonctionnement de l'installation aux MTD telles que décrites dans les conclusions sur les MTD applicables et aux NEA-MTD. Cette demande ne peut avoir trait aux données qui sont déjà disponibles auprès de l'autorité.

Partie 3. Conditions environnementales sectorielles

Chapitre 3.1. Production de fer et d'acier

Section 3.1.1. Champ d'application et définitions

Art. 3.1.1.1. § 1er. Ce chapitre est d'application aux établissements, visés dans les rubriques 20.1.1, 20.2.1 et 20.2.2 de la liste de classification du titre I^{er} du VLAREM. Les installations existantes, telles que visées à l'article 3.1.1.2, 2^o, seront conformes à ce chapitre pour le 8 mars 2016 au plus tard.

Les activités IPPC correspondantes sont les activités 1.3, 2.1 et 2.2, visées en annexe 1re au présent arrêté.

§ 2. Le champ d'application de ce chapitre comprend les processus suivants :

- 1^o le chargement, le déchargement et la manutention de matières premières en vrac;
- 2^o le mélange des matières premières ;
- 3^o l'agglomération et la pelletisation du minerai de fer ;
- 4^o la production de coke à partir de charbon à coke ;
- 5^o la production de fonte liquide par la filière hauts fourneaux, y compris le traitement du laitier ;
- 6^o la production et l'affinage de l'acier par le procédé à l'oxygène, y compris la désulfuration en poche en amont, la métallurgie en poche en aval et le traitement du laitier ;
- 7^o la production d'acier par des fours à arc électrique, y compris la métallurgie en poche en aval et le traitement du laitier ;
- 8^o la coulée continue.

§ 3. Les dispositions visées au paragraphe 1^{er} ne concernent pas les activités suivantes :

- 1^o la production de chaux dans des fours ;
- 2^o la récupération de métaux non-ferreux à partir de substances résiduelles et la production d'alliages de fer ;
- 3^o les installations d'acide sulfurique des cokeries.

Art. 3.1.1.2. Dans le présent chapitre, il y a lieu d'entendre par :

- 1^o nouvelle installation : une unité introduite sur le site de l'installation après le 8 mars 2012 ou une unité entièrement reconstruite sur les fondations existantes après le 8 mars 2012 ;
- 2^o installation existante : une unité autre qu'une nouvelle installation.
- 3^o les conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier : la décision d'exécution 2012/135/UE de la Commission du 28 février 2012 établissant les conclusions sur les meilleures techniques disponibles (MTD) dans la sidérurgie, au titre de la directive 2010/75/UE du Parlement européen et du Conseil relative aux émissions industrielles, publiée au Journal officiel de l'Union européenne L70 du 8 mars 2012.

Section 3.1.2. Dispositions générales

Art. 3.1.2.1. Sauf dispositions contraires, cette section est généralement d'application à toutes les installations visées dans le présent chapitre.

Les dispositions spécifiques aux procédés, visées dans les sections 3.1.3 à 3.1.8 inclus sont d'application, outre les dispositions générales qui sont décrites dans la présente section.

Art. 3.1.2.2. Un système de management environnemental présentant toutes les caractéristiques suivantes est mis en place et appliqué:

- 1^o engagement de la direction, y compris à son plus haut niveau ;
- 2^o définition par la direction d'une politique environnementale intégrant le principe d'amélioration continue de l'installation ;
- 3^o planification et mise en place des procédures nécessaires, fixation d'objectifs et de cibles, planification financière et investissement ;
- 4^o mise en œuvre des procédures, axée sur les aspects suivants :
 - a) organisation de l'entreprise et responsabilité du personnel,
 - b) formation, sensibilisation et compétence,
 - c) communication,
 - d) participation du personnel,
 - e) documentation,
 - f) contrôle efficace des procédés,
 - g) programmes de maintenance,
 - h) préparation et réaction aux situations d'urgence,
 - i) la garantie du respect de la législation sur l'environnement ;
- 5^o contrôle des performances et prise de mesures correctives, les aspects suivants étant plus particulièrement pris en considération :
 - a) surveillance et mesure,
 - b) mesures correctrices et préventives,
 - c) tenue de registres,
 - d) audit interne et externe indépendant (si possible) pour déterminer si le système de management environnemental respecte les modalités prévues et a été correctement mis en œuvre et tenu à jour ;
- 6^o évaluation par la direction du système de management environnemental afin d'en garantir la pertinence, l'adéquation et l'efficacité ;
- 7^o suivi de la mise au point de technologies plus propres ;
- 8^o prise en compte de l'impact sur l'environnement d'une unité dès le stade de sa conception et pendant toute la durée de son exploitation ainsi que lors de son démantèlement ultérieur;
- 9^o réalisation régulière d'une analyse comparative des performances.

Art. 3.1.2.3. La consommation d'énergie thermique est réduite par l'application d'une combinaison des techniques visées dans les MTD 2 des conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier.

Art. 3.1.2.4. La consommation d'énergie primaire est réduite par une optimisation des flux d'énergie et une utilisation optimisée des gaz de procédé évacués tels que le gaz de cokerie, le gaz de haut fourneau et le gaz de convertisseur à l'oxygène.

Art. 3.1.2.5. Il convient d'utiliser (séparément ou conjointement) le gaz de cokerie excédentaire désulfuré et dépoussiéré ainsi que le gaz de haut fourneau et le gaz du convertisseur à l'oxygène dépoussiérés dans des chaudières ou dans des installations de production combinée de chaleur et d'électricité pour produire de la vapeur, de l'électricité et/ou de la chaleur en utilisant la chaleur résiduelle en excès dans des réseaux de chauffage internes ou externes.

Art. 3.1.2.6. La consommation d'électricité est réduite par une ou plusieurs des techniques visées dans les MTD 5 des conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier.

Art. 3.1.2.7. La gestion et le contrôle des flux internes de matières sont optimisés de manière à éviter la pollution, à empêcher la dégradation, à fournir des intrants de qualité appropriée, à permettre la réutilisation et le recyclage et à améliorer l'efficacité du procédé et l'optimisation du rendement métal.

Art. 3.1.2.8. Pour parvenir à de faibles niveaux d'émission des polluants en cause, les MTD consistent à sélectionner des ferrailles et autres matières premières ayant les qualités appropriées. En ce qui concerne les ferrailles, une inspection visuelle appropriée est effectuée pour détecter les contaminants susceptibles de contenir des métaux lourds, en particulier du mercure, ou susceptibles de donner lieu à la formation de dioxines et furannes et de polychlorobiphényles. Pour améliorer l'utilisation des ferrailles, les techniques exposées dans la MTD 7 des Conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier peuvent être utilisées, séparément ou en association.

Art. 3.1.2.9. Pour les résidus solides, des techniques intégrées et des techniques opérationnelles de réduction des déchets par une réutilisation en interne ou par l'application de procédés de recyclage spécialisés sont utilisées.

Art. 3.1.2.10. L'utilisation externe ou le recyclage des résidus solides qui ne peuvent être utilisés ou recyclés conformément à l'article 3.1.2.9 doivent être développés au maximum, chaque fois que possible et conformément au décret du 23 décembre 2011 relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets (décret sur les matériaux) et à l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 février 2012 fixant le règlement flamand relatif à la gestion durable de cycles de matériaux et de déchets (VLAREMA). Les résidus qui ne peuvent pas être évités, ni recyclés sont gérés de façon contrôlée.

Art. 3.1.2.11. Les meilleures pratiques d'exploitation et de maintenance sont appliquées pour la collecte, la manutention, le stockage et le transport de tous les résidus solides, ainsi que le capotage des points de transfert afin d'éviter les émissions atmosphériques et les rejets dans l'eau.

Art. 3.1.2.12. Les émissions diffuses de poussières provenant du stockage, de la manutention et du transport des matières sont prévenues ou réduites par application d'une ou plusieurs des techniques visées dans la MTD 11 des Conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier. Lorsque des techniques de réduction des émissions sont appliquées, l'efficacité du captage et de l'épuration qui s'ensuit est optimisée par application de techniques appropriées telles que celles mentionnées dans la MTD 11 des Conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier. Le captage des émissions de poussières s'effectue de préférence au plus près de la source.

Art. 3.1.2.13. Pour la gestion des eaux usées, les différents types d'eaux usées sont prévenus, collectés et séparés, en privilégiant le recyclage interne et en procédant à un traitement adéquat de chaque flux final. Dans ce contexte, les techniques visées dans la MTD 12 des Conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier sont utilisables pour autant que les conditions préalables mentionnées soient réunies.

Art. 3.1.2.14. Tous les paramètres nécessaires pour piloter les opérations à partir des salles de commande sont mesurés ou évalués au moyen de systèmes informatisés modernes, de manière à ajuster en permanence les procédés et à les optimiser afin d'assurer un traitement stable et homogène permettant d'augmenter l'efficacité énergétique et le rendement et d'améliorer les pratiques en matière de maintenance.

Art. 3.1.2.15. Par les méthodes ci-après, l'ordre de grandeur des émissions diffuses provenant des sources pertinentes est déterminé. Chaque fois que possible, on privilégiera les méthodes de mesure directe par rapport aux méthodes indirectes ou aux évaluations basées sur le calcul à l'aide de facteurs d'émission :

1° Méthodes de mesure directe, dans le cadre desquelles les émissions sont mesurées directement à la source ; elles permettent de mesurer ou de déterminer les concentrations et les flux massiques ;

2° Méthodes de mesure indirecte, dans le cadre desquelles les émissions sont déterminées à une certaine distance de la source. Elles ne permettent pas de mesurer directement les concentrations ni les flux massiques ;

3° Calcul à l'aide de facteurs d'émission.

Art. 3.1.2.16. Il convient de recourir aux techniques nécessaires énumérées ci-après afin d'éviter la pollution lors du démantèlement des installations :

1° prise en considération, dès le stade de la conception d'une nouvelle unité, de l'incidence sur l'environnement de sa mise hors service, ce qui facilite le démantèlement sur les plans pratique, écologique et économique ;

2° le démantèlement présente un risque de contamination du sol et de la nappe phréatique et génère de grandes quantités de déchets solides. Les techniques préventives sont spécifiques aux procédés, mais les recommandations suivantes s'appliquent d'une manière générale :

- a) éviter les structures souterraines ;
- b) opter pour des caractéristiques qui facilitent le démontage ;
- c) choisir des finis de surface qui facilitent la décontamination ;
- d) recourir à une configuration des équipements qui évite le piégeage de substances chimiques et facilite leur évacuation par lavage ou nettoyage ;
- e) concevoir des unités flexibles, autonomes, permettant un arrêt progressif ;
- f) recourir dans la mesure du possible à des matériaux biodégradables et recyclables.

Art. 3.1.2.17. Les émissions sonores des sources pertinentes dans les procédés sidérurgiques doivent être réduites en application d'une ou plusieurs des techniques visées dans la MTD 18 des Conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier.

Section 3.1.3. Installations d'agglomération

Art. 3.1.3.1. Cette section est d'application à toutes les installations d'agglomération.

Sous-section 3.1.3.1. Émissions atmosphériques

Art. 3.1.3.1.1. Pour le mélange de matières, les émissions diffuses de poussières doivent être réduites au maximum en agglomérant les matières fines par un ajustement de leur taux d'humidité.

Art. 3.1.3.1.2. Les valeurs limites d'émission spécifiées dans le tableau suivant sont d'application aux gaz résiduaires déversés :

1° émissions de la chaîne d'agglomération :

Paramètre		Valeur limite d'émission
poussière	Nouvelles installations	15 mg/Nm ³
	Installations existantes	40 mg/Nm ³
Hg		0,05 mg/Nm ³
SO _x , exprimé en SO ₂	Nouvelles installations	350 mg/Nm ³
	Installations existantes	500 mg/Nm ³
NO _x , exprimé en NO ₂		400 mg/Nm ³
dioxines et furannes	Nouvelles installations	0,2 ng TEQ/Nm ³
	Installations existantes	0,4 ng TEQ/Nm ³

(**) Les valeurs moyennes sont déterminées sur une période d'échantillonnage de six heures au minimum et de huit heures au maximum. La valeur limite d'émission renvoie à la concentration totale en dioxines et en furannes, calculée au moyen du concept d'« équivalence toxique ».

La concentration des paramètres, tels que visés précédemment, est mesurée à la fréquence suivante :

Paramètre	Fréquence de mesure
Poussières, SO _x , NO _x	continue
Hg	tous les quatre mois

En ce qui concerne la mesure des dioxines et furannes et l'évaluation des résultats des mesures, les dispositions de la stratégie de mesure, visées à l'article 5.29.0.6, § 1er, 3°, du titre II du VLAREM sont d'application.

2° les émissions secondaires dues au déchargement de la chaîne d'agglomération, du concassage, du refroidissement et du criblage de l'aggloméré et au niveau des points de transfert des convoyeurs sont limitées par capotage ou confinement des installations. Les effluents gazeux sont extraits efficacement et acheminés vers une installation de dépoussiérage. Une valeur limite d'émission pour les poussières de 10 mg/Nm³ est d'application en cas d'utilisation d'un filtre à manches et de 30 mg/Nm³ en cas d'utilisation d'une autre installation de dépoussiérage.

Art. 3.1.3.1.3. Pour les émissions primaires des chaînes d'agglomération, les émissions de dioxines/furannes et de polychlorobiphényles sont évitées et/ou réduites par une ou plusieurs des techniques visées dans la MTD 24 des conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier.

Sous-section 3.1.3.2. Eau et eaux usées

Art. 3.1.3.2.1. La consommation d'eau dans les usines d'agglomération est minimisée en recyclant autant que possible l'eau de refroidissement à moins que des systèmes de refroidissement à circulation ne soient utilisés.

Art. 3.1.3.2.2. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application au déversement des eaux usées dans les eaux de surface :

Paramètre	Valeur limite d'émission (en mg/l)
matières en suspension	30,0
DCO	100
somme des métaux lourds (As+Cd+Cr+Cu+Hg+Ni+Pb+Zn)	0,1

Sous-section 3.1.3.3. Résidus de production

Art. 3.1.3.3.1. La production de déchets dans les installations de pelletisation est prévenue par l'application d'une ou plusieurs des techniques visées dans la MTD 29 des Conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier. Les résidus de l'installation de pelletisation qui ne peuvent pas être évités ni recyclés sont gérés de façon contrôlée.

Art. 3.1.3.3.2. Les résidus susceptibles de contenir de l'huile, notamment les poussières, les boues et les battitures contenant du fer et du carbone qui proviennent de la chaîne d'agglomération et des autres procédés mis en œuvre dans le site sidérurgique intégré, sont recyclés au maximum sur la chaîne d'agglomération, compte tenu de leur teneur en huile respective.

Art. 3.1.3.3.3. La teneur en hydrocarbures du mélange à agglomérer est abaissée par une sélection et un prétraitement appropriés des résidus de procédé recyclés. En tout état de cause, la teneur en huile des résidus de procédés recyclés doit être inférieure à 0,5 % et celle du mélange à agglomérer inférieure à 0,1 %.

Sous-section 3.1.3.4. Énergie

Art. 3.1.3.4.1. La consommation d'énergie thermique dans les installations d'agglomération est réduite par application d'une ou plusieurs des techniques dans la MTD 32 des Conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier.

Section 3.1.4. Installations de pelletisation

Art. 3.1.4.1. Cette section est d'application à toutes les installations de pelletisation.

Sous-section 3.1.4.1. Émissions atmosphériques

Art. 3.1.4.1.1. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés :

Paramètre	Procédé	valeurs limites d'émission en mg/Nm ³
poussière	concassage, broyage et séchage de matières premières	20
	autres stades du procédé ou dans les cas où tous les gaz sont traités ensemble	15
SO _x , exprimés en SO ₂	chaîne de durcissement	50
fluorures anorganiques gazeux exprimés en HF	chaîne de durcissement	3
chlorures anorganiques gazeux exprimés en HCl	chaîne de durcissement	3

La concentration des paramètres dans les effluents gazeux de la chaîne de durcissement, visée au premier alinéa, est mesurée à la fréquence suivante :

Paramètre	Fréquence de mesure
Poussières et SO _x	continue
fluorures inorganiques gazeux, chlorures inorganiques gazeux	tous les quatre mois

Art. 3.1.4.1.2. Les émissions de NO_x contenues dans les effluents gazeux de la zone de séchage et de broyage et de la chaîne de durcissement sont réduites par des techniques intégrées aux procédés. Pour les installations nouvelles, les émissions de NO_x sont réduites par une réduction catalytique sélective (SCR) ou une technique équivalente. La concentration de NO_x dans les effluents gazeux de la chaîne de durcissement est mesurée en continu.

Sous-section 3.1.4.2. Eau et eaux usées

Art. 3.1.4.2.1. Pour les installations de pelletisation, la consommation d'eau et les rejets d'eaux de lavage, de rinçage et de refroidissement sont limités et ces eaux sont réutilisées dans toute la mesure du possible.

Art. 3.1.4.2.2. Les valeurs limite d'émission, indiquées dans le tableau suivant sont d'application au rejet d'eaux usées dans les eaux de surface :

Paramètre	Valeur limite d'émission (in mg/l)
matières en suspension	50,0
DCO	160
azote dosé par la méthode de Kjeldahl	45
somme des métaux lourds (As+Cd+Cr+Cu+Hg+Ni+Pb+Zn)	0,55

Sous-section 3.1.4.3. Résidus de production

Art. 3.1.4.3.1. La production de déchets dans les installations de pelletisation est évitée par un recyclage ou une réutilisation efficace des résidus (par ex. pellets crus ou traités thermiquement sous-calibrés). Les résidus de l'installation de pelletisation (par ex. les boues résultant du traitement des eaux usées) qui ne peuvent pas être évités ni recyclés sont gérés de façon contrôlée.

Sous-section 3.1.4.4. Énergie

Art. 3.1.4.4.1. La consommation d'énergie thermique des installations de pelletisation est limitée/minimisée par l'application d'une ou plusieurs des techniques visées dans les MTD 41 des Conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier.

Section 3.1.5. Cokeries

Art. 3.1.5.1. Cette section est d'application à toutes les cokeries.

Sous-section 3.1.5.1. Émissions atmosphériques

Art. 3.1.5.1.1. Les émissions d'unités de broyage du charbon sont limitées par confinement des installations. Les effluents gazeux sont extraits efficacement et acheminés vers une installation de dépoussiérage. Une valeur limite d'émission pour les poussières de 20 mg/Nm³ est d'application.

Art. 3.1.5.1.2. Pour le stockage et la manutention du charbon pulvérisé, les émissions diffuses de poussières sont évitées ou réduites par une ou plusieurs des techniques visées dans la MTD 43 des Conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier.

Art. 3.1.5.1.3. Des systèmes d'enfournement produisant peu d'émissions sont utilisés pour le chargement des chambres du four à coke. Les effluents gazeux sont traités par l'installation d'épuration des effluents gazeux des fours à coke ou sont extraits séparément et déversés. Si les effluents gazeux du chargement des chambres des fours à coke sont déversés séparément, ils sont incinérés et traités dans une installation de dépoussiérage. Une valeur limite d'émission de 25 mg/Nm³ pour les effluents gazeux déversés séparément est d'application pour les poussières.

Art. 3.1.5.1.4. Les émissions diffuses des fours de cokerie sont limitées par :

1° élaboration et exécution d'un programme de maintenance systématique des chambres du four, des portes de four et des joints des châssis, des colonnes montantes, des bouches d'enfournement, ainsi que réparation des bris et dégâts dans les parois du four constatés pendant la maintenance et l'exécution d'un programme systématique par du personnel de maintenance et de détection spécialement formé ;

2° prévention des fortes variations de température ;

- 3° examen et suivi exhaustifs du procédé de cokéfaction ;
- 4° nettoyage des portes, des joints des châssis, des bouches d'enfournement, des couvercles et des colonnes montantes après manutention ;
- 5° maintien d'une libre circulation des gaz dans les fours à coke ;
- 6° garantie d'une régulation adéquate de la pression pendant la cokéfaction et utilisation de portes à joints flexibles et à ressorts ;
- 7° utilisation de colonnes montantes à joints hydrauliques ;
- 8° lutage des couvercles des bouches d'enfournement au moyen d'une suspension argileuse ou d'un autre matériau d'étanchéité adéquat afin de réduire les émissions visibles provenant de l'ensemble des orifices ;
- 9° garantie d'une cokéfaction complète.

Art. 3.1.5.1.5. La durée des émissions visibles lors de la charge du four à coke est inférieure à 30 secondes par charge en moyenne mensuelle. Pour les émissions diffuses provenant des fours à coke, les valeurs limites d'émission de fuite sont d'application comme une moyenne mensuelle, exprimée comme un pourcentage de fuite du nombre total de portes ou de colonnes montantes et de couvercles de la batterie de fours à coke :

Type d'ouverture	Valeur limite d'émission des fuites (%)
portes	10
colonnes montantes et couvercles	1

L'estimation visuelle des émissions diffuses provenant des fours à coke est effectuée par application de la méthode EPA 303, la méthode DMT, la méthode mise au point par la BCRA, la méthode utilisée aux Pays-Bas, qui consiste à compter les fuites visibles des colonnes montantes et des bouches d'enfournement ou une autre méthode équivalente qui a été approuvée par un laboratoire agréé dans la discipline air comme indiqué à l'article 6, 5°, b), du VLAREL du 19 novembre 2010.

Art. 3.1.5.1.6. Les valeurs limites d'émission, visées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés provenant du système de brûleurs des fours à coke. Les valeurs limites d'émission se rapportent à une teneur de référence en oxygène de 5%.

Paramètre		valeurs limites d'émission en mg/Nm ³
poussière		20
SO _x , exprimé en SO ₂		500
NO _x , exprimé en NO ₂	Installations existantes sans techniques intégrées à faible NO _x	1800
	Installations existantes avec techniques intégrées à faible NO _x	650
	Nouvelles installations	500
CO		250

La concentration des paramètres dans les effluents gazeux des fours à coke, visée au premier alinéa, est mesurée à la fréquence suivante :

Paramètre	Fréquence de mesure
poussières, NO _x , CO	continue
SO _x	tous les quatre mois

Art. 3.1.5.1.7. Pendant la cokéfaction, le gaz des fours à coke est extrait dans la mesure du possible.

Art. 3.1.5.1.8. La concentration résiduelle en sulfure d'hydrogène dans le gaz des fours à coke, déterminée en tant que concentration en moyenne journalière, s'élève à moins de 800 mg/Nm³, sauf en cas d'arrêt de l'installation de désulfuration pour sa maintenance et sa réparation, une valeur indicative de 2 g/Nm³ étant alors d'application.

Art. 3.1.5.1.9. Les émissions fugitives de gaz, provenant des installations d'épuration des effluents gazeux, sont minimisées par la limitation du nombre de brides, par l'utilisation de garnitures appropriées pour les brides et les vannes, par l'utilisation de pompes étanches au gaz, par la prévention des émissions à partir des vannes de refoulement dans les réservoirs de stockage, en raccordant la sortie de la vanne au collecteur du gaz de cokerie ou en recueillant les gaz afin de les brûler.

Art. 3.1.5.1.10. Pour le défournement des cokes, un chariot d'extinction mobile est utilisé. Les émissions de poussières sont extraites via une machine de transport du coke avec une hotte fixe. Pendant tout le processus de défournement, les poussières sont extraites via la hotte fixe et les effluents gazeux sont acheminés vers une installation de dépoussiérage. Pour les effluents gazeux déversés de l'expulsion de coke, une valeur limite d'émission pour les poussières de 10 mg/Nm³ est d'application pour l'utilisation d'un filtre à manches et de 20 mg/Nm³ pour l'utilisation d'une autre installation de dépoussiérage.

Art. 3.1.5.1.11. Lors de l'extinction à sec de coke, la chaleur utile est récupérée. Pour les effluents gazeux déversés de l'extinction à sec du coke, une valeur limite d'émission pour les poussières de 20 mg/Nm³ est d'application.

Pour l'extinction par voie humide de coke, la tour d'extinction est munie de séparateurs de poussières intégrés. Les valeurs limites d'émission pour les poussières sont exprimées en grammes par tonne de coke. Les valeurs limites d'émission pour les poussières, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés, provenant de l'extinction par voie humide du coke :

	Valeur limite d'émission (g/tonne coke)
extinction traditionnelle par voie humide	25
extinction par voie humide avec stabilisation du coke	10

Les émissions en cas d'extinction par voie humide de cokes sont mesurées selon la méthode non isocinétique de Mohrhauer (ex VDI 2303) en cas d'extinction par voie humide traditionnelle, selon la méthode d'échantillonnage isocinétique conforme à la méthode VDI 2066 en cas d'extinction par voie humide avec stabilisation du coke ou selon une autre méthode équivalente qui a été approuvée par un laboratoire agréé dans la discipline air, comme indiqué à l'article 6, 5°, b), du VLAREL du 19 novembre 2010.

Art. 3.1.5.1.12. Les émissions d'installation pour le triage et le traitement des cokes sont limitées par confinement des installations. Les effluents gazeux sont extraits efficacement et acheminés vers une installation de dépoussiérage. Pour les effluents gazeux déversés des installations pour le triage et le traitement de cokes, une valeur limite d'émission de 10 mg/Nm³ est d'application pour les poussières.

Sous-section 3.1.5.2. Eaux et eaux usées

Art. 3.1.5.2.1. La consommation d'eaux d'extinction est limitée et ces eaux d'extinction sont réutilisées autant que possible.

Art. 3.1.5.2.2. La réutilisation des eaux de procédé à forte charge organique comme les eaux d'extinction est évitée.

Art. 3.1.5.2.3. Les eaux usées issues du procédé de cokéfaction et du lavage du gaz de cokerie préalablement à leur rejet vers une station d'épuration des eaux usées sont traitées par une ou plusieurs des techniques visées dans la MTD 55 des Conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier.

Art. 3.1.5.2.4. Les valeurs limites d'émission, visées dans le tableau suivant, sont d'application au déversement des eaux usées d'une station d'épuration des eaux usées d'une seule cokerie dans les eaux de surface :

Paramètre	Valeur limite d'émission	Unité
DCO	20,0	mg/l
DBO	220,0	mg/l
somme de l'azote ammoniacal (NH ₄ ⁺ -N), des nitrates (NO ₃ ⁻ -N) et des nitrites (NO ₂ ⁻ -N)	50	mg/l
cyanure, aisément libérable	0,1	mg/l
phénols	0,5	mg/l
somme du sulfure dissous et du sulfure soluble en milieu acide	0,1	mg/l
Thiocyanate	4	mg/l
HAP (somme de fluoranthène, benzo[b]fluoranthène, benzo[k]fluoranthène, benzo[a]pyrène, indéno[1,2,3-cd]pyrène et benzo[g,h,i]pérylène)	0,05	mg/l

Sous-section 3.1.5.3. Résidus de production

Art. 3.1.5.3.1. Les résidus de production tels que le goudron présent dans l'eau de charbon et les effluents de distillation, ainsi que l'excès de boues activées provenant de la station d'épuration, sont recyclés en les réintroduisant dans le système d'enfournement de la cokerie.

Sous-section 3.1.5.4. Energie

Art. 3.1.5.4.1. Le gaz de cokerie extrait est utilisé comme combustible ou agent de réduction ou pour la synthèse de produits chimiques.

Section 3.1.6. Hauts fourneaux

Art. 3.1.6.1. La présente section s'applique à tous les hauts fourneaux.

Sous-section 3.1.6.1. Émissions atmosphériques

Art. 3.1.6.1.1. L'air déplacé lors du chargement à partir des trémies de stockage de l'unité d'injection de charbon est expulsé, capté et acheminé vers une installation de dépoussiérage. Une valeur limite d'émission de 20 mg/Nm³ est d'application pour les poussières.

Art. 3.1.6.1.2. Pour la préparation des charges (mélange, malaxage) et le transfert des matières, les émissions de poussières sont minimisées.

Art. 3.1.6.1.3. Des revêtements de rigoles de coulée ne contenant pas de goudron sont utilisés.

Art. 3.1.6.1.4. Les émissions de gaz de haut fourneau pendant le chargement sont minimisées par l'application d'une ou plusieurs des techniques visées dans la MTD 63 des Conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier.

Art. 3.1.6.1.5. Les émissions de poussières du haut fourneau sont réduites par l'application d'une ou plusieurs des techniques visées dans la MTD 64 van de Conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier.

Art. 3.1.6.1.6. Les émissions provenant du four sont limitées par l'optimisation du rendement collecteur pour les émissions diffuses de poussières et les vapeurs. Les effluents gazeux sont acheminés vers une installation de dépoussiérage. Une valeur limite d'émission de 15 mg/Nm³ est d'application pour les poussières. La concentration de poussières dans les effluents gazeux du four est mesurée et enregistrée en continu.

Art. 3.1.6.1.7. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés de régénérateurs de hauts fourneaux. Les valeurs limites d'émission se rapportent à un taux d'oxygène de référence de 3%.

Paramètre	Valeur limite d'émission en mg/Nm ³
poussière	10
SO _x , exprimé en SO ₂	200
NO _x , exprimé en NO ₂	100

La concentration des paramètres dans les effluents gazeux des cowpers de hauts fourneaux, visés au premier alinéa, est mesurée tous les quatre mois.

Par dérogation aux valeurs limites d'émissions générales visées au chapitre 4.4 du titre II du VLAREM, des plaques en acier réfractaire sont intégrées dans la maçonnerie de la chambre de combustion dans le cas de cowpers de hauts fourneaux équipés d'une chambre de combustion interne. La maçonnerie réfractaire des cowpers est réparée soigneusement pendant un arrêt des hauts fourneaux.

Sous-section 3.1.6.2. Eau et eaux usées

Art. 3.1.6.2.1. Pour le lavage des gaz de hauts fourneaux, la quantité des eaux de lavage est minimisée et ces eaux sont réutilisées autant que possible, si nécessaire après traitement au moyen d'un filtre à gravier.

Art. 3.1.6.2.2. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application au déversement des eaux usées du lavage des gaz de hauts fourneaux dans les eaux de surface :

Paramètre	Valeur limite d'émission (en mg/l)
matières en suspension	30,0
cyanure, aisément libérable	0,4
fer total	3
plomb total	0,5
zinc total	2,0

Sous-section 3.1.6.3. Résidus de production

Art. 3.1.6.3.1. La production de déchets par les hauts fourneaux est évitée par une ou plusieurs des techniques visées dans la MTD 68 des Conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier. Les résidus de hauts fourneaux qui ne peuvent pas être évités ni recyclés sont gérés de façon contrôlée.

Sous-section 3.1.6.4. Gestion des ressources

Art. 3.1.6.4.1. Pour la gestion des ressources des hauts fourneaux, la consommation de coke est réduite par injection directe d'agents réducteurs.

Sous-section 3.1.6.5. Energie

Art. 3.1.6.5.1. Un fonctionnement régulier et continu du haut fourneau, en régime stabilisé, est assuré afin de limiter les rejets et de réduire le risque de glissement de la charge.

Art. 3.1.6.5.2. Le gaz de haut fourneau extrait est utilisé comme combustible.

Art. 3.1.6.5.3. L'efficacité énergétique des cowpers est optimisée par l'application d'une ou plusieurs des techniques visées dans la MTD 74 des Conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier.

Section 3.1.7. Acierie à l'oxygène et coulée de l'acier

Art. 3.1.7.1. Les dispositions de la présente section sont d'application à toutes les aciéries à l'oxygène et installations de coulée de l'acier ainsi élaboré.

Sous-section 3.1.7.1. Emissions d'air

Art. 3.1.7.1.1. Pour la récupération des gaz de convertisseur à l'oxygène par suppression de la combustion, la concentration de poussière dans les gaz de convertisseur à l'oxygène est réduite par l'application d'une installation de dépoussiérage. Les concentrations résiduelles de poussières après stockage au gazomètre des gaz épurés du convertisseur à l'oxygène sont de 50 mg/Nm³ pour les installations existantes et 30 mg/Nm³ pour les nouvelles installations.

Pour la récupération des gaz de convertisseur à l'oxygène pendant le soufflage d'oxygène dans le cas d'une combustion complète, les émissions de poussières sont réduites par l'application d'une installation de dépoussiérage. Une valeur limite d'émission pour les poussières de 20 mg/Nm³ est d'application pour les effluents gazeux du convertisseur à l'oxygène. La concentration de poussières dans les effluents gazeux déversés est mesurée et enregistrée tous les quatre mois.

Les émissions provenant du transvasement de la fonte, de la poche torpille ou du mélangeur de fonte dans la poche de chargement, du prétraitement de la fonte, des procédés liés au convertisseur à l'oxygène, de la métallurgie secondaire et de la coulée continue sont limitées par capotage ou confinement des installations. Les effluents gazeux sont extraits efficacement et acheminés vers une installation de dépoussiérage. Une valeur limite d'émission pour les poussières de 10 mg/Nm³ est d'application en cas d'utilisation d'un filtre à manches et de 20 mg/Nm³ en cas d'utilisation d'une autre installation de dépoussiérage. La concentration de poussières dans les effluents gazeux déversés est mesurée et enregistrée en continu avant le chargement et le soutirage du convertisseur à l'oxygène et tous les quatre mois pour les autres procédés tels que le prétraitement, la métallurgie secondaire et la coulée continue.

Art. 3.1.7.1.2. Les émissions de poussières provenant du trou de passage de la lance à oxygène sont minimisées par l'application d'une ou plusieurs des techniques visées dans la MTD 77 des Conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier.

Art. 3.1.7.1.3. Pour le traitement du laitier sur site, les émissions de poussières sont réduites par l'application d'une ou plusieurs des techniques visées dans la MTD 79 des Conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier.

Sous-section 3.1.7.2. Eau et eaux usées

Art. 3.1.7.2.1. La consommation d'eau et les rejets d'eaux usées issues du dépoussiérage primaire du gaz de convertisseur à l'oxygène est évitée ou réduite par l'application d'une des techniques visées dans la MTD 80 des Conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier.

Art. 3.1.7.2.2. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application au déversement des eaux usées de machines de coulée continue dans les eaux de surface :

Paramètre	Valeur limite d'émission (in mg/l)
matières en suspension	20,0
fer total	3
nickel total	0,5
chrome total	0,5
zinc total	2
substances apolaires extractibles au perchloréthylène	5

Sous-section 3.1.7.3. Résidus de production

Art. 3.1.7.3.1. La production de déchets est évitée par l'application d'une ou plusieurs des techniques suivantes visées dans la MTD 82 des Conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier. Les résidus de procédé dans les convertisseurs à l'oxygène qui ne peuvent être évités, ni recyclés sont gérés de façon contrôlée.

Sous-section 3.1.7.4. Energie

Art. 3.1.7.4.1. En cas d'application d'une combustion interrompue, le gaz de convertisseur à l'oxygène est recueilli, nettoyé et tamponné pour sa réutilisation en tant que combustible. En cas d'application d'une combustion complète, l'énergie est récupérée par la production de vapeur.

Art. 3.1.7.4.2. Dans les nouvelles installations, la consommation d'énergie est réduite en utilisant des systèmes de poches à couvercle. Dans les installations existantes, les systèmes de poches à couvercle sont utilisés si la force des ponts de levage et la configuration de l'ensemble de l'installation le permettent.

Art. 3.1.7.4.3. Le procédé est optimisé et la consommation d'énergie est réduite par un procédé de coulée directe après le soufflage d'oxygène.

Art. 3.1.7.4.4. La consommation d'énergie est réduite en recourant à la coulée continue de produits minces à la cote quasi finale (« near net shape »), si la qualité et le mélange de produits des nuances d'acier fabriquées le justifient et s'il y a assez de place disponible dans les installations existantes.

Section 3.1.8. Acierie électrique et coulée de l'acier issu de ce procédé

Art. 3.1.8.1. Cette section s'applique à toutes les installations d'aciérie électrique et de coulée de l'acier ainsi élaboré.

Sous-section 3.1.8.1. Emissions d'air

Art. 3.1.8.1.1. Pour les procédés de fours à arc électrique (FAE), les émissions de mercure sont prévenues en évitant autant que possible l'utilisation de matières premières et de produits auxiliaires contenant du mercure.

Art. 3.1.8.1.2. Toutes les sources d'émission des fours à arc électrique sont extraites efficacement et acheminées vers une installation de dépoussiérage. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés de fours à arc électrique, y compris le préchauffage de la ferraille, le chargement, la fusion, la coulée, la métallurgie en poche et la métallurgie secondaire :

Paramètre	Valeur limite d'émission
poussière	5 mg/Nm ³
Hg	0,05 mg/Nm ³
Dioxines et furannes	0,1 ng TEQ/Nm ³

Pour les effluents gazeux de la coulée continue, une valeur limite d'émission de 10 mg/Nm³ est d'application pour les poussières.

La concentration de poussières dans les effluents gazeux déversés est mesurée et enregistrée en continu pour les fours à arc électrique, les convertisseurs, la coulée continue et les meuleuses et tous les quatre mois pour les autres procédés.

La concentration d'Hg dans les effluents gazeux déversés est mesurée et enregistrée tous les quatre mois.

Pour les dioxines et les furannes, les valeurs moyennes sont déterminées sur une période d'échantillonnage de six heures au minimum et de huit heures au maximum. La valeur limite d'émission renvoie à la concentration totale en dioxines et en furannes, calculée au moyen du concept d'« équivalence toxique ».

Pour la mesure des dioxines et des furannes et l'évaluation des résultats des mesures, les dispositions de la stratégie de mesure, visée à l'article 5.29.0.6, § 1er, 3°, du titre II du VLAREM sont d'application.

Art. 3.1.8.1.3. Pour le traitement du laitier sur site, les émissions de poussières sont réduites par l'application d'une ou plusieurs des techniques visées dans la MTD 90 des Conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier.

Sous-section 5.18.2.6. Eau et eaux usées

Art. 3.1.8.2.1. La consommation d'eau du procédé du four à arc électrique est minimisée en recourant autant que possible à des systèmes d'eau de refroidissement en circuit fermé, sauf en cas d'utilisation de systèmes de refroidissement à passage simple.

Art. 3.1.8.2.2. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application au déversement des eaux usées de machines de coulée continue dans les eaux de surface :

Paramètre	Valeur limite d'émission (in mg/l)
matières en suspension	20,0
fer total	3
nickel total	0,5
chrome total	0,5
zinc total	2
substances apolaires extractibles au perchloréthylène	5

Sous-section 3.1.8.3. Résidus de production

Art. 3.1.8.3.1. La production de déchets est évitée par l'application d'une ou plusieurs des techniques visées dans la MTD 93 des Conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier. Les résidus du procédé du four à arc électrique qui ne peuvent pas être évités ni recyclés sont gérés d'une manière contrôlée.

Sous-section 3.1.8.4. Energie

Art. 3.1.8.4.1. La consommation d'énergie est réduite en recourant à la coulée continue de produits minces à la cote quasi finale, si la qualité et le mélange de produits des nuances d'acier fabriquées le justifient et s'il y a assez de places disponibles dans les installations existantes.

Sous-section 3.1.8.5. Nuisances sonores

Art. 3.1.8.5.1. Les émissions sonores des installations du four à arc électrique et des procédés très bruyants sont réduites par une combinaison des techniques visées dans la MTD 95 des Conclusions sur les MTD pour la production de fer et d'acier.

Chapitre 3.2. Production de verre

Section 3.2.1. Champ d'application et définitions

Art. 3.2.1.1. § 1er. Ce chapitre est d'application aux établissements visés dans les rubriques 20.3.4, 1°, b), et 20.3.6, 2°, de la liste de classification du titre I^{er} du VLAREM. Les installations existantes, telles que visées à l'article 3.2.1.2, 2°, seront conformes au présent chapitre pour le 8 mars 2016 au plus tard.

Les activités IPPC correspondantes sont les activités 3.3 et 3.4, visées à l'annexe 1re du présent arrêté.

§ 2. Le paragraphe 1^{er} ne concerne pas la production de verre soluble, de laine polycristalline ou de miroirs.

Art. 3.2.1.2. Dans le présent chapitre, il y a lieu d'entendre par :

1° nouvelle installation : une unité introduite sur le site de l'installation après le 8 mars 2012 ou une unité entièrement reconstruite sur les fondations existantes après le 8 mars 2012 ;

2° installation existante : une unité autre qu'une nouvelle installation.

3° nouveau four : un four qui est placé sur le site de l'installation après le 8 mars 2012 ou entièrement transformé après le 8 mars 2012 ;

4° les Conclusions sur les MTD pour la production de verre : la décision d'exécution 2012/135/UE de la Commission du 28 février 2012 établissant les conclusions sur les meilleures techniques disponibles (MTD) pour la fabrication du verre, au titre de la directive 2010/75/UE du Parlement européen et du Conseil relative aux émissions industrielles, publiée au Journal officiel de l'Union européenne L70 du 8 mars 2012.

Art. 3.2.1.3. Pour l'application du présent chapitre, les conversions de concentrations en émissions massiques spécifiques, visées aux alinéas deux à cinq inclus, sont d'application.

Les valeurs limites d'émissions qui sont exprimées sous la forme d'émissions massiques spécifiques (kg/tonne de verre fondu) sont déterminées par le calcul, exposé au troisième alinéa, sauf dans le cas des fours à oxygène et, dans un très petit nombre de cas, des fours électriques, où les valeurs limites d'émission indiquées en kg/tonne de verre fondu ont été obtenues à partir de certaines données communiquées.

Le calcul utilisé pour convertir les concentrations en émissions massiques spécifiques est le suivant :

Émissions massiques spécifiques (kg/tonne de verre fondu) = facteur de conversion × concentration des émissions (mg/Nm³)

où : facteur de conversion = $(Q/P) \times 10^{-6}$,

avec Q égal au volume des effluents gazeux en Nm³/h et

P tirée en tonnes de verre fondu/h.

Le volume des effluents gazeux (Q) dépend de la consommation spécifique d'énergie, du type de combustible et du comburant, à savoir l'air, l'air enrichi en oxygène et l'oxygène dont la pureté est fonction du procédé de production. La consommation d'énergie est une fonction complexe faisant intervenir principalement le type de four, le type de verre et le pourcentage de calcin.

Une série de facteurs conversion, indiqués dans le tableau suivant, ont été utilisés pour convertir les concentrations en émissions massiques spécifiques. Les facteurs de conversion ont été établis pour des fours présentant un bon rendement énergétique et ne sont valables que pour des fours fonctionnant totalement en aérocombustion. Les facteurs indicatifs de conversion des mg/Nm³ en kg/tonne de verre fondu suivant sont utilisés pour des fours en aérocombustion et énergétiquement efficaces :

Secteurs		Facteurs de conversion des mg/Nm ³ en kg/tonne de verre fondu
Verre plat		$2,5 \times 10^{-3}$
Verre d'emballage	Cas général	$1,5 \times 10^{-3}$
	Cas particuliers (1)	Étude au cas par cas (souvent $3,0 \times 10^{-3}$)
Fibre de verre en filament continu		$4,5 \times 10^{-3}$
Verrerie domestique	Verre sodocalcique	$2,5 \times 10^{-3}$
	Cas particuliers (2)	Étude au cas par cas (entre $2,5$ et $> 10 \times 10^{-3}$; souvent $3,0 \times 10^{-3}$)
Laine minérale	Laine de verre	2×10^{-3}
	Cubilot pour fusion de la laine de roche	$2,5 \times 10^{-3}$
Verres spéciaux	Verre TV (écrans)	3×10^{-3}
	Verre TV (tube cathodique)	$2,5 \times 10^{-3}$
	Borosilicate (tube)	4×10^{-3}
	Vitrocéramique	$6,5 \times 10^{-3}$
	Verre d'éclairage (sodocalcique)	$2,5 \times 10^{-3}$
Fritte		Étude au cas par cas (entre $5 - 7,5 \times 10^{-3}$)

(1) Les cas particuliers correspondent aux cas les moins favorables (petits fours spéciaux ayant une production généralement inférieure à 100 t/jour, et un taux de calcin inférieur à 30 %).

(2) Les cas particuliers correspondent aux cas les moins favorables et/ou à des verres non sodocalciques : borosilicates, vitrocéramique, cristal et, plus rarement, cristal au plomb.

Section 1. Dispositions générales

Art. 3.2.2.1. Sauf indication contraire, les dispositions présentées dans la présente section peuvent s'appliquer à toutes les installations visées dans le présent chapitre.

Les dispositions spécifiques par procédé, présentées dans les sections 3.2.3 à 3.2.10 s'appliquent en plus des dispositions générales visées dans la présente section.

Art. 3.2.2.2. Il est mis en place et appliqué un système de management environnemental présentant toutes les caractéristiques suivantes :

- 1° engagement de la direction, y compris à son plus haut niveau ;
- 2° définition par la direction d'une politique environnementale intégrant le principe d'amélioration continue de l'installation ;
- 3° planification et mise en place des procédures nécessaires, fixation d'objectifs et de cibles, planification financière et investissement ;
- 4° mise en œuvre des procédures, axées principalement sur les aspects suivants :
 - a) organisation de l'entreprise et responsabilité du personnel,
 - b) formation, sensibilisation et compétence,
 - c) communication,
 - d) participation du personnel,
 - e) documentation,
 - f) contrôle efficace des procédés,
 - g) programmes de maintenance,
 - h) préparation et réaction aux situations d'urgence,
 - i) garantie du respect de la législation sur l'environnement ;
- 5° contrôle des performances et prise de mesures correctives, les aspects suivants étant plus particulièrement pris en considération :
 - a) surveillance et mesure,
 - b) mesures correctrices et préventives,
 - c) tenue de registres,
 - d) audit interne et externe indépendant (si possible) pour déterminer si le système de management environnemental respecte les modalités prévues et a été correctement mis en œuvre et tenu à jour ;
- 6° revue par la direction du système de management environnemental et de sa pertinence, de son adéquation et de son efficacité ;
- 7° suivi de la mise au point de technologies plus propres ;
- 8° prise en compte de l'impact sur l'environnement du démantèlement d'une unité dès le stade de sa conception et pendant toute la durée de son exploitation ainsi que lors de son démantèlement ultérieur;
- 9° réalisation régulière d'une analyse comparative des performances.

Art. 3.2.2.3. La consommation spécifique d'énergie est limitée par l'application d'une ou plusieurs des techniques visée dans la MTD 2 des Conclusions sur les MTD pour la production de verre.

Art. 3.2.2.4. Les émissions diffuses de poussières dues au stockage et à la manutention des matières solides sont prévenues ou, si cela n'est pas possible, réduites par l'application d'une ou de plusieurs des techniques visées dans la MTD 3 des Conclusions sur les MTD pour la production de verre.

Art. 3.2.2.5. Les émissions gazeuses diffuses dues au stockage et à la manutention des matières premières volatiles sont prévenues ou, si cela n'est pas possible, réduites par l'application d'une ou de plusieurs des techniques visées dans la MTD 4 des Conclusions sur les MTD pour la production de verre.

Art. 3.2.2.6. La consommation d'énergie et les émissions atmosphériques sont réduites par une surveillance constante des paramètres d'exploitation et par un entretien programmé du four de fusion. La technique est indiquée dans la MTD 5 des Conclusions sur les MTD pour la production de verre.

Art. 3.2.2.7. Une sélection soignée et un contrôle sont effectués de toutes les substances et matières premières entrant dans le four de fusion afin de réduire ou d'éviter les émissions atmosphériques par l'application d'une ou de plusieurs des techniques visées dans la MTD 6 des Conclusions sur les MTD pour la production de verre.

Art. 3.2.2.8. Les paramètres critiques du procédé sont mesurés en continu pour garantir la stabilité du procédé.

Art. 3.2.2.9. Tous les systèmes de traitement des effluents gazeux fonctionnent à capacité optimale dans les conditions normales d'exploitation, afin de prévenir ou d'éviter les émissions.

Art. 3.2.2.10. Si, en raison des conditions de pression et de température dans les effluents gazeux, les métaux sont également présents sous forme gazeuse ou sous forme de gouttes, les valeurs limites d'émission pour les métaux s'appliquent dans ce chapitre pour la somme des émissions solides, liquides et gazeuses.

Art. 3.2.2.11. Pour les mesures discontinues d'émissions atmosphériques, la valeur moyenne de trois échantillons prélevés chacun sur une période d'au moins 30 minutes est déterminée comme valeur de mesure. Pour les fours à régénérateurs, la période de mesure doit comprendre un minimum de deux cycles d'inversion des chambres de régénération.

Art. 3.2.2.12. Les conditions de référence suivantes s'appliquent concernant les émissions atmosphériques :

Activités		Unité	Conditions de référence
Activités de fusion	Fours classiques à fusion continue	mg/Nm ³	8 % d'oxygène en volume
	Fours classiques à fusion discontinue	mg/Nm ³	13 % d'oxygène en volume
	Fours à oxygène	kg/tonne de verre fondu	L'expression de niveaux d'émission en mg/Nm ³ pour une concentration d'oxygène de référence est sans objet
	Fours électriques	mg/Nm ³ ou kg/tonne de verre fondu	L'expression de niveaux d'émission en mg/Nm ³ pour une concentration d'oxygène de référence est sans objet
	Fours à fritte	mg/Nm ³ ou kg/tonne de verre fondu	Les concentrations se rapportent à 15 % d'oxygène en volume. Lorsque l'on utilise des fours à air-gaz, expression en concentration des émissions (mg/Nm ³). Si la fusion est exclusivement réalisée en oxycombustion, expression sous la forme d'émissions massiques spécifiques (kg/tonne de fritte fondue). Dans le cas d'une combustion à l'air enrichi en oxygène, expression soit en concentration des émissions (mg/Nm ³), soit en émissions massiques spécifiques (kg/tonne de fritte fondue).
	Tous types de fours	kg/tonne de verre fondu	Les émissions massiques spécifiques sont rapportées à une tonne de verre fondu.
Activités autres que la fusion, y compris procédés en aval	Tous procédés	mg/Nm ³	Pas de correction pour l'oxygène
	Tous procédés	kg/tonne de verre	Les émissions massiques spécifiques sont rapportées à une tonne de verre produite

Art. 3.2.2.13. La concentration des paramètres suivants dans les effluents gazeux des fours de fusion, pour laquelle les valeurs limites d'émission sont reprises dans les sections 3.2.3 à 3.2.10 inclus est mesurée à la fréquence suivante :

Paramètre	Fréquence de mesure
poussières, NO _x et SO _x	continue
fluorures inorganiques gazeux, chlorures inorganiques gazeux, métaux	tous les quatre mois

Les mesures continues peuvent être remplacées par des mesures continues d'autres paramètres représentatifs. Les mesures d'autres paramètres représentatifs garantissent que le système de traitement de traitement des effluents gazeux fonctionne correctement et que les niveaux d'émission sont maintenus. Dans ce cas, une mesure périodique est effectuée tous les six mois.

Art. 3.2.2.14. Les émissions de bore du four de fusion lorsque le mélange vitrifiable contient des composés de bore sont limitées par l'application d'une ou de plusieurs des techniques visées dans la MTD 11 des Conclusions sur les MTD pour la production de verre. La surveillance des émissions de bore doit être effectuée selon une méthode spécifique permettant de mesurer à la fois les formes solides et les formes gazeuses, et de déterminer la technique pour éliminer efficacement ces espèces des effluents gazeux.

Art. 3.2.2.15. La concentration des paramètres dans les effluents gazeux des procédés de post-traitement, pour lesquels des valeurs limites d'émission sont reprises dans les sections 3.2.3 à 3.2.10 inclus est mesurée tous les quatre mois.

Art. 3.2.2.16. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés des fours de fusion :

Paramètre	valeurs limites d'émission en mg/Nm ³	Remarques :
CO	100	
ammoniac	30	en cas d'application de techniques SCR ou SNCR

Art. 3.2.2.17. En cas d'application des installations de traitement des effluents gazeux sur la base d'une réduction catalytique sélective ou d'une réduction non catalytique sélective, les émissions de NH₃ dans les effluents gazeux déversés sont mesurées et enregistrées chaque mois.

Art. 3.2.2.18. En cas d'application de techniques primaires ou de techniques de réduction chimique par combustible pour la réduction des émissions de NO_x , ou lorsqu'une combustion partielle est possible, les émissions de CO sont mesurées chaque mois et enregistrées dans les effluents gazeux déversés.

Art. 3.2.2.19. La consommation d'eau est limitée par application d'une ou plusieurs des techniques visées dans la MTD 12 des Conclusions sur les MTD pour la production de verre.

Art. 3.2.2.20. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application au déversement des eaux usées dans les eaux de surface :

Paramètre	Valeur limite d'émission	unité
limite inférieure pH	6,5	unité de pH
limite supérieure pH	9	unité de pH
matières en suspension	30	mg/l
DCO	90	mg/l
sulfates	1000	mg/l
total des fluorures liés inorganiques	10 en cas de polissage à l'acide : 6	mg/l
plomb total	crystal au plomb : 0,30	mg/l
	autres secteurs : 0,05	mg/l
antimoine total	0,5	mg/l
arsenic total	0,3	mg/l
baryum total	3,0	mg/l
zinc total	0,5	mg/l
cuiivre total	0,3	mg/l
chrome total	0,3	mg/l
cadmium total	0,05	mg/l
étain total	0,5	mg/l
nickel total	0,5 verre creux 0,2	mg/l
ammonium (NH_4^+)	5 miroir et verre mat : 10	mg/l
bore total	3,0	mg/l
phénol	1 verre creux : 0,4 verre plat et dérivés de verre : 0,04	mg/l
substances apolaires extractibles par perchloréthylène	15	mg/l

Art. 3.2.2.21. La production de déchets solides qui doivent être éliminés est limitée par l'application d'une ou de plusieurs des techniques visées dans la MTD 14 des Conclusions sur les MTD pour la production de verre.

Art. 3.2.2.22. Les émissions sonores sont limitées par application d'une ou plusieurs des techniques visées dans la MTD 15 des Conclusions sur les MTD pour la production de verre.

Section 3.2.3. Fabrication du verre d'emballage

Art. 3.2.3.1. Cette section est d'application à toutes les installations de production de verre d'emballage.

Art. 3.2.3.2. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés des fours de fusion pour la fabrication de verre d'emballage :

Paramètre	Remarques :	Valeur limite d'émission		
		mg/Nm ³	kg/tonne verre fondu	
Poussières		20	0,06	
NO _x exprimé en NO ₂	en cas d'utilisation de nitrates dans le mélange vitrifiable pour des campagnes de courte durée ou dans le cas des fours de fusion de capacité < 100 t/j	1000	3	
	dans tous les autres cas :	techniques primaires pour le procédé de combustion et conception du four	800	1,2
		fusion électrique	100	0,3
		Fusion à l'oxygène	Non applicable	0,8
	Techniques secondaires	500	0,75	
SO _x exprimé en SO ₂	en cas d'utilisation de gaz naturel	500	0,75	
	en cas d'utilisation de fioul	1200	1,8	
chlorures anorganiques gazeux exprimés en HCl	en cas de traitement simultané des effluents gazeux des activités de traitement de surface à chaud	20	0,03	
	autre	10	0,02	
fluorures anorganiques gazeux exprimés en HF		5	0,008	
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)	sans addition intentionnelle de métaux au mélange	0,2	0,3 x 10 ⁻³	
	avec addition de métaux au mélange ou en cas de traitement simultané des effluents gazeux des activités de traitement de surface à chaud	1	1,5 x 10 ⁻³	
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)+Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn	sans addition intentionnelle de métaux au mélange	1	1,5 x 10 ⁻³	
	avec addition de métaux au mélange ou en cas de traitement simultané des effluents gazeux des activités de traitement de surface à chaud	5	7,5 x 10 ⁻³	

Art. 3.2.3.3. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés de procédés de post-traitement pour la fabrication de verre d'emballage, si les effluents gazeux sont traités séparément :

Paramètre	Remarques :	valeur limites d'émission en mg/Nm ³
poussière	en cas d'activités de traitement de surface à chaud	10
composés de titane, exprimés en Ti	en cas d'activités de traitement de surface à chaud	5
composés d'étain, y compris des composés organostanniques, exprimés en Sn	en cas d'activités de traitement de surface à chaud	5
chlorures anorganiques gazeux exprimés en HCl	en cas d'activités de traitement de surface à chaud	30
SO _x exprimés en SO ₂	en cas d'utilisation de SO ₃ pour les procédés de traitement de surface	200

Section 3.2.4. Fabrication de verre plat

Art. 3.2.4.1. Cette section est d'application à toutes les installations de production de verre plat.

Art. 3.2.4.2. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés de fours de fusion pour la fabrication de verre plat :

Paramètre	Remarques :	Valeur limite d'émission		
		mg/Nm ³	kg/tonne de verre fondu	
Poussières		20	0,05	
NO _x , exprimé en NO ₂	Lorsque le mélange vitrifiable contient des nitrates pour la production de verre plat spécial, dans le cas d'un nombre limité de campagnes courtes	1200	3	
	dans tous les autres cas :	Techniques primaires pour le procédé de combustion	800	2
		Procédé Fenix	700	1,75
		Fusion à l'oxygène	Non applicable	2
		techniques secondaires - pas de four nouveau ou transformé normalement	700	1,75
techniques secondaires - four nouveau ou transformé normalement	400	1		
SO _x exprimé en SO ₂	en cas d'utilisation de gaz naturel	500	1.25	
	en cas d'utilisation de fioul	1300	3,25	
chlorures anorganiques gazeux exprimés en HCl	en cas de recyclage des poussières dans le mélange vitrifiable	25	0,0625	
	autre	10	0,025	
fluorures anorganiques gazeux exprimés en HF		4	0,010	
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)	à l'exception des verres colorés au sélénium	1	2,5 x 10 ⁻³	
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI) +Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn	à l'exception des verres colorés au sélénium	5	12,5 x 10 ⁻³	
composés de sélénium, exprimés en Se	avec des verres colorés au sélénium	3	7,5 x 10 ⁻³	

Art. 3.2.4.3. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés de procédés de post-traitement pour la fabrication de verre plat, si les effluents gazeux sont traités séparément :

Paramètre	valeurs limites d'émission en mg/Nm ³
poussière	20
chlorures anorganiques gazeux exprimés en HCl	10
fluorures anorganiques gazeux exprimés en HF	5
SO _x exprimé en SO ₂	200
somme de As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)	1
somme de As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)+Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn	5

Section 3.2.5. Fabrication de fibres de verre à filament continu

Art. 3.2.5.1. Cette section est d'application à toutes les installations de production de fibres de verre à filament continu.

Art. 3.2.5.2. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés de fours de fusion pour la fabrication de fibres de verre à filament continu :

Paramètre	Remarques :	Valeur limite d'émission	
		mg/Nm ³	kg/tonne de verre fondu
poussière		20	0,09
NO _x exprimé en NO ₂	techniques primaires pour le procédé de combustion	1000	4,5
	fusion à l'oxygène	Non applicable	1,5
SO _x (SO ₂)	en cas d'utilisation de gaz naturel	800	3,6
	en cas d'utilisation de fioul	1000	4,5
chlorures anorganiques gazeux exprimés en HCl		10	0,05
fluorures anorganiques gazeux exprimés en HF	en cas d'utilisation de composés fluorés dans le mélange vitrifiable	15	0,07
	en cas d'autre usage	5	0,02
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)		1	4,5 x 10 ⁻³
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI) +Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn +V+Sn		3	13,5 x 10 ⁻³

Art. 3.2.5.3. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés de procédés de post-traitement pour la fabrication de fibres de verre à filament continu, si les effluents gazeux sont traités séparément :

Paramètre	Remarques :	Valeur limite d'émission en mg/Nm ³
poussière	Émissions résultant du formage et de l'ensimage, de la découpe et du broyage	20
formaldéhyde	Émissions résultant du formage et de l'ensimage	10
ammoniac	Émissions résultant du formage et de l'ensimage	30
composés organiques volatils, exprimés en total des composés organiques	Émissions résultant du formage et de l'ensimage	20

Section 3.2.6. Fabrication de verrerie domestique

Art. 3.2.6.1. Cette section est d'application à toutes les installations pour la fabrication de verrerie domestique.

Art. 3.2.6.2. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés de fours de fusion pour la fabrication de verrerie domestique :

Paramètre	Remarques :	Valeur limite d'émission		
		mg/Nm ³	kg/tonne de verre fondu	
poussière	en cas de compositions de mélange vitrifiable avec des quantités importantes de substances dangereuses	10	0,03	
	dans d'autres compositions	20	0,06	
NO _x , exprimé en NO ₂	en cas d'addition de nitrates dans le mélange vitrifiable dans le cas d'un nombre limité de cycles de production ou pour des fours de fusion dont la capacité est < 100 t/jour, pour la production de types spéciaux de verre sodocalcique et d'autres types de verrerie domestique spéciale	en cas de fours classiques en aérocubation	1500	3,75
		fusion électrique	500	10
	dans tous les autres cas :	techniques primaires pour le procédé de combustion et conception du four	1000	2,5
		fusion électrique	100	0,3
	fusion à l'oxygène	Non applicable	1,5	
SO _x exprimé en SO ₂	en cas d'utilisation de gaz naturel	300	0,75	
	en cas d'utilisation de fioul	1000	2,5	
		100	0,25	
chlorures anorganiques gazeux exprimés en HCl	fusion électrique	10	0,03	
	en cas d'utilisation gazeuse de KCl ou de NaCl comme affinants	30	0,09	
	autre	20	0,06	
fluorures anorganiques gazeux exprimés en HF	production de verre opale, recyclage des poussières retenues par les filtres ou utilisation d'une forte proportion de calcin externe dans le mélange vitrifiable	5	0,015	
	fusion électrique	1	0,003	
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)	à l'exception de verre coloré au sélénium	1	3 x 10 ⁻³	
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)+Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn	à l'exception de verre coloré au sélénium	5	15 x 10 ⁻³	
composés de sélénium, exprimés en Se	en cas d'utilisation de composés de sélénium pour colorer le verre	1	3 x 10 ⁻³	
composés de plomb, exprimés en Pb	en cas d'utilisation de composés de plomb pour fabriquer du cristal au plomb	1	3 x 10 ⁻³	

Art. 3.2.6.3. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés de procédés de post-traitement pour la fabrication de fibres de verrerie domestique, si les effluents gazeux sont traités séparément :

Paramètre	Remarques :	Valeur limite d'émission en mg/Nm ³
poussière		10
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)		1
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)+Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn		5
composés de plomb exprimés en Pb	procédés de post-traitement de cristal au plomb	1,5
HF	provenant du polissage à l'acide	5

Section 3.2.7. Fabrication de verre spécial

Art. 3.2.7.1. Cette section est d'application à toutes les installations pour la fabrication de verre spécial.

Art. 3.2.7.2. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés de fours de fusion pour la fabrication de verre spécial :

Paramètre	Remarques :	Valeur limite d'émission		
		mg/Nm ³	kg/tonne de verre fondu	
poussière	en cas de compositions du mélange vitrifiables avec des quantités importantes de substances dangereuses	10	0,065	
	autre	20	0,13	
NO _x , exprimé en NO ₂	si le mélange vitrifiable contient des nitrates	fusion électrique	1	
		autre	6	
	si le mélange ne contient pas de nitrates	techniques primaires pour le procédé de combustion	800	3,2
		fusion électrique	100	0,4
		fusion à l'oxygène	Non applicable	1
		fusion à l'oxygène : production de verre spécial de borosilicate (tube) à usage pharmaceutique		3
techniques secondaires	500	3		
SO _x exprimé en SO ₂	en cas d'utilisation de la fusion électrique et de compositions de mélanges vitrifiables sans sulfates	30	0,08	
	en cas d'utilisation de gaz naturel	200	0,5	
	en cas d'utilisation de fioul	800	2	
chlorures anorganiques gazeux exprimés en HCl	en cas d'utilisation de matières premières colorées dans le mélange	20	0,05	
	en cas d'autre utilisation	10	0,03	
fluorures anorganiques gazeux exprimés en HF		5	0,04	
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)	sans addition intentionnelle de métaux au mélange	0,1	0,3 x 10 ⁻³	
	avec addition de métaux au mélange	1	3 x 10 ⁻³	
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)+Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn	sans addition intentionnelle de métaux au mélange	1	3 x 10 ⁻³	
	avec addition de métaux au mélange	5	15 x 10 ⁻³	

Art. 3.2.7.3. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés de procédés de post-traitement pour la fabrication de fibres de verre spécial, si les effluents gazeux sont traités séparément :

Paramètre	Remarques :	Valeur limite d'émission en mg/Nm ³
poussière		10
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)		1
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)+Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn		5
fluorures anorganiques gazeux exprimés en HF	provenant du polissage à l'acide	5

Section 3.2.8. Fabrication de laine minérale

Art. 3.2.8.1. Cette section est d'application à toutes les installations pour la fabrication de laine minérale.

Art. 3.2.8.2. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés de fours de fusion pour la fabrication de laine minérale :

Paramètre	Remarques :		Valeur limite d'émission	
			mg/Nm ³	kg/tonne de verre fondu
poussière			20	0,05
NO _x , exprimé en NO ₂	en cas de production de laine minérale, lorsque le mélange vitrifiable ne contient pas de nitrates	fours en aérocombustion et fours électriques	500	1
		fusion à l'oxygène	Non applicable	0,5
	en cas de production de laine minérale, lorsque le mélange vitrifiable contient des nitrates	fusion à l'oxygène lorsque le mélange contient des nitrates	500	1
		autres, lorsque le mélange contient des nitrates	700	1,4
en cas de production de laine de roche		500	1,25	
SO _x exprimé en SO ₂	en cas de production de laine de verre	fusion électrique	50	0,1
		en cas d'utilisation de gaz naturel	150	0,3
	en cas de production de laine de roche	fours au gaz et fours électriques	350	0,9
		Cubilots à vent chaud, sans briquettes ni recyclage du laitier, priorité à la réduction des SO _x	400	1
		Cubilots à vent chaud, avec briquettes ou recyclage du laitier, priorité à la limitation des déchets	1400	3,5
chlorures anorganiques gazeux exprimés en HCl	en cas de production de laine de verre	10	0,02	
	en cas de production de laine de roche	30	0,075	
fluorures anorganiques gazeux exprimés en HF			5	0,013
H ₂ S	en cas de production de laine de roche		2	0,005
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)	fabrication de laine de roche dans des cubilots		1	2,5 x 10 ⁻³
	autre		0,2	0,4 x 10 ⁻³
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)+Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn	fabrication de laine de roche dans des cubilots		2	5 x 10 ⁻³
	autre		1	2 x 10 ⁻³

Art. 3.2.8.3. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés de la zone de formage pour la fabrication de laine minérale, lorsque les effluents gazeux sont traités séparément. Les valeurs limites d'émission se rapportent aux émissions totales résultant du formage, de l'étuve de polymérisation et du refroidissement :

Paramètre	valeurs limites d'émission en mg/Nm ³
total des particules solides	50
phénol	10
formaldéhyde	5
ammoniac	60
amines	3
substances organiques volatiles, exprimées en carbone organique total	30

Art. 3.2.8.4. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés des fours de polymérisation pour la fabrication de laine minérale, lorsque les effluents gazeux sont traités séparément:

Paramètre	Valeur limite d'émission	
	mg/Nm ³	kg/tonne de verre fondu
total des particules solides	30	0,2
phénol	5	0,03
formaldéhyde	5	0,03
ammoniac	60	0,4
amines	2	0,01
substances organiques volatiles, exprimées en carbone organique total	10	0,065
NO _x , exprimé en NO ₂	200	1

Section 3.2.9. Fabrication de laine d'isolation haute température

Art. 3.2.9.1. Cette section est d'application à toutes les installations pour la fabrication de laine d'isolation haute température.

Art. 3.2.9.2. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés de fours de fusion pour la fabrication de laine d'isolation haute température :

Paramètre	Remarques :	valeurs limites d'émission en mg/Nm ³
poussière		20
NO _x , exprimé en NO ₂	fours de calcination du lubrifiant	200
SO _x (SO ₂)		50
chlorures anorganiques gazeux exprimés en HCl		10
fluorures anorganiques gazeux exprimés en HF		5
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)		1
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)+Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn		5
substances organiques volatiles, exprimées en carbone organique total	fours de calcination du lubrifiant	20

Art. 3.2.9.3. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés des procédés post-traitement pour la fabrication de laine d'isolation haute température, lorsque les effluents gazeux sont traités séparément :

Paramètre	Remarques :	Valeur limite d'émission en mg/Nm ³
poussière	en cas d'émissions de laine de silicate d'aluminium et de fibres céramiques réfractaires	1
	autre	5
SO _x exprimé en SO ₂		50
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)		1
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)+Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn		5

Section 3.2.10. Production de frites

Art. 3.2.10.1. Cette section est d'application à toutes les installations pour la production de frites.

Art. 3.2.10.2. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés des fours de fusion pour la production de frites :

Paramètre	Remarques :	Valeur limite d'émission	
		mg/Nm ³	kg/tonne de verre fondu
poussière		20	0,15
NO _x , exprimé en NO ₂	aéroccombustion, sans nitrates	Non applicable	5
	aéroccombustion, avec nitrates	Non applicable	10
	combustion de combustible et d'air ou de combustible et d'air enrichi en oxygène, sans nitrates	1000	7,5 10
	combustion de combustible et d'air ou de combustible et d'air enrichi en oxygène, avec nitrates	1600	12
SO _x exprimé en SO ₂		200	1,5
chlorures anorganiques gazeux exprimés en HCl		10	0,05
fluorures anorganiques gazeux exprimés en HF		5	0,03
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)		1	7,5 x 10 ⁻³
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)+Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn		5	37 x 10 ⁻³

Art. 3.2.10.3. Les valeurs limites d'émission, indiquées dans le tableau suivant, sont d'application aux effluents gazeux déversés des procédés post-traitement pour la production de frites, lorsque les effluents gazeux sont traités séparément :

Paramètre	Valeur limite d'émission en mg/Nm ³
poussière	10
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)	1
somme As+Co+Ni+Cd+Se+Cr(VI)+Sb+Pb+Cr(III)+Cu+Mn+V+Sn	5

Chapitre 4. Dispositions modificatives et finales

Chapitre 4.1. Dispositions modificatives

Section 4.1.1. Modifications au titre I^{er} du VLAREM

Art. 4.1.1.1. A l'article 1, 13°, c), de l'arrêté de l'Exécutif flamand du 6 février 1991 fixant le règlement flamand relatif à l'autorisation écologique, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 7 juin 2013, la partie de phrase « et l'article 4.1.13.3, 2° du titre II du VLAREM » est abrogée.

Art. 4.1.1.2. A l'article 5, § 7, 1°, h), du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 janvier 1999 et remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 7 juin 2013, le membre de phrase « 43ter » est remplacé par le membre de phrase « 2.1.1 du titre III du VLAREM ».

Art. 4.1.1.3. À l'article 30, § 1er, cinquième alinéa, 3° du même arrêté, ajouté par l'arrêté du Gouvernement flamand du 7 juin 2013, les modifications suivantes sont apportées :

1° la partie de phrase « 1.2.2bis.4 du titre II du VLAREM » est remplacée par la partie de phrase « 1.4 du titre III du VLAREM » ;

2° la partie de phrase « 1.2.2bis.3, 1°, du titre II du VLAREM » est remplacée par la partie de phrase « 1.4, troisième alinéa, du titre III du VLAREM ».

Art. 4.1.1.4. À l'article 30bis du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 janvier 1999 et modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 7 juin 2013, les modifications suivantes sont apportées :

1° au paragraphe 2, point 13°, la partie de phrase « 43ter » est remplacée par la partie de phrase « 2.1.1 du titre III du VLAREM » ;

2° au paragraphe 6, la partie de phrase « section 1.2.2bis du titre II du VLAREM » est remplacée par la partie de phrase « article 1.4 du titre III du VLAREM » ;

3° au paragraphe 8, la partie de phrase « section 1.2.2bis du titre II du VLAREM » est remplacée par la partie de phrase « article 1.4 du titre III du VLAREM » ;

4° au paragraphe 11, la partie de phrase « 43ter, 1° et 1°bis » est remplacée par la partie de phrase « 2.1.1, 1° et 2° du titre III du VLAREM ».

Art. 4.1.1.5. À l'article 41bis du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 janvier 1999 et modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 7 juin 2013, les modifications suivantes sont apportées :

1° au point 2°, la partie de phrase « section 1.2.2bis du titre II du VLAREM » est remplacée par la partie de phrase « article 1.4 du titre III du VLAREM » ;

2° au point 5°, la partie de phrase « section 1.2.2bis du titre II du VLAREM » est remplacée par la partie de phrase « article 1.4 du titre III du VLAREM » et la partie de phrase

« 1.2.2bis.3 du titre II du VLAREM » est remplacée par la partie de phrase « 1.4, troisième alinéa, du titre III du VLAREM ».

Art. 4.1.1.6. L'article 43ter du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 janvier 1999 et remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 7 juin 2013, est abrogé.

Art. 4.1.1.7. L'article 43quater du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 7 juin 2013, est abrogé.

Art. 4.1.1.8. À l'annexe 4 B, 1, h) du même arrêté, remplacée par l'arrêté du Gouvernement flamand du 24 avril 2009 et modifiée pour la dernière fois par l'arrêté du Gouvernement flamand du 7 juin 2013, la partie de phrase « 43ter » est remplacée par la partie de phrase « 2.1.1 du titre III du VLAREM ».

Section 4.1.2. Modifications au titre II du VLAREM

Art. 4.1.2.1 Dans l'arrêté du Gouvernement flamand du 1^{er} juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement, modifié pour la dernière fois par l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 janvier 2014, la section 1.2.2bis, qui se compose des articles 1.2.2bis.1 à 1.2.2bis.4 inclus, est abrogée.

Art. 4.1.2.2. Dans la section 1.2.2ter du même arrêté, insérée par l'arrêté du Gouvernement flamand du 7 juin 2013, la partie de phrase « 1.2.2bis.4 » est à chaque fois remplacée par la partie de phrase « 1.4, quatrième alinéa, du titre III du VLAREM ».

Art. 4.1.2.3. Dans le même arrêté, modifié pour la dernière fois par l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 janvier 2014, la section 4.1.13, qui se compose des articles 4.1.13.1 à 4.1.13.5 inclus, est abrogée.

Art. 4.1.2.4. Dans la sous-section 4.4.7.2 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 18 janvier 2013, un point 4.4.7.2.2bis est inséré et s'énonce comme suit :

« Art. 4.4.7.2.2bis. Les silos pour le stockage de substances pulvérulentes de catégories SC1 et SC2 sont équipés d'une installation de dépoussiérage. Une valeur limite d'émission de 10 mg/Nm³ est d'application pour les poussières.

Pour les installations autorisées avant le 1^{er} juillet 2014, cette disposition est d'application à partir du 1^{er} juillet 2017. ».

Art. 4.1.2.5. Dans le même arrêté, tel que modifié pour la dernière fois par l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 janvier 2014, la section 5.20.3, qui se compose des articles 5.20.3.1 à 5.20.3.10 inclus, est abrogée.

Art. 4.1.2.6. À l'article 5.29.0.4, § 3 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 19 septembre 2008 et modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 18 janvier 2013, le deuxième alinéa est remplacé par ce qui suit :

« Ces dispositions sont d'application jusqu'au 1^{er} juillet 2017. ».

Art. 4.1.2.7. À l'article 5.29.0.6 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 7 juin 2013, les modifications suivantes sont apportées :

1° au paragraphe 1er, le treizième alinéa est abrogé ;

2° au paragraphe 2, le point 1° est abrogé.

Art. 4.1.2.8. À l'article 5.30.0.4, § 4 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 19 septembre 2008 et modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 18 janvier 2013, est inséré un alinéa deux énoncé comme suit :

« Ces dispositions sont d'application jusqu'au 1^{er} juillet 2017. ».

Art. 4.1.2.9. L'annexe 1.2.2bis du même arrêté, insérée par l'arrêté du Gouvernement flamand du 7 juin 2013, est abrogée.

Section 4.1.3. Modifications de l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement

Art. 4.1.3.1. À l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement, modifié pour la dernière fois par l'arrêté du Gouvernement flamand du 7 juin 2013, il est ajouté une annexe XXXIV qui est jointe en annexe 3 au présent arrêté.

Chapitre 4.2. Dispositions finales

Art. 4.2.1. Le présent arrêté est cité comme titre III du VLAREM du 16 mai 2014.

Art. 4.2.2. Le ministre flamand compétent pour l'environnement et la politique de l'eau est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, le 16 mai 2014.

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,

K. PEETERS

La Ministre flamande de l'Environnement, de la Nature et de la Culture,

J. SCHAUVLIEGE

Annexe 1^{re}. Liste des activités IPPC, conformément à l'annexe I de la directive 2010/75/UE du Parlement européen et du Conseil du 24 novembre 2010 relative aux émissions industrielles (prévention et réduction intégrées de la pollution)

Les valeurs seuils citées ci-dessous se rapportent généralement à des capacités de production ou à des rendements. Si plusieurs activités relevant de la même description d'activité contenant un seuil sont mises en œuvre dans une même installation, les capacités de ces activités s'additionnent. Pour les activités de gestion des déchets, ce mode de calcul s'applique aux activités visées au point 5.1 et au point 5.3, sous a) et b).

1. Industries énergétiques

- 1.1. L'utilisation de combustibles dans des installations d'une puissance calorifique nominale totale de 50 MW ou plus.
- 1.2. Le raffinage de pétrole et de gaz.
- 1.3. La production de coke.
- 1.4. La gazéification ou liquéfaction de :
 - a) charbon ;
 - d'autres combustibles dans les installations d'une puissance calorifique nominale totale de 20 MW ou plus.

2. Production et transformation des métaux

- 2.1. Grillage ou frittage de minerai métallique (y compris de minerai sulfuré).
- 2.2. Production de fonte ou d'acier (fusion primaire ou secondaire), y compris les coulées continues d'une capacité de plus de 2,5 tonnes par heure.
- 2.3. Transformation de métaux ferreux par :
 - a) laminage à chaud avec une capacité supérieure à 20 tonnes d'acier brut par heure ;
 - b) opérations de forgeage à l'aide de marteaux dont l'énergie de frappe dépasse 50 kilojoules par marteau et pour lesquelles la puissance calorifique mise en œuvre est supérieure à 20 MW ;
 - c) application de couches de protection de métal en fusion avec une capacité de traitement supérieure à 2 tonnes d'acier brut par heure.
- 2.4. Fusion de métaux ferreux d'une capacité de production journalière de 20 tonnes.
- 2.5. Traitement de métaux non ferreux :
 - a) la production de métaux bruts non ferreux à partir de minerais, de concentrés ou de matières premières secondaires par procédés métallurgiques, chimiques ou électrolytiques ;
 - b) la fusion, y compris l'alliage de métaux non-ferreux incluant les produits de récupération et l'exploitation de fonderies de métaux non-ferreux avec une capacité de fusion supérieure à 4 tonnes par jour pour le plomb et le cadmium ou à 20 tonnes par jour pour tous les autres métaux.
- 2.6. Traitement de surface de métaux et de matières plastiques utilisant un procédé électrolytique ou chimique, lorsque le volume des cuves affectées au traitement est supérieur à 30 m³.

3. Industrie minérale

3.1. Production de ciment, de chaux et d'oxyde de magnésium :

- a) Production de clinker (ciment) dans des fours rotatifs avec une capacité de production supérieure à 500 tonnes par jour, ou dans d'autres types de fours, avec une capacité de production supérieure à 50 tonnes par jour ;
- b) Production de chaux dans des fours avec une production supérieure à 50 tonnes par jour ;
- c) Production d'oxyde de magnésium dans des fours avec une production supérieure à 50 tonnes par jour.

3.2. Production d'amiante ou fabrication de produits à base d'amiante.

3.3. Fabrication du verre, y compris de fibres de verre, avec une capacité de fusion supérieure à 20 tonnes par jour.

3.4. Fusion de matières minérales, y compris production de fibres minérales avec une capacité de fusion supérieure à 20 tonnes par jour.

3.5. Fabrication de produits céramiques par cuisson, notamment de tuiles, de briques, de pierres réfractaires, de carrelages, de grès ou de porcelaines, avec une capacité de production supérieure à 75 tonnes par jour et une densité d'enfournement de plus de 300 kg/m³ par four

4. Industrie chimique

Aux fins de la présente partie, la production, au sens des catégories d'activités répertoriées dans cette partie, désigne la production en quantité industrielle, par transformation chimique ou biologique, des matières ou groupes de matières énumérés visés aux points 4.1 à 4.6 inclus.

4.1. Fabrication de produits chimiques organiques, tels que :

- a) hydrocarbures simples (linéaires ou cycliques, saturés ou insaturés, aliphatiques ou aromatiques),
- b) hydrocarbures oxygénés, notamment alcools, aldéhydes, cétones, acides carboxyliques, esters et mélanges d'esters, acétates, éthers, peroxydes, résines époxydes ;
- c) hydrocarbures sulfurés ;
- d) hydrocarbures azotés, notamment amines, amides, composés nitreux, nitrés ou nitrates, nitriles, cyanates, isocyanates ;
- e) hydrocarbures phosphorés ;
- f) hydrocarbures halogénés ;
- g) dérivés organométalliques ;
- h) matières plastiques (polymères, fibres synthétiques, fibres à base de cellulose) ;
- i) caoutchoucs synthétiques ;
- j) colorants et pigments
- k) tensioactifs et agents de surface

4.2. Fabrication de produits chimiques inorganiques tels que :

- a) gaz, tels que ammoniac, chlore ou chlorure d'hydrogène, fluor ou fluorure d'hydrogène, oxydes de carbone, composés sulfuriques, oxydes d'azote, hydrogène, dioxyde de soufre, chlorure de carbonyle ;
- b) acides, tels qu'acide chromique, acide fluorhydrique, acide phosphorique, acide nitrique, acide chlorhydrique, acide sulfurique, oléum, acides sulfurés ;

- c) bases, telles qu'hydroxyde d'ammonium, hydroxyde de potassium, hydroxyde de sodium ;
 - d) sels, tels que chlorure d'ammonium, chlorate de potassium, carbonate de potassium, carbonate de sodium, perborate, nitrate d'argent ;
 - e) non-métaux, oxydes métalliques ou autres composés inorganiques, tels que carbure de calcium, silicium, carbure de silicium.
- 4.3. Fabrication d'engrais à base de phosphore, d'azote ou de potassium (engrais simples ou composés)
- 4.4. Fabrication de produits phytosanitaires ou de biocides.
- 4.5. Fabrication de produits pharmaceutiques, y compris d'intermédiaires.
- 4.6. Fabrication d'explosifs.

5. Gestion des déchets

5.1. Élimination ou valorisation des déchets dangereux avec une capacité de plus de 10 tonnes par jour au moyen de l'une ou de plusieurs des activités suivantes :

- a) traitement biologique ;
- b) traitement physico-chimique ;
- c) mélange ou brassage préalablement à l'un des traitements visés aux rubriques 5.1 et 5.2 ;
- d) reconditionnement avant de soumettre les déchets à l'une des autres activités énumérées aux points 5.1 et 5.2;
- e) récupération/régénération de solvants ;
- f) recyclage/récupération de matières inorganiques autres que les métaux ou composés métalliques ;
- g) régénération des acides ou des bases ;
- h) récupération des produits servants à capter les polluants ;
- i) récupération des produits provenant des catalyseurs ;
- j) régénération et autre réemploi des huiles ;
- k) lagunage.

5.2. Élimination ou récupération de déchets dans des installations d'incinération des déchets ou de coïncinération des déchets pour :

- a) les déchets non dangereux avec une capacité de plus de 3 tonnes par heure ;
- b) les déchets non dangereux avec une capacité de plus de 10 tonnes par jour.

5.3. a) Élimination des déchets non dangereux avec une capacité de plus de 50 tonnes par jour, supposant le recours à une ou plusieurs des activités suivantes, à l'exclusion des activités relevant de la directive 91/271/CEE du Conseil du 21 mai 1991 relative au traitement des eaux urbaines résiduaires :

- i) traitement biologique ;
- ii) traitement physico-chimique ;
- iii) prétraitement des déchets destinés à l'incinération ou à la coïncinération ;
- iv) traitement du laitier et des cendres ;

v) traitement en broyeurs de déchets métalliques, notamment déchets d'équipements électriques et électroniques et véhicules hors d'usage ainsi que leurs composants.

b) valorisation, ou un mélange de valorisation et d'élimination, de déchets non dangereux avec une capacité supérieure à 75 tonnes par jour et entraînant une ou plusieurs des activités suivantes, à l'exclusion des activités relevant de la directive 91/271/CEE :

i) traitement biologique ;

ii) prétraitement des déchets destinés à l'incinération ou à la coïncinération ;

iii) traitement du laitier et des cendres ;

iv) traitement en broyeurs de déchets métalliques, notamment déchets d'équipements électriques et électroniques et véhicules hors d'usage ainsi que leurs composants.

Si le traitement des déchets reste limité à la digestion anaérobie, la capacité maximale pour cette activité est fixée à 100 tonnes par jour.)

5.4. Décharges, au sens de l'article 2, point g), de la directive 1999/31/CE du Conseil du 26 avril 1999 concernant la mise en décharge des déchets (2) recevant plus de 10 tonnes de déchets par jour ou d'une capacité totale supérieure à 25 000 tonnes, à l'exclusion des décharges de déchets inertes.

5.5. Stockage temporaire de déchets dangereux ne relevant pas du point 5.4, dans l'attente d'une des activités énumérées aux points 5.1, 5.2, 5.4 et 5.6 avec une capacité totale supérieure à 50 tonnes, à l'exclusion du stockage temporaire sur le site où les déchets sont produits, dans l'attente de la collecte.

5.6. Stockage souterrain de déchets dangereux, avec une capacité totale supérieure à 50 tonnes.

6. Autres activités

6.1. Fabrication, dans des installations industrielles, de :

a) pâte à papier à partir de bois ou d'autres matières fibreuses ;

b) papier ou carton d'une capacité de production supérieure à 20 tonnes par jour ;

c) un ou plusieurs des panneaux à base de bois suivants : panneaux de particules orientées (PPO), panneaux d'aggloméré, panneaux de fibres avec une capacité de production supérieure à 600 m³ par jour.

6.2. Prétraitement (opérations de lavage, blanchiment, mercerisation) ou la teinture de fibres ou de textiles dont la capacité de traitement est supérieure à 10 tonnes par jour.

6.3. Tannage des peaux, lorsque la capacité de traitement est supérieure à 12 tonnes de produits finis par jour.

6.4. a) Exploitation d'abattoirs, avec une capacité de production supérieure à 50 tonnes de carcasses par jour ;

b) Traitement et la transformation, à l'exclusion du seul conditionnement des matières premières ci-après, en vue de la fabrication de produits alimentaires ou d'aliments pour animaux, précédemment traités ou non, issus :

i) uniquement de matières premières animales (autres que le lait exclusivement), avec une capacité de production supérieure à 75 tonnes de produits finis par jour ;
 uniquement de matières premières végétales, avec une capacité de production supérieure à 300 tonnes de produits finis par jour ou 600 tonnes par jour lorsque l'installation fonctionne pendant une durée maximale de 90 jours consécutifs en un an ;
 de matières premières animales et végétales, aussi bien en produits combinés qu'en produits séparés, avec une capacité de production, exprimée en tonnes de produits finis par jour, supérieure à :

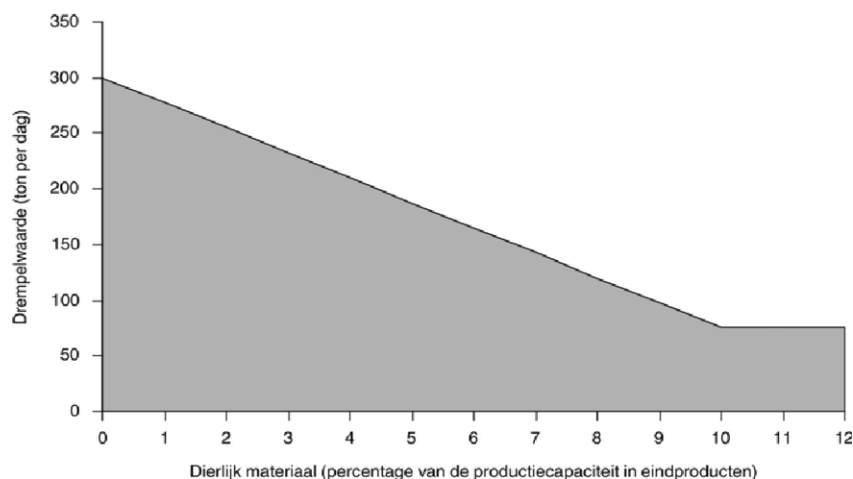
- 75 si A est égal ou supérieur à 10, ou ;

b) $[300 - (22,5 \times A)]$ dans tous les autres cas,

où « A » est la proportion de matière animale (en pourcentage de poids) dans la capacité de production de produits finis.

L'emballage n'est pas compris dans le poids final du produit.

Cette sous-section ne s'applique pas si la matière première est exclusivement du lait ;



Valeur seuil (tonnes par jour)

Matière animale (pourcentage dans la capacité de production de produits finis)

c) Traitement et transformation du lait exclusivement, la quantité de lait reçue étant supérieure à 200 tonnes par jour (valeur moyenne sur une base annuelle).

6.5. Elimination ou recyclage de carcasses ou de déchets animaux, avec une capacité de traitement supérieure à 10 tonnes par jour.

6.6. Elevage intensif de volailles ou de porcs :

a) avec plus de 40 000 emplacements pour les volailles ;

b) avec plus de 2 000 emplacements pour les porcs de production (de plus de 30 kg), ou ;

c) avec plus de 750 emplacements pour les truies.

- 6.7. Traitement de surface de matières, d'objets ou de produits à l'aide de solvants organiques, notamment pour les opérations d'apprêt, d'impression, de couchage, de dégraissage, d'imperméabilisation, de collage, de peinture, de nettoyage ou d'imprégnation, avec une capacité de consommation de solvant organique supérieure à 150 kg par heure ou à 200 tonnes par an
- 6.8. Fabrication de carbone (charbon dur) ou d'électrographite par combustion ou graphitisation.
- 6.9. Captage des flux de CO₂ provenant d'installations relevant de la présente directive, en vue du stockage géologique conformément à la directive 2009/31/CE, relevant de la directive 2010/75/UE du Parlement européen et du Conseil du 24 novembre 2010 relative aux émissions industrielles (prévention intégrée et lutte contre la pollution).
- 6.10. Conservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques, avec une capacité de production supérieure à 75 m³ par jour, à l'exception du traitement qui est exclusivement destiné à la prévention de coloration.
- 6.11. Traitement des eaux résiduaires dans des installations autonomes ne relevant pas de la directive 91/271/CEE, qui sont rejetées par une installation couverte par le chapitre II.

Vu pour être joint à l'arrêté du Gouvernement flamand du 16 mai 2014 fixant des conditions environnementales générales et sectorielles supplémentaires pour les installations IPPC.

Bruxelles, le 16 mai 2014.

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,
Kris PEETERS

La ministre flamande de l'Environnement, de la Nature et de la Culture,
Joke SCHAUVLIEGE

Annexe 2. Valeurs limites d'émission maximales pour les dérogations individuelles aux NEA-MTD pour les installations IPPC telles que visées à l'article 1.4, conformément à la directive 2010/75/UE du Parlement européen et du Conseil du 24 novembre 2010 relative aux émissions industrielles (prévention et réduction intégrées de la pollution), ci-après dénommée directive sur les émissions industrielles (UE) n° 2010/75.

1. Dispositions techniques applicables aux installations d'incinération des déchets et aux installations de coïncinération des déchets, classées dans les rubriques 2.3.4.1.b, c, e, f, g, h, j, k, l, m, 2.3.4.2.b, c, d, e, f, g, et 2.3.5 de la liste de classification.

PARTIE 1. Valeurs limites d'émission dans l'air pour les installations d'incinération des déchets

1. Toutes les valeurs limites d'émission sont calculées à une température de 273,15 K, à une pression de 101,3 kPa et après correction en fonction de la teneur en vapeur d'eau des gaz résiduaux.

Elles sont normalisées pour une teneur en oxygène des gaz résiduaux de 11 %, sauf en cas d'incinération d'huiles minérales usagées, telles que définies à l'article 3, point 3), de la directive 2008/98/CE où elles sont normalisées pour une teneur en oxygène de 3 %, et dans les cas visés au point 2.7 de la partie 6.

- 1.1 Valeurs limites d'émission journalière moyenne des substances polluantes suivantes (mg/Nm³)

Poussières totales	10
Substances organiques à l'état de gaz ou de vapeur, exprimées en carbone organique total	10
Chlorure d'hydrogène (HCl)	10
Fluorure d'hydrogène (HF)	1
Dioxyde de soufre (SO ₂)	50
Monoxyde d'azote (NO) et dioxyde d'azote (NO ₂), exprimés en NO ₂ pour les installations d'incinération des déchets existantes dont la capacité nominale est supérieure à 6 tonnes par heure ou pour les nouvelles installations d'incinération des déchets	200
Monoxyde d'azote (NO) et dioxyde d'azote (NO ₂), exprimés en NO ₂ pour les installations d'incinération des déchets existantes dont la capacité nominale est égale à 6 tonnes par heure ou moins	400

1.2 Valeurs limites d'émission moyenne sur une demi-heure des substances polluantes suivantes (mg/Nm³)

	100.A.	97.B.
Poussières totales	30	10
Substances organiques à l'état de gaz ou de vapeur, exprimées en carbone organique total (COT)	20	10
Chlorure d'hydrogène (HCl)	60	10
Fluorure d'hydrogène (HF)	4	2
Dioxyde de soufre (SO ₂)	200	50
Monoxyde d'azote (NO) et dioxyde d'azote (NO ₂), exprimés en NO ₂ pour les installations d'incinération des déchets existantes dont la capacité nominale est supérieure à 6 tonnes par heure ou pour les nouvelles installations d'incinération des déchets	400	200

1.3 Valeurs limites d'émission moyennes (mg/Nm³) des métaux lourds ci-après, sur une période d'échantillonnage de trente minutes au minimum et de huit heures au maximum

Cadmium et ses composés, exprimés en cadmium (Cd)	Total : 0,05
Thallium et ses composés, exprimés en thallium (Tl)	
Mercure et ses composés, exprimés en Hg	0,05
Antimoine et ses composés, exprimés en antimoine (Sb)	Total : 0,5
Arsenic et ses composés, exprimés en arsenic (As)	
Plomb et ses composés, exprimés en plomb (Pb)	
Chrome et ses composés, exprimés en chrome (Cr)	
Cobalt et ses composés, exprimés en cobalt (Co)	
Cuivre et ses composés, exprimés en cuivre (Cu)	
Manganèse et ses composés, exprimés en Mn	
Nickel et ses composés, exprimés en nickel (Ni)	
Vanadium et ses composés, exprimés en vanadium (V)	

Ces moyennes s'appliquent également aux émissions correspondantes de métaux lourds et de leurs composés à l'état de gaz ou de vapeur.

1.4 Valeurs limites d'émission moyennes (ng/Nm^3) de dioxines et de furannes sur une période d'échantillonnage de six heures au minimum et de huit heures au maximum. La valeur limite d'émission se rapporte à la concentration totale de dioxines et de furannes calculée conformément à la partie 2 de l'annexe VI de la directive sur les émissions industrielles (UE) n° 2010/75.

Dioxines et furannes	0,1
----------------------	-----

1.5 Valeurs limites d'émission (mg/Nm^3) de monoxyde de carbone (CO) dans les gaz résiduaux :

- a) 50 en moyenne journalière;
- b) 100 en moyenne sur trente minutes;
- c) 150 en moyenne sur dix minutes.

L'autorité compétente peut accorder des dérogations aux valeurs limites d'émission fixées dans le présent point pour les installations d'incinération des déchets utilisant la technologie à lit fluidisé, pour autant que l'autorisation fixe une valeur limite d'émission de monoxyde de carbone (CO) ne dépassant pas $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ en moyenne horaire.

2. Valeurs limites d'émission applicables dans les circonstances décrites à l'article 46, paragraphe 6 et à l'article 47 de la directive sur les émissions industrielles (UE) n° 2010/75.

La concentration totale de poussières dans les émissions atmosphériques d'une installation d'incinération des déchets ne dépasse en aucun cas $150 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ en moyenne sur une demi-heure. Les valeurs limites d'émission de COT et de CO dans l'air fixées aux points 1.2 et 1.5 b) ne sont pas dépassées.

3. Les États membres peuvent fixer des règles régissant les dérogations prévues dans la présente partie.

PARTIE 2. Valeurs limites d'émission dans l'air pour les installations de coïncinération des déchets

1. La formule ci-après (règle des mélanges) s'applique dès lors qu'une valeur limite d'émission totale spécifique «C» n'est pas fixée dans un tableau de la présente partie.

La valeur limite d'émission de chaque substance polluante en cause et de CO dans les gaz résiduaux résultant de la coïncinération de déchets se calcule comme suit :

$$\frac{V_{waste} \times C_{waste} + V_{proc} \times C_{proc}}{V_{waste} + V_{proc}} = C$$

- V_{déchets}:** Le volume des gaz résiduaux résultant de l'incinération de déchets exclusivement, déterminé à partir des déchets ayant la plus faible valeur calorifique spécifiée dans l'autorisation et normalisé aux conditions définies par la directive sur les émissions industrielles (UE) n° 2010/75.
Si la quantité de chaleur libérée par l'incinération de déchets dangereux atteint moins de 10 % de la chaleur totale libérée par l'installation, V_{déchets} doit être calculé à partir d'une quantité (théorique) de déchets qui, s'ils étaient incinérés, produiraient un dégagement de chaleur de 10 %, la chaleur totale dégagée étant fixée.
- C_{déchets}:** La valeur limite d'émission applicable aux installations d'incinération des déchets, fixée dans la partie 3
- V_{procédé}:** Le volume des gaz résiduaux résultant du fonctionnement de l'installation, y compris de la combustion des combustibles autorisés habituellement utilisés dans l'installation (à l'exclusion des déchets), déterminé sur la base de la teneur en oxygène à laquelle les émissions doivent être rapportées, conformément à la législation de l'Union ou nationale. En l'absence de dispositions législatives pour ce type d'installation, il convient d'utiliser la teneur réelle en oxygène des gaz résiduaux non dilués par addition d'air non indispensable au procédé.
- C_{procédé}:** valeurs limites d'émission fixées dans la présente partie pour certaines activités industrielles ou, en l'absence de telles valeurs, valeurs limites d'émission applicables aux installations qui sont conformes aux dispositions législatives, réglementaires et administratives nationales relatives à ces installations et qui brûlent des combustibles normalement autorisés (à l'exclusion des déchets). En l'absence de telles dispositions, ce sont les valeurs limites d'émission fixées dans l'autorisation qui sont utilisées. En l'absence de valeurs fixées dans l'autorisation, ce sont les concentrations massiques réelles qui sont utilisées.
- C** valeurs limites d'émission totale pour une teneur en oxygène fixée dans la présente partie, pour certaines activités industrielles et certaines substances polluantes ou, en l'absence de telles valeurs, valeurs limites d'émission totale en lieu et place des valeurs limites d'émission fixées dans les annexes appropriées de la directive sur les émissions industrielles (UE) n° 2010/75. La teneur totale en oxygène remplaçant la teneur en oxygène aux fins de l'uniformisation est déterminée sur la base de la teneur mentionnée ci-dessus, en respectant les volumes partiels.
Toutes les valeurs limites d'émission sont calculées à une température de 273,15 K, à une pression de 101,3 kPa et après correction en fonction de la teneur en vapeur d'eau des gaz résiduaux.

Les États membres peuvent fixer des règles régissant les dérogations prévues dans la présente partie.

2. Des prescriptions particulières s'appliquent aux fours à ciment coïncinérant des déchets.

2.1 Les valeurs limites d'émission fixées aux points 2.2 et 2.3 s'entendent comme des moyennes journalières pour les poussières totales, le HCl, le HF, les NO_x, le SO₂ et le COT (mesures en continu), comme des moyennes sur une période d'échantillonnage de trente minutes au minimum et de huit heures au maximum pour les métaux lourds, et comme des moyennes sur une période d'échantillonnage de six heures au minimum et de 8 heures au maximum pour les dioxines et les furannes.

Toutes les valeurs sont normalisées pour une teneur en oxygène de 10 %.

Les valeurs moyennes sur une demi-heure sont uniquement nécessaires pour calculer les moyennes journalières.

2.2C - valeurs limites d'émission totale (mg/Nm³ sauf pour les dioxines et les furannes) des substances polluantes suivantes :

Substance polluante	C
Poussières totales	30
HCl	10
HF	1
NO _x	500 (1)
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V + Sn	0,5
Dioxines et furannes (ng/Nm ³)	0,1

(1) Jusqu'au 1er janvier 2016, l'autorité compétente peut autoriser des dérogations à la valeur limite pour le NO_x pour les fours Lepol et les fours rotatifs longs, pour autant que l'autorisation fixe pour le NO_x une valeur limite d'émission totale n'excédant pas 800 mg/Nm₃.

2.2C - Valeurs limites d'émission totale (mg/Nm³) de SO₂ et de COT

Substance polluante	C
SO ₂	50
COT	10

L'autorité compétente peut accorder des dérogations aux valeurs limites d'émission fixées dans le présent point dans les cas où le COT et le SO₂ ne proviennent pas de la coïncinération de déchets.

2.4C - Valeurs limites d'émission totale pour le CO

L'autorité compétente peut fixer des valeurs limites d'émission pour le CO.

3. Dispositions spéciales pour les installations de combustion coïncinérant des déchets

3.1 C_{procédé} exprimé en moyennes journalières (mg/Nm³) valable jusqu' à la date fixée à l'article 82, paragraphe 5 de la directive sur les émissions industrielles (UE) n° 2010/75.

Pour le calcul de la puissance thermique nominale totale des installations de combustion, les règles de cumul définies à l'article 29 de la directive sur les émissions industrielles (UE) n° 2010/75 s'appliquent. Les valeurs moyennes sur une demi-heure sont uniquement nécessaires pour calculer les moyennes journalières.

C_{procédé} pour les combustibles solides à l'exception de la biomasse (teneur en O₂ de 6 %) :

Substance polluante	< 50 MWth	50-100 MWth	100 à 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	200	200
NO _x	—	400	200	200
Poussières	50	50	30	30

C_{procédé} pour la biomasse (teneur en O₂ de 6 %) :

Substance polluante	< 50 MWth	50-100 MWth	100 à 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	350	300	200
Poussières	50	50	30	30

C_{procédé} pour les combustibles liquides (teneur en O₂ de 3 %) :

Substance polluante	< 50 MWth	50-100 MWth	100 à 300 MWth	> 300 MWth

SO ₂	—	850	400 à 200 (décroissance linéaire de 100 à 300 MWth)	200
NO _x	—	400	200	200
Poussières	50	50	30	30

3.2 C_{procédé} exprimé en moyennes journalières (mg/Nm³) valable à compter de la date fixée à l'article 82, paragraphe 6, de la directive sur les émissions industrielles (UE) n° 2010/75.

Pour le calcul de la puissance thermique nominale totale des installations de combustion, les règles de cumul définies à l'article 29 de la directive sur les émissions industrielles (UE) n° 2010/75 s'appliquent. Les valeurs moyennes sur une demi-heure sont uniquement nécessaires pour calculer les moyennes journalières.

3.2.1 C_{procédé} pour les installations de combustion visées à l'article 30, paragraphe 2, de la directive sur les émissions industrielles (UE), n° 2010/75, à l'exception des turbines à gaz et des moteurs à gaz.

C_{procédé} pour les combustibles solides à l'exception de la biomasse (teneur en O₂ de 6 %) :

Substance polluante	< 50 MWth	50-100 MWth	100 à 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 pour la tourbe : 300	200	200
NO _x	—	300 pour le lignite pulvérisé : 400	200	200
Poussières	50	30	25 pour la tourbe : 20	20

C_{procédé} pour la biomasse (teneur en O₂ de 6 %) :

Substance polluante	< 50 MWth	50-100 MWth	100 à 300 MWth	> 300 MWth

SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	300	250	200
Poussières	50	30	20	20

C_{procédé} pour les combustibles liquides (teneur en O₂ de 3 %) :

Substance polluante	< 50 MWth	50-100 MWth	100 à 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	250	200
NO _x	—	400	200	150
Poussières	50	30	25	20

3.2.2 C_{procédé} pour les installations de combustion visées à l'article 30, paragraphe 2, de la directive sur les émissions industrielles n° 2010/75, à l'exception des turbines à gaz et des moteurs à gaz

C_{procédé} pour les combustibles solides à l'exception de la biomasse (teneur en O₂ de 6 %) :

Substance polluante	< 50 MWth	50-100 MWth	100 à 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 pour la tourbe : 300	200 pour la tourbe : 300, sauf en cas de combustion en lit fluidisé : 250	150 pour la combustion en lit fluidisé sous pression ou circulant ou, en cas de combustion de tourbe, pour toutes les combustions en lit fluidisé : 200

NO _x	—	300 pour la tourbe : 250	200	150 pour la combustion de lignite pulvérisé : 200
Poussière	50	20	20	10 pour la tourbe : 20

C_{procédé} pour la biomasse (teneur en O₂ de 6 %) :

Substance polluante	< 50 MWth	50-100 MWth	100 à 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	150
NO _x	—	250	200	150
Poussières	50	20	20	20

C_{procédé} pour les combustibles liquides (teneur en O₂ de 3 %) :

Substance polluante	< 50 MWth	50-100 MWth	100 à 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	200	150
NO _x	—	300	150	100
Poussières	50	20	20	10

3.3C - valeurs limites d'émission totale de métaux lourds (mg/Nm³) exprimées en valeurs moyennes sur la période d'échantillonnage de trente minutes au minimum et de huit heures au maximum (teneur en O₂ de 6 % pour les combustibles solides et de 3 % pour les combustibles liquides).

Substance polluante	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V + Sn	0,5

3.4C - valeur limite d'émission totale (ng/Nm^3) pour les dioxines et les furannes exprimée en valeur moyenne sur la période d'échantillonnage de six heures au minimum et de huit heures au maximum (teneur en O_2 de 6 % pour les combustibles solides et de 3 % pour les combustibles liquides).

Substance polluante	C
Dioxines et furannes	0,1

4. Dispositions spéciales pour les installations de coïncinération des déchets des secteurs industriels non visés aux points 2 et 3 de la présente partie.

4.1 C - valeur limite d'émission totale (ng/Nm^3) de dioxines et de furannes exprimée en moyenne sur la période d'échantillonnage de six heures au minimum et de huit heures au maximum :

Substance polluante	C
Dioxines et furannes	0,1

4.2 C - valeurs limites d'émission totale (mg/Nm^3) de métaux lourds exprimées en moyennes sur la période d'échantillonnage de trente minutes au minimum et de huit heures au maximum :

Substance polluante	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

PARTIE 3. Valeurs limites d'émission pour les rejets d'eaux usées résultant de l'épuration des gaz résiduaux

Substance polluante	Valeurs limites d'émission pour des échantillons non filtrés (mg/l sauf dans le cas des dioxines et furannes)	
	95 %	100 %
1. Total des solides en suspension tels que définis à l'annexe Ire de la directive 91/271/CEE	30	45
2. Mercure et ses composés, exprimés en Hg		0,03
3. Cadmium et ses composés, exprimés en cadmium (Cd)		0,05
4. Thallium et ses composés, exprimés en thallium (Tl)		0,05
5. Arsenic et ses composés, exprimés en arsenic (As)		0,15

6. Plomb et composés de plomb, exprimés en plomb (Pb)	0,2
7. Chrome et ses composés, exprimés en chrome (Cr)	0,5
8. Cuivre et ses composés, exprimés en cuivre (Cu)	0,5
9. Nickel et ses composés, exprimés en nickel (Ni)	0,5
10. Zinc et ses composés, exprimés en zinc (Zn)	1,5
11. Dioxines et furannes	0,3 ng/l.

2. Dispositions techniques relatives aux installations produisant du dioxyde de titane, relevant de la rubrique 7.11.2°, e), de la liste de classification

PARTIE 1. Valeurs limites d'émission dans l'eau

1. Installations qui utilisent le procédé au sulfate (moyenne annuelle) :
550 kg de sulfate par tonne de dioxyde de titane produit ;
2. Installations qui utilisent le procédé au chlorure (moyenne annuelle) :
 - a) 130 kg de chlorure par tonne de dioxyde de titane produit en cas d'utilisation de rutile naturel ;
 - b) 228 kg de chlorure par tonne de dioxyde de titane produit en cas d'utilisation de rutile synthétique ;
 - c) 330 kg de chlorure par tonne de dioxyde de titane produit en cas d'utilisation de mâchefer. Les installations rejetant dans les eaux de mer (estuariennes, côtières, pleine mer) peuvent être soumises à une valeur limite d'émission de 450 kg de chlorure par tonne de dioxyde de titane produit en cas d'utilisation de mâchefer.
3. Dans le cas des installations mettant en œuvre le procédé au chlorure et utilisant plus d'un type de minerai, les valeurs limites d'émission indiquées au point 2 s'appliquent en proportion des quantités de chaque minerai utilisées.
4. Dans le cas des installations mettant en œuvre le procédé au chlorure et utilisant plus d'un type de minerai, les valeurs limites d'émission indiquées au point 2 s'appliquent en proportion des quantités de chaque minerai utilisées.

PARTIE 2. Valeurs limites d'émission dans l'air

1. Les valeurs limites d'émission exprimées sous la forme de concentrations en masse par mètre cube (Nm^3) sont calculées à une température de 273,15 K et à une pression de 101,3 kPa.
2. Pour les poussières : une moyenne horaire de 50 mg/Nm^3 en provenance des sources principales et une moyenne horaire de 150 mg/Nm^3 en provenance de toute autre source ;
3. pour les rejets gazeux de dioxyde et de trioxyde de soufre provenant de la digestion et de la calcination, y compris les vésicules acides, calculés en équivalent SO_2 :
 - a) 6 kg par tonne de dioxyde de titane produit en moyenne annuelle ;
 - b) 500 mg/Nm^3 en moyenne horaire pour les installations de concentration d'acide usé ;
4. Pour le chlorure, dans le cas des installations utilisant le procédé au chlorure :
 - a) 5 mg/Nm^3 en moyenne journalière ;
 - b) jusqu'à 40 mg/Nm^3 à tout moment.

3. Dispositions techniques relatives aux installations et activités utilisant des solvants organiques, classées dans la rubrique 59 de la liste de classification.

PARTIE 1. Seuils de consommation et valeurs limites d'émission

Les valeurs limites d'émission dans les gaz résiduels sont calculées à une température de 273,15 K et à une pression de 101,3 kPa.

Activité (seuil de consommation de solvant en tonnes/an)	Seuil de consommation de solvant en tonnes/an	Valeurs limites d'émission dans les gaz résiduels (mg C/Nm ³)	Valeurs limites d'émission fugitive (en % de la quantité de solvant utilisée)		Valeurs limites d'émission totale		Dispositions particulières
			Nouvelles installations	Installations existantes	Nouvelles installations	Installations existantes	
1 Impression sur rotative offset à sécheur thermique (> 15)	15-25	100	30 (1)				(1) Le résidu de solvant dans le produit fini n'est pas considéré comme faisant partie des émissions fugitives.
	> 25	20	30 (1)				
2 Hélogravure d'édition (> 25)		75	10	15			
3 Autres unités d'hélogravure, flexographie, impression sérigraphique en rotative, contrecollage ou vernissage (> 15) impression sérigraphique en rotative sur textiles/carton (> 20)	15-25	100	25				(1) Seuil pour impression sérigraphique en rotative sur textile et sur carton.
	> 25	100	20				
	> 30 (1)	100	20				
4 Nettoyage de surface à l'aide des composés indiqués à l'article 59, paragraphe 5, de la directive sur les émissions industrielles (UE) n°	1-5	20 (1)	15				(1) La valeur limite se rapporte à la masse des composés en mg/Nm ³ et non au carbone total.
	> 5	20 (1)	10				

5	Autres nettoyages de surface (> 2)	2-10 > 10	75 (1) 75 (1)	20 (1) 15 (1)	(1) Ces valeurs ne s'appliquent pas aux installations qui démontrent à l'autorité compétente que la teneur moyenne en solvant organique de tous les produits de nettoyage utilisés ne dépasse pas 30 % en poids.
6	Revêtement (< 15) et retouche de véhicules	> 0,5	50 (1)	25	(1) La conformité à la partie 8, point 2 de l'annexe VII de la directive sur les émissions industrielles (UE) n° 2010/75, est démontrée sur la base de mesures moyennes par quinze
7	Laquage en continu (> 25)		50 (1)	5 10	(1) Pour les installations ayant recours à des techniques permettant la réutilisation de solvants récupérés, la valeur limite d'émission est de 150.

8	Autres revêtements, y compris le revêtement de métaux, de plastiques, de textiles (5), de feuilles et de papier (> 5)	5-15 > 15	100 (1) (4) 50/75 (2) (3) (4)	25 (4) 20 (4)	<p>(1) La valeur limite d'émission concerne l'application du revêtement et le séchage dans des conditions maîtrisées.</p> <p>(2) La première valeur limite d'émission se rapporte au séchage, la seconde à l'application du revêtement.</p> <p>(3) Pour les installations de revêtement de textiles ayant recours à des techniques permettant la réutilisation de solvants récupérés, la valeur limite d'émission est de 150 pour l'ensemble de l'opération d'application du revêtement et de séchage.(4) Les activités de revêtement qui ne peuvent se dérouler dans des conditions</p>
---	---	--------------	----------------------------------	------------------	--

9	Revêtement de fil de bobinage (> 5)					10 g/kg (1) 5 g/kg(2); où le diamètre moyen du fil 0,1 mm. (2) S'applique à toutes les autres installations.	(1) S'applique aux installations (2) S'applique à toutes les autres installations.
10	Revêtement de surfaces de bois. (> 15)	15-25 > 25	100 (1) 50/75 (2)	25 20		(1) La valeur limite d'émission concerne l'application du revêtement et le séchage dans des conditions maîtrisées. (2) La première valeur se	(1) La valeur limite d'émission concerne l'application du revêtement et le séchage dans des conditions maîtrisées. (2) La première valeur se
11	Nettoyage à sec				20 g/kg (1) (2)	(1) Exprimée en masse de solvant émis par kilogramme de produit nettoyé et séché. (2) La valeur limite d'émission indiquée dans la partie 4, point 2, ne s'applique pas à cette activité.	(1) Exprimée en masse de solvant émis par kilogramme de produit nettoyé et séché. (2) La valeur limite d'émission indiquée dans la partie 4, point 2, ne s'applique pas à cette activité.
12	Imprégnation du bois (> 25)		100 (1)	45	11 kg/m ³ (1)	(1) La valeur limite d'émission ne s'applique pas à la créosote.	(1) La valeur limite d'émission ne s'applique pas à la créosote.
13	Revêtement du cuir (> 10)	10-25 > 25 > 10 (1)			85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²	Les valeurs limites d'émission sont exprimées en grammes de solvant émis par mètre carré de produit fabriqué. (1) Pour les activités de revêtement du cuir dans l'ameublement et certains produits en cuir utilisés comme petits articles de consommation tels que les sacs, les ceintures, les portefeuilles, etc.	Les valeurs limites d'émission sont exprimées en grammes de solvant émis par mètre carré de produit fabriqué. (1) Pour les activités de revêtement du cuir dans l'ameublement et certains produits en cuir utilisés comme petits articles de consommation tels que les sacs, les ceintures, les portefeuilles, etc.

14	Fabrication de chaussures (> 5)					25 g par paire	Les valeurs limites d'émission totale sont exprimées en grammes de solvant émis par paire complète de chaussures
15	Stratification de bois et de					30 g/m ²	
16	Revêtement adhésif (> 5)	5-15 > 15	50 (1) 50 (1)	25 20			(1) En cas d'utilisation de techniques permettant la réutilisation du solvant récupéré, la valeur limite d'émission dans les gaz résiduels est de 150.
17	Fabrication de mélanges pour revêtements, de vernis, d'encres et de colles (> 100)	100-1000 > 1 000	150 150	5 3		5 % de solvant utilisé 3 % de solvant utilisé	La valeur limite d'émission fugitive ne comprend pas les solvants vendus avec les mélanges pour revêtement dans un récipient fermé hermétiquement.
18	Conversion de caoutchouc (> 15)			20 (1)	25 (2)	25 % de solvant utilisé	(1) En cas d'utilisation de techniques permettant la réutilisation du solvant récupéré, la valeur limite d'émission dans les gaz résiduels est de 150. (2) La valeur limite d'émission fugitive ne comprend pas les solvants vendus avec les mélanges pour revêtement dans un récipient fermé hermétiquement.

19 Extraiton d'huiles végétales et de graisses animales et activités de raffinage d'huile végétale (> 10)				<p>Graisse animale : 1,5 kg/tonne Ricin : 3 kg/tonne Colza : 1 kg/tonne Tournesol : 1 kg/tonne Soja (broyage normal): 0,8 kg/tonne Soja (flocons blancs): 1,2 kg/tonne Autres graines et autres matières végétales: 3 kg/tonne (1) 1,5 kg/tonne (2) 4 kg/tonne (3)</p>	<p>(1) Les valeurs limites d'émission totale pour des installations transformant des lots séparés de graines et autres matières végétales devraient être fixées par les autorités compétentes au cas par cas, en recourant aux meilleures techniques disponibles. (2) S'applique à tous les processus de fractionnement à l'exception de la démulcination (élimination des matières gommeuses de l'huile). (3) S'applique à la démulcination.</p>
20 Fabrication de produits pharmaceutiques (> 50)		20 (1)	5 (2)	15 (2)	<p>(1) En cas d'utilisation de techniques permettant la réutilisation du solvant récupéré, la valeur limite d'émission dans les gaz résiduels est de 150. (2) La valeur limite d'émission fugitive ne comprend pas les solvants vendus avec les mélanges pour revêtement dans un récipient fermé hermétiquement.</p>

PARTIE 2. Valeurs limites d'émission applicables aux installations de l'industrie de revêtement de véhicules

1. Les valeurs limites d'émission totale sont exprimées en grammes de solvant organique émis par mètre carré de surface du produit et en kilogrammes de solvant organique émis par carrosserie de voiture.
2. La surface des produits indiqués dans le tableau figurant au point 3 est définie comme suit : l'aire calculée sur la base de la surface de revêtement électrophorétique totale et l'aire de toutes les parties qui sont éventuellement ajoutées lors d'étapes successives du traitement et qui reçoivent le même revêtement que celui utilisé pour le produit en question, ou l'aire totale du produit traité dans l'installation.

L'aire de la surface de revêtement électrophorétique est calculée à l'aide de la formule suivante :

$$\frac{2 \times \text{poids total de la coque}}{\text{épaisseur moyenne de la tôle} \times \text{densité de la tôle}}$$

Cette méthode est appliquée également pour d'autres parties en tôle.

La conception assistée par ordinateur ou d'autres méthodes équivalentes sont utilisées pour le calcul de l'aire des autres parties ajoutées ou de l'aire totale traitée dans l'installation.

3. Dans le tableau ci-dessous, les valeurs limites d'émission totale se rapportent à toutes les étapes des opérations qui se déroulent dans la même installation, de l'application par électrophorèse ou par tout autre procédé de revêtement jusqu'au polissage de la couche de finition, ainsi qu'au solvant utilisé pour le nettoyage du matériel, y compris la zone de pulvérisation et autre équipement fixe, tant pendant la durée du processus de production qu'en dehors de celui-ci.

Activité (seuil de consommation de solvant en tonnes/an)	Seuil de production (production annuelle du produit traité)	Valeur limite d'émission totale	
		Nouvelles installations	Installations existantes
Revêtement d'automobiles neuves (> 15)	> 5000	45 g/m ² ou 1,3 kg/carrosserie + 33 g/m ²	60 g/m ² ou 1,9 kg/carrosserie + 41 g/m ²
	≤ 5000 monocoque ou > 3500 avec châssis	90 g/m ² of 1,5 kg/carrosserie + 70 g/m ²	90 g/m ² of 1,5 kg/carrosserie + 70 g/m ²

		Valeur limite d'émission totale (g/m ²)	
Revêtement de cabines de camion neuves (> 15)	≤ 5000	65	85
	> 5000	55	75
Revêtement de camionnettes et camions neufs (> 15)	≤ 2500	90	120
	> 2500	70	90
Revêtement d'autobus neufs (> 15)	≤ 2000	210	290
	> 2000	150	225

4. Les installations de revêtement de véhicules qui n'atteignent pas le seuil de consommation de solvant indiqué dans le tableau figurant au point 3 satisfont aux exigences applicables au secteur de retouche des véhicules énoncées dans la partie 1.

PARTIE 3. Valeurs limites d'émission pour les composés organiques volatils auxquels sont attribuées des phrases de risques spécifiques

1. Pour les émissions des composés organiques volatils visés à l'article 58 de la directive sur les émissions industrielles (UE) n° 2010/75 lorsque le débit massique de la somme des composés justifiant l'étiquetage visé audit article est supérieur ou égal à 10 g/h, une valeur limite d'émission de 2 mg/Nm³ est respectée. La valeur limite d'émission se rapporte à la masse totale des différents composés.
2. Pour les émissions de composés organiques volatils halogénés auxquels est attribuée, ou sur lesquels doit être apposée la mention de danger H341 ou H351, lorsque le débit massique de la somme des composés justifiant la mention de danger H341 ou H351 est supérieur ou égal à 100 g/h, une valeur limite d'émission de 20 mg/Nm³, est respectée. La valeur limite d'émission se rapporte à la masse totale des différents composés.

4. Dispositions techniques relatives aux grandes installations de combustion, relevant de la rubrique 43.3 de la liste de classification

PARTIE 1. Valeurs limites d'émission pour les installations pour lesquelles la première autorisation d'exploitation est demandée avant le 7 janvier 2013 ou qui sont mises en service avant le 7 janvier 2014

1. Toutes les valeurs limites d'émission sont calculées à une température de 273,15 K, à une pression de 101,3 kPa et après correction en fonction de la teneur en vapeur d'eau des gaz résiduaires, et pour une teneur normalisée en O₂ de 6% dans le cas des combustibles solides, de 3% dans le cas des installations de combustion autres que les turbines à gaz et les moteurs à gaz utilisant des combustibles liquides et gazeux et de 15% dans le cas des turbines à gaz et des moteurs à gaz.

2. Valeurs limites d'émission de SO₂ (mg/Nm³) pour les installations de combustion utilisant des combustibles solides ou liquides, à l'exception des turbines à gaz et des moteurs à gaz

Puissance thermique nominale totale (MW)	Charbon et lignite et autres combustibles solides	Biomasse	Tourbe	Combustibles liquides
50-100	400	200	300	350
100-300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Les installations de combustion utilisant des combustibles solides, qui ont obtenu une autorisation avant le 27 novembre 2002 ou de l'exploitant ayant introduit une demande complète d'autorisation avant cette date, pour autant que l'installation ait été mise en service au plus tard le 27 novembre 2003, et qui ne fonctionnent pas plus de 1500 heures d'exploitation par an (en moyenne mobile calculée sur une période de cinq ans), sont soumises à une valeur limite d'émission de SO₂ de 800 mg/Nm³.

Les installations de combustion utilisant des combustibles liquides, qui ont obtenu une autorisation avant le 27 novembre 2002 ou de l'exploitant ayant introduit une demande complète d'autorisation avant cette date, pour autant que l'installation ait été mise en service au plus tard le 27 novembre 2003, et qui ne fonctionnent pas plus de 1 500 heures d'exploitation par an en moyenne mobile calculée sur une période de cinq ans, sont soumises à une valeur limite d'émission de SO₂ de 850 mg/Nm³ dans le cas des installations d'une puissance thermique nominale totale inférieure à 300 MW et de 400 mg/Nm³ dans le cas des installations d'une puissance thermique nominale totale supérieure à 300 MW.

Une partie d'installation de combustion qui rejette ses gaz résiduaux par une ou plusieurs conduites séparées au sein d'une cheminée commune et qui ne fonctionne pas plus de 1500 heures d'exploitation par an (en moyenne mobile calculée sur une période de cinq ans) peut être soumise aux valeurs limites d'émission visées aux deux alinéas précédents en fonction de la puissance thermique nominale totale de l'ensemble de l'installation de combustion. Dans ce cas, les émissions rejetées par chacune desdites conduites font l'objet d'une surveillance séparée.

3. Valeurs limites d'émission de SO₂ (mg/Nm³) pour les installations de combustion utilisant des combustibles gazeux, à l'exception des turbines à gaz et des moteurs à gaz

Généralités	35
Gaz liquéfié	5
Gaz à faible valeur calorifique provenant de fours à coke	400
Gaz à faible valeur calorifique provenant de hauts fourneaux	200

Les installations de combustion qui utilisent des gaz à faible pouvoir calorifique issus de la gazéification des résidus de raffinerie, qui ont obtenu une autorisation avant le 27 novembre 2002 ou pour lesquelles l'exploitant avait introduit une demande complète d'autorisation avant cette date, pour autant que l'installation ait été mise en service au plus tard le 27 novembre 2003, sont soumises à une valeur limite d'émission de SO₂ de 800 mg/Nm³.

4. Valeurs limites d'émission de NO_x (mg/Nm³) pour les installations de combustion utilisant des combustibles solides ou liquides, à l'exception des turbines à gaz et des moteurs à gaz

Puissance thermique nominale totale (MW)	Charbon et lignite et autres combustibles solides	Biomasse et tourbe	Combustibles liquides
50-100	300 450 en cas de combustion de lignite pulvérisé	300	450
100-300	200	250	200 (1)
> 300	200	200	150 (1)

(1) La valeur limite d'émission est de 450 mg/Nm³ en cas d'utilisation de résidus de distillation ou de conversion du raffinage du pétrole brut pour la consommation propre, dans des installations de combustion dont la puissance thermique nominale totale ne dépasse pas 500 MWth, qui ont obtenu une autorisation avant le 27 novembre 2002 ou pour lesquelles l'exploitant avait introduit une demande complète d'autorisation avant cette date, pour autant que l'installation ait été mise en service au plus tard le 27 novembre 2003.

Les installations de combustion au sein d'installations chimiques qui utilisent des résidus de production liquides comme combustible non commercial pour leur consommation propre, dont la puissance thermique nominale totale ne dépasse pas 500 MWth, qui ont obtenu une autorisation avant le 27 novembre 2002 ou

pour lesquelles l'exploitant avait introduit une demande complète d'autorisation avant cette date, pour autant que l'installation ait été mise en service au plus tard le 27 novembre 2003, sont soumises à une valeur limite d'émission de 450 mg/Nm³ pour le NO_x.

Les installations de combustion utilisant des combustibles solides ou liquides, dont la puissance thermique nominale totale ne dépasse pas 500 MW, qui ont obtenu une autorisation avant le 27 novembre 2002 ou pour lesquelles l'exploitant avait introduit une demande complète d'autorisation avant cette date, pour autant que l'installation ait été mise en service au plus tard le 27 novembre 2003, et qui ne fonctionnent pas plus de 1 500 heures d'exploitation par an en moyenne mobile calculée sur une période de cinq ans, sont soumises à une valeur limite d'émission de NO_x de 450 mg/Nm³.

Les installations de combustion utilisant des combustibles solides, dont la puissance thermique nominale totale est supérieure à 500 MW, qui ont obtenu une autorisation avant le 1er juillet 1987 et qui ne fonctionnent pas plus de 1 500 heures d'exploitation par an en moyenne mobile calculée sur une période de cinq ans, sont soumises à une valeur limite d'émission de NO_x de 450 mg/Nm³.

Les installations de combustion utilisant des combustibles liquides, dont la puissance thermique nominale totale est supérieure à 500 MW, qui ont obtenu une autorisation avant le 27 novembre 2002 ou pour lesquelles l'exploitant avait introduit une demande complète d'autorisation avant cette date, pour autant que l'installation ait été mise en service au plus tard le 27 novembre 2003, et qui ne fonctionnent pas plus de 1500 heures d'exploitation par an en moyenne mobile calculée sur une période de cinq ans, sont soumises à une valeur limite d'émission de NO_x de 400 mg/Nm³.

Des parties d'une installation de combustion qui rejettent leurs gaz résiduaux par une ou plusieurs conduites séparées au sein d'une cheminée commune et qui ne fonctionnent pas pendant plus de 1 500 heures d'exploitation par an en moyenne mobile calculée sur une période de cinq ans peuvent être soumises aux valeurs limites d'émission visées aux trois alinéas précédents en fonction de la puissance thermique nominale totale de l'ensemble de l'installation de combustion. Dans ce cas, les émissions rejetées par chacune desdites conduites font l'objet d'une surveillance séparée.

5. Les turbines à gaz (y compris les turbines à gaz à cycle combiné [TGCC]) utilisant des distillats légers et moyens comme combustibles liquides sont soumises à une valeur limite d'émission de 90 mg/Nm³ pour le NO_x et de 100 mg/Nm³ pour le CO.

Les turbines à gaz destinées aux situations d'urgence et fonctionnant moins de 500 heures d'exploitation par an ne sont pas concernées par les valeurs limites d'émission fixées dans ce point. Les exploitants d'installations de ce type établissent un relevé des heures d'exploitation utilisées.

6. Valeurs limites d'émission de NO_x et de CO (mg/Nm³) pour les installations de combustion alimentées au gaz:

	NO _x	CO
Installations de combustion utilisant du gaz naturel, à l'exception des turbines à gaz et des moteurs à gaz	100	100
Installations de combustion utilisant du gaz de haut fourneau, du gaz de fours à coke ou des gaz à faible pouvoir calorifique, issus de la gazéification de résidus de raffineries, à l'exception des turbines à gaz et des moteurs à gaz	200 (4)	—
Installations de combustion utilisant d'autres gaz, à l'exception des turbines à gaz et des moteurs à gaz	200 (4)	—
Turbines à gaz (y compris TGCC) utilisant du gaz naturel comme combustible (1)	50 (2) (3)	100
Turbines à gaz (y compris TGCC) utilisant d'autres gaz comme combustible	120	—
Moteurs à gaz	100	100
<p>(1) Le gaz naturel est du méthane de formation naturelle ayant une teneur maximale de 20 % (en volume) en inertes et autres éléments.</p> <p>(2) 75 mg/Nm³ dans les cas suivants, où le rendement de la turbine à gaz est déterminé aux conditions ISO de charge de base :</p> <p>i) turbines à gaz utilisées dans un système de production combinée de chaleur et d'électricité d'un rendement général supérieur à 75% ;</p> <p>ii) turbines à gaz utilisées dans des installations à cycle combiné d'un rendement électrique général annuel moyen supérieur à 55% ;</p> <p>iii) turbines à gaz pour transmissions mécaniques.</p> <p>(3) Pour les turbines à gaz à cycle simple qui ne relèvent d'aucune des catégories mentionnées dans la note 2), mais dont le rendement – déterminé aux conditions ISO de charge de base – est supérieur à 35 %, la valeur limite d'émission de NO_x est de $50 \times \eta / 35$, η étant le rendement de la turbine à gaz, aux conditions ISO de charge de base, exprimé en pourcentage.</p> <p>(4) 300 mg/Nm³ pour les installations de combustion ayant une puissance thermique nominale totale ne dépassant pas 500 MW, qui ont obtenu une autorisation avant le 27 novembre 2002 ou pour lesquelles l'exploitant avait introduit une demande complète d'autorisation avant cette date, pour autant que l'installation ait été mise en service au plus tard le 27 novembre 2003.</p>		

Pour les turbines à gaz (y compris les TGCC), les valeurs limites d'émission de NO_x et de CO indiquées dans le tableau figurant dans le présent point ne s'appliquent qu'avec une charge supérieure à 70%.

Pour les turbines à gaz (y compris les TGCC) qui ont obtenu une autorisation avant le 27 novembre 2002 ou pour lesquelles l'exploitant avait introduit une demande complète d'autorisation avant cette date, pour autant que l'installation ait été mise en service au plus tard le 27 novembre 2003, et qui ne fonctionnent pas plus de 1 500 heures d'exploitation par an en moyenne mobile calculée sur une période de cinq ans, la valeur limite d'émission pour le NO_x est de 150 mg/Nm³ lorsque le combustible utilisé est du gaz naturel et de 200 mg/Nm³ lorsqu'il s'agit d'autres gaz ou de combustibles liquides.

Des parties d'une installation de combustion qui rejettent leurs gaz résiduaux par une ou plusieurs conduites séparées au sein d'une cheminée commune et qui ne fonctionnent pas plus de 1 500 heures d'exploitation par an en moyenne mobile calculée sur une période de cinq ans peuvent être soumises aux valeurs limites d'émission visées au précédent alinéa en fonction de la puissance thermique nominale totale de l'ensemble de l'installation de combustion. Dans ce cas, les émissions rejetées par chacune desdites conduites font l'objet d'une surveillance séparée.

Les valeurs limites d'émission fixées au présent point ne s'appliquent pas aux turbines à gaz et aux moteurs à gaz destinés aux situations d'urgence et fonctionnant moins de 500 heures d'exploitation par an. Les exploitants d'installations de ce type établissent un relevé des heures d'exploitation utilisées.

7. Valeurs limites d'émission de poussières (mg/Nm³) pour les installations de combustion utilisant des combustibles solides ou liquides, à l'exception des turbines à gaz et des moteurs à gaz

Puissance thermique nominale totale (MW)	Charbon et lignite et autres combustibles solides	Biomasse et tourbe	Combustibles liquides (1)
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

(1) La valeur limite d'émission de poussière est de 50 mg/Nm³ en cas d'utilisation de résidus de distillation ou de conversion du raffinage du pétrole brut pour la consommation propre, dans des installations de combustion qui ont obtenu une autorisation avant le 27 novembre 2002 ou pour lesquelles l'exploitant avait introduit une demande complète d'autorisation avant cette date, pour autant que l'installation ait été mise en service au plus tard le 27 novembre 2003.

8. Valeurs limites d'émission de poussières (mg/Nm³) pour les installations de combustion utilisant des combustibles gazeux, à l'exception des turbines à gaz et des moteurs à gaz

Généralités	5
Gaz de haut fourneau	10
Gaz produits dans l'industrie du fer et de l'acier, pouvant être utilisés ailleurs	30

PARTIE 2. Valeurs limites d'émission pour les installations pour lesquelles la première autorisation d'exploitation est demandée avant le 7 janvier 2013 ou après, ou qui sont mises en service après le 7 janvier 2014

1. Toutes les valeurs limites d'émission sont calculées à une température de 273,15 K, à une pression de 101,3 kPa et après correction en fonction de la teneur en vapeur d'eau des gaz résiduels, et pour une teneur normalisée en O₂ de 6% dans le cas des combustibles solides, de 3% dans le cas des installations de combustion autres que les turbines à gaz et les moteurs à gaz utilisant des combustibles liquides et gazeux et de 15% dans le cas des turbines à gaz et des moteurs à gaz.

Dans le cas des turbines à gaz à cycle combiné équipées d'un brûleur supplémentaire, la teneur normalisée en O₂ peut être définie par l'autorité compétente, en fonction des caractéristiques de l'installation concernée.

2. Valeurs limites d'émission de poussières (mg/Nm³) pour les installations de combustion utilisant des combustibles solides ou liquides, à l'exception des turbines à gaz et des moteurs à gaz

Puissance thermique nominale totale (MW)	Charbon et lignite et autres combustibles solides	Biomasse	Tourbe	Combustibles liquides
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 250 en cas de combustion en lit fluidisé	200
> 300	150 200 en cas de combustion en lit fluidisé circulant ou sous pression	150	150 200 en cas de combustion en lit fluidisé	150

3. Valeurs limites d'émission de poussières (mg/Nm³) pour les installations de combustion utilisant des combustibles gazeux, à l'exception des turbines à gaz et des moteurs à gaz

Généralités	35
Gaz liquéfié	5
Gaz à faible valeur calorifique provenant de fours à coke	400
Gaz à faible valeur calorifique provenant de hauts fourneaux	200

4. Valeurs limites d'émission de poussières (mg/Nm³) pour les installations de combustion utilisant des combustibles solides ou liquides, à l'exception des turbines à gaz et des moteurs à gaz :

Puissance thermique nominale totale (MW)	Charbon et lignite et autres combustibles solides	Biomasse et tourbe	Combustibles liquides
50-100	300 400 en cas de combustion de lignite pulvérisé	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 200 en cas de combustion de lignite pulvérisé	150	100

5. Les turbines à gaz (y compris les TGCC) utilisant des distillats légers et moyens comme combustibles liquides sont soumises à une valeur limite d'émission de 50 mg/Nm³ pour le NO_x et de 100 mg/Nm³ pour le CO.
Les turbines à gaz destinées aux situations d'urgence et fonctionnant moins de 500 heures d'exploitation par an ne sont pas concernées par les valeurs limites d'émission fixées dans ce point. Les exploitants d'installations de ce type établissent un relevé des heures d'exploitation utilisées.

6. Valeurs limites d'émission de NO_x et de CO (mg/Nm³) pour les installations de combustion alimentées au gaz

	NO _x	CO
Installations de combustion autres que les turbines à gaz et les moteurs à gaz	100	100
Turbines à gaz (y compris TGCC)	50 (1)	100
Moteurs à gaz	75	100
(1) Pour les turbines à gaz à cycle simple dont le rendement (déterminé aux conditions ISO de charge de base) est supérieur à 35 %, la valeur limite d'émission de NO _x est de $50 \times \eta / 35$, η étant le rendement de la turbine à gaz aux conditions ISO de charge de base, exprimé en pourcentage.		

Pour les turbines à gaz (y compris les TGCC), les valeurs limites d'émission de NO_x et de CO indiquées dans le tableau figurant dans le présent point ne s'appliquent qu'avec une charge supérieure à 70 %.

Les valeurs limites d'émission fixées au présent point ne s'appliquent pas aux turbines à gaz et aux moteurs à gaz destinés aux situations d'urgence et fonctionnant moins de 500 heures d'exploitation par an. Les exploitants d'installations de ce type établissent un relevé des heures d'exploitation utilisées.

7. Valeurs limites d'émission de poussières (mg/Nm³) pour les installations de combustion utilisant des combustibles solides ou liquides, à l'exception des turbines à gaz et des moteurs à gaz

Puissance thermique nominale totale (MW)	
50- 300	20
> 300	10 20 pour la biomasse et la tourbe

8. Valeurs limites d'émission de poussières (mg/Nm³) pour les installations de combustion utilisant des combustibles gazeux, à l'exception des turbines à gaz et des moteurs à gaz

Généralités	5
Gaz de haut fourneau	10
Gaz produits dans l'industrie du fer et de l'acier, pouvant être utilisés ailleurs	30

PARTIE 3. Valeurs limites moyennes d'émission pour les installations de combustion à foyer mixte

Valeurs limites moyennes d'émission pour le SO₂ (mg/Nm³) des installations de combustion à foyer mixte des raffineries, à l'exception des turbines à gaz et des moteurs à gaz, qui utilisent des résidus de distillation ou de conversion issus du raffinage du pétrole brut, seuls ou avec d'autres combustibles pour leur consommation propre :

- a) a) pour les installations de combustion qui ont obtenu une autorisation avant le 27 novembre 2002 ou pour lesquelles l'exploitant a introduit une demande complète d'autorisation avant cette date, pour autant que l'installation ait été mise en service au plus tard le 27 novembre 2003 : 1000 mg/Nm³;
- b) b) pour les autres installations de combustion : 600 mg/Nm³.

Ces valeurs limites d'émission sont calculées à une température de 273,15 K, à une pression de 101,3 kPa et après correction en fonction de la teneur en vapeur d'eau des gaz résiduels, et pour une teneur normalisée en O₂ de 6% dans le cas des combustibles solides et de 3% dans le cas des combustibles liquides et gazeux.

Vu pour être joint à l'arrêté du Gouvernement flamand du 16 mai 2014 fixant des conditions environnementales générales et sectorielles supplémentaires pour les installations IPPC.

Bruxelles, le 16 mai 2014.

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,
Kris PEETERS

La ministre flamande de l'Environnement, de la Nature et de la Culture,
Joke SCHAUVLIEGE

Annexe 3 à l'arrêté du Gouvernement flamand fixant des conditions environnementales générales et sectorielles supplémentaires pour les installations IPPC

Annexe XXXIV à l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2008 portant exécution du titre XVI du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement

Annexe XXXIV

Liste des infractions environnementales, en exécution de l'article 16.1.2, 1°, f), et de l'article 16.4.27, alinéa trois, du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement.

Article unique. Le non-respect des obligations légales suivantes visées dans l'arrêté du Gouvernement flamand du 16 mai 2014 fixant des conditions environnementales générales et sectorielles supplémentaires pour les installations IPPC est considéré comme une infraction environnementale.

Article	Obligation légale
2.3.2	L'exploitant fournit à l'autorité qui délivre l'autorisation, compétente en première instance, au moins une fois par an, un aperçu des résultats du monitoring des émissions pour la même période et sous les mêmes conditions de référence que celles fixées pour les niveaux d'émission associés aux meilleures techniques disponibles, en vue de permettre la comparaison avec ces NEA-MTD.
2.3.3	L'exploitant communique régulièrement au contrôleur, et au moins une fois par an, les informations qui sont obtenues sur la base des résultats du monitoring des émissions, qui a été imposé par le présent règlement ou par l'autorisation écologique, et les autres données requises sur la base desquelles le contrôleur peut contrôler le respect des conditions d'autorisation.
2.3.4	L'exploitant fournit, à la demande de la division compétente pour les autorisations écologiques, toutes les données qui sont nécessaires au contrôle des conditions d'autorisation visées à l'article 41bis du titre I du VLAREM, dont notamment les résultats de la surveillance des émissions et les autres données permettant de comparer le fonctionnement de l'installation aux MTD telles que décrites dans les conclusions sur les MTD applicables et aux NEA-MTD.

Vu pour être joint à l'arrêté du Gouvernement flamand du 16 mai 2014 fixant des conditions environnementales générales et sectorielles supplémentaires pour les installations IPPC.

Bruxelles, le 16 mai 2014.

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,
Kris PEETERS

La ministre flamande de l'Environnement, de la Nature et de la Culture,
Joke SCHAUVLIEGE